

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

17/2007/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2007. október 15-én elfogadva

a **Közösségi Vámkódex létrehozásáról (Modernizált Vámkódex) szóló, ...-i .../.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel**

(2007/C 298 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 26., 95., 133. és 135. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Közösség vámunió alapul. Indokolt – mind a Közösségen belüli gazdasági szereplők, mind a vámhatóságok érdekében – a jelenlegi vámjogszabályoknak egy közösségi vámkódexben (a továbbiakban: a Vámkódex) történő összefoglalása. A belső piac koncepciójára alapozva a Vámkódexnek tartalmaznia kell azokat az általános szabályokat és eljárásokat, amelyek biztosítják a közösségi szinten bevezetett vámtarifa és egyéb közös szakpolitikai intézkedések végrehajtását a Közösség és a Közösség vámterületén kívüli országok vagy területek közötti áruforgalommal kapcsolatban, figyelembe véve ezen közös szakpolitikák követelményeit. A vámjogszabályoknak jobban kell illeszkedniük a behozatali terhek beszédésével kapcsolatos rendelkezésekhez, anélkül hogy változna a hatályos adórendelkezések alkalmazási köre.
- (2) A Közösség pénzügyi érdekeinek védelmével és a 2004–2005. évre vonatkozó cselekvési tervvel kapcsolatos bizottsági közleménnyel összhangban a jogi keretet célszerű átdolgozni, a Közösség pénzügyi érdekeinek védelme érdekében.

- (3) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ az 1980-as években a tagállamokban külön-külön alkalmazott vám eljárások integrációján alapult. Ezt a rendeletet bevezetése óta ismételt és jelentős mértékben módosították bizonyos problémák, mint a jóhiszeműség védelme vagy a biztonsági követelmények figyelembevétele, megoldása érdekében. A Vámkódex további módosítása szükséges olyan, közösségi, illetve nemzetközi szinten az elmúlt években végbement fontos jogi változásoknak a következményeként, mint például az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés lejárta és a 2003-as és 2005-ös csatlakozási okmányok hatálybalépése, valamint a vám eljárások egyszerűsítéséről és összehangolásáról szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a felülvizsgált Kiotói Egyezmény) módosítása, amelyhez a Közösség csatlakozását a 2003. március 17-i 2003/231/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ hagyta jóvá. Elérkezett az idő a vám eljárások korszerűsítésére és annak figyelembe vételére, hogy az elektronikus áru nyilatkozatok és feldolgozás főszabályt, a papíralapú áru nyilatkozatok és feldolgozás pedig kivételt képeznek. Mindebből következőleg a Vámkódex további módosítása nem elegendő, annak teljes megújítása szükséges.
- (4) Helyénvaló egy olyan jogi keret beillesztése a Vámkódexbe, amely a vámjogszabályok egyes rendelkezéseinek a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ rendelkezéseinek hatálya alá tartozó vámterület-részek és az e rendelkezések hatálya alá nem tartozó területrészek közötti árukereskedelemre, vagy az adott terület e rendelkezések hatálya alá nem tartozó részei közötti

⁽¹⁾ HL C 309., 2006.12.16., 22. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. december 12-i véleménye, a Tanács 2007. október 15-i közös állásponja és az Európai Parlament ...-i állásponja.⁽³⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.⁽⁴⁾ HL L 86., 2003.4.3., 21. o. A 2004/485/EK határozattal (HL L 162., 2004.4.30., 113. o.) módosított határozat.⁽⁵⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o. A 2006/138/EK irányelvvel (HL L 384., 2006.12.29., 92. o.) módosított irányelv.

kereskedelemre történő alkalmazására vonatkozik. Figyelembe véve azt, hogy az érintett áruk közösségi áruk, továbbá a szóban forgó intézkedések fiskális jellegét az ilyen Közösségen belüli kereskedelemben, végrehajtási intézkedések útján helyénvaló megfelelő egyszerűsítéseket bevezetni az ezen árukra alkalmazandó vámalkiságok tekintetében.

- (5) A jogszerű kereskedelem megkönnyítése és a csalás elleni küzdelem egyszerű, gyors és szabványos vám eljárásokat és folyamatokat követelnek meg. Ezért indokolt – az egyszerűbb és papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló bizottsági közleménnyel összhangban – a vámjogszabályok egyszerűsítése, korszerű eszközök és technológia felhasználásának lehetővé tétele, valamint a vámjogszabályok és a modernizált vámellenőrzési megközelítések egységes alkalmazásának további elősegítése, így módon segítve elő a hatékony és egyszerű vámkezelési eljárások alapjának a biztosítását. A vám eljárásokat össze kell vonni, illetve egymáshoz kell hangolni, az eljárások számát pedig csökkenteni kell azokra, amelyek gazdaságilag indokoltak, törekedve az üzleti vállalkozás versenyképességének növelésére.
- (6) A belső piac kiteljesedése, a nemzetközi kereskedelem és befektetés akadályainak csökkenése és a fokozódó igény a biztonságra és védelemre a Közösség külső határain megváltoztatták a vámhatóságok szerepét, azoknak vezető szerepet tulajdonítva az ellátási láncban, és a nemzetközi kereskedelem figyelemmel kísérésében és irányításában, és ezáltal őket az országok és a vállalatok versenyképességének katalizátorává tették. A vámjogszabályoknak ezért az új gazdasági realitásokat, valamint a vámhatóságok új szerepét és küldetését kell tükrözniük.
- (7) Az informatikai és kommunikációs technológiának a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi határozatban meghatározott módon történő felhasználása kulcsfontosságú eleme a kereskedelem megkönnyítése és ezzel egyidejűleg a vámellenőrzések hatékonysága biztosításának, így módon csökkentve az üzleti vállalkozások költségeit és a társadalom számára a kockázatot. Ezért a Vámkódexben létre kell hozni az e határozat végrehajtását lehetővé tévő jogi keretet, különösen azt a jogelvet, hogy minden vám- és kereskedelmi ügyletet elektronikusan kell kezelni, és hogy a vámügyintézésre vonatkozó informatikai és kommunikációs rendszereknek minden egyes tagállamban ugyanazokat a lehetőségeket kell biztosítaniuk a gazdasági szereplők számára.
- (8) Az informatikai és kommunikációs technológia ilyen felhasználása mellett szükséges, hogy a tagállamokban összehangoltan és egységesen történjenek a vámellenőrzések annak érdekében, hogy Közösség-szerte biztosított legyen az azonos szintű vámellenőrzés, és így ne alakulhasson ki versenyellenes magatartás a különböző közösségi be- és kilépési pontokon.
- (9) Az üzleti tevékenység megkönnyítése érdekében – biztosítva ugyanakkor a Közösség vámterületére beszállított vagy onnan kiszállításra kerülő áruk megfelelő ellenőrzési szintjeit – kívánatos, hogy a gazdasági szereplők által szolgáltató információkat – a vonatkozó adatvédelmi rendelkezések figyelembevételével – a vámhatóságok egymás között és az adott ellenőrzésben érintett más szervekkel – mint a rendőrség, a határőrség, az állat-egészségügyi és környezetvédelmi hatóságok – megosszák és a különböző hatóságok összehangolják az ellenőrzéseket azért, hogy a gazdasági szereplőknek az információt csak egyszer kelljen megadnia, és azért, hogy az adott hatóságok az árukat ugyanabban az időben, ugyanazon a helyen ellenőrizzék.
- (10) Bizonyos üzleti tevékenység típusok megkönnyítése érdekében minden személynek továbbra is rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy képviselőt nevezzen ki a vámhatóságokkal fennálló ügyei intézésére. E képviseleti jogot azonban a továbbiakban tagállami jogszabályban nem lehet korlátozni. Ezenfelül annak a vámjogi képviselőnek, aki megfelel az engedélyezett gazdálkodó státuszának megadására vonatkozó kritériumoknak, joga van a letelepedés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban szolgáltatást nyújtani.
- (11) A szabálykövető és szavahihető gazdasági szereplőknek, mint „engedélyezett gazdálkodók” számára lehetővé kell tenni, hogy maximálisan kiaknázhassák az egyszerűsítés széles körű alkalmazásának előnyeit, és hogy – figyelemmel a biztonsági és védelmi szempontokra – élvezzék a csökkentett szintű vámellenőrzés előnyeit. Ezáltal a „vámügyi egyszerűsítés” típusú engedélyezett gazdálkodó vagy a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodó státuszt élvezhetik. A két státusz megadható külön-külön vagy együttesen is.
- (12) Minden határozatra, vagyis a vámhatóságoknak a vámjogszabályokkal kapcsolatos bármely olyan hivatalos aktusára, amely egy vagy több személyre joghatással van – beleértve az ezen hatóságok által kiadott kötelező érvényű felvilágosítást – ugyanazoknak a szabályoknak kell vonatkozniuk. Bármely ilyen határozatnak a Közösség egész területén érvényesnek kell lennie, és lehetővé kell tenni annak megsemmisítését, az előírt kivételektől eltekintve történő módosítását, vagy annak visszavonását, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak vagy azok értelmezésének.
- (13) Az Európai Unió alapjogi chartájának megfelelően szükséges – a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott határozatokkal szembeni jogorvoslati jogon kívül – minden személynek biztosítani azt a jogot, hogy meghallgassák minden olyan határozat meghozatala előtt, amely őt hátrányosan érintené.
- (14) A vám eljárások elektronikus környezetben történő korszerűsítése megköveteli a felelősségmegosztást a különböző tagállamok vámhatóságai között. Szükséges biztosítani a hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók megfelelő szintjét az egész belső piacon.
- (15) Egyrészt a vámjogszabályok helyes alkalmazásának vámhatóságok által történő biztosítására vonatkozó igény, másrészt a gazdasági szereplők tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében, a vámhatóságoknak széleskörű ellenőrzési hatáskörrel, a gazdasági szereplőknek pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani.

- (16) A Közösség, annak polgárai és kereskedelmi partnerei esetében a kockázatok minimalizálása érdekében a vámellenőrzések tagállamok általi összehangolt alkalmazásának egy közös kockázatkezelési keretrendszeren és az annak végrehajtására vonatkozó elektronikus rendszeren kell alapulnia. A valamennyi tagállamra vonatkozó közös kockázatkezelési keretrendszer nem akadályozza meg azt, hogy az árutak szűrőpróbaszerűen ellenőrizzék.
- (17) Meg kell határozni azokat a tényezőket, amelyek alapján az áruforgalommal kapcsolatos behozatali vagy kiviteli vámkokat és más intézkedéseket alkalmazzák. Indokolt az is, hogy világos rendelkezéseket rögzítsenek a származási igazolások kiadására a Közösségben, amikor a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik.
- (18) Kívánatos a behozatalivám-tartozások keletkezése összes esetének csoportosítása – a szabad forgalomba bocsátásra vagy részleges vámentesség melletti ideiglenes behozatalra vonatkozó árunyilatkozat benyújtását követően kivéve – a vámtartozást keletkeztető jogi alap megállapításával kapcsolatos nehézségek elkerülése érdekében. Ugyanennek kell vonatkoznia a kivitelkor keletkező vámtartozás esetére.
- (19) Mivel a vámhatóságok új szerepe magában foglalja a felelőségek megosztását, valamint a belterületi és a határvámhivatalok közötti együttműködést, a vámtartozás legtöbb esetben az adós letelepedésének helyén kell, hogy keletkezzen, mivel az ezen a helyen illetékes vámhivatal képes legjobban felügyelni az érintett személy tevékenységeit.
- (20) Továbbá, a felülvizsgált Kiotói Egyezményvel összhangban indokolt rendelkezni arról a korszakról, amikor a tagállamok közötti igazgatási együttműködésre van szükség a vámtartozás keletkezési helyének megállapítása és a vámkok beszedése érdekében.
- (21) A különleges eljárásokra vonatkozó szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy egy, a különleges eljárások valamennyi kategóriájára vonatkozó egységes biztosíték legyen felhasználható, és azt, hogy az olyan összekészesség legyen, amely több ügyletre is vonatkozik.
- (22) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeinek fokozott védelmének biztosítása érdekében a biztosítéknak vonatkoznia kell a nem bejelentett vagy helytelenül bejelentett árukra abban a szállítmányban vagy abban az árunyilatkozatban, amelyhez azt adták. Ugyanezen okból a kezes kötelezettségvállalásának ki kell terjednie azokra a behozatalivám- vagy kivitelivám-összegekre is, amelyeket az utólagos ellenőrzéseket követően kell megfizetni.
- (23) A Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeinek fokozott védelme és a csalárd gyakorlatok visszaszorítása érdekében tanácsos megegyezni az összekészesség alkalmazására vonatkozó fokozatos intézkedéseket tartalmazó rendelkezésekről. Mindegyikben a csalás kockázata fokozott, lehetőséget kell adni az összekészesség alkalmazásának ideiglenes megtiltására, az érintett gazdasági szereplők konkrét helyzetének figyelembevételével.
- (24) Indokolt, hogy az érintett személy jóhiszeműségét figyelembe vegyék azokban az esetekben, amikor a vámtartozás a vámjogszabályok be nem tartása révén keletkezett, és a minimálisra kell csökkenteni az adós hanyagságának hatását.
- (25) Rögzíteni kell azt az elvet, hogy miként kell meghatározni a közösségi áruk státuszát, az ilyen státusz elvesztéséhez vezető körülményeket, és alapot kell szolgáltatni annak meghatározásához, hogy mikor marad változatlan ez a státusz olyan esetekben, amikor az áruk ideiglenesen elhagyják a Közösség vámterületét.
- (26) Indokolt annak biztosítása, hogy amikor a gazdasági szereplő előre megadta az áruk beléptetésével kapcsolatos kockázat alapú ellenőrzésekhez szükséges információkat, akkor a főszabály az áruk gyors kiadása legyen. Az adóügyi és kereskedelempolitikai ellenőrzéseket elsődlegesen a gazdasági szereplő helyiségeiért és területeiért felelős vámhivatalnak kell elvégeznie.
- (27) A vám-árunyilatkozattal és az áru vámeljárással kapcsolatos szabályokat korszerűsíteni és egyszerűsíteni kell; különösen azt kell előírni, hogy a vám-árunyilatkozatokat főszabályként elektronikus úton kell benyújtani, és hogy csak egyfajta, egyszerűsített árunyilatkozat legyen.
- (28) Mivel a felülvizsgált Kiotói Egyezmény előnyben részesíti, hogy a vám-árunyilatkozat benyújtása, nyilvántartásba vétele és ellenőrzése az áruk megérkezése előtt történjen, továbbá, hogy a hely, ahol a vám-árunyilatkozatot benyújtják ne különüljön el attól a helytől, ahol az áruk fizikailag találhatóak, indokolt rendelkezni a gazdasági szereplő letelepedési helyén történő központi vámkezelésről. A központi vámkezelésnek magában kell foglalnia az egyszerűsített vám-árunyilatkozatok használatának, a teljes vám-árunyilatkozat és a megkövetelt dokumentumok benyújtási határideje elhalasztásának, az időnkénti nyilatkozattételnek és a halasztott fizetésnek a lehetőségét.
- (29) A Közösség egész területén a versenysemleges feltételek biztosításának elősegítése érdekében szükséges közösségi szinten megállapítani azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák az áruknak a vámhatóságok által történő megsemmisítését vagy azokról más módon történő rendelkezést, és amelyekhez eddig nemzeti jogszabályokra volt szükség.
- (30) Indokolt a különleges eljárásokra (árutovábbítás, tárolás, különleges felhasználás és feldolgozás) közös és egyszerű szabályokat lefektetni, amelyeket kiegészít néhány kisebb szabály a különleges eljárás minden kategóriájára, hogy a gazdasági szereplő számára egyszerű legyen a megfelelő eljárás kiválasztása, hogy a hibákat elkerüljék és az utólagos beszédések és visszafizetések számát csökkentsék.

- (31) Meg kell könnyíteni olyan engedélyek egyetlen biztosítékkal és egyetlen felügyelő vámhivatal mellett történő megadását, amelyek több különleges eljárásra vonatkoznak, és az ilyen esetekben egyszerű szabályoknak kell vonatkozniuk a vámtartozások keletkezésére. Alapelvnek kell lennie, hogy a különleges eljárás alá vont árukat vagy az azokból készült termékeket akkor kell értékelni, amikor a vámtartozás keletkezik. Azt is lehetségessé kell azonban tenni – ha gazdaságilag indokolt –, hogy az árukat akkor értékeljék, amikor azokat különleges eljárás alá vonják. Ugyanezeknek az elveknek kell vonatkozniuk a szokásos kezelési módokra.
- (32) A fokozott biztonsági intézkedésekre való tekintettel, amelyeket a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlament és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ vezetett be a Vámkódexbe, az áruknak vámszabad területeken történő elhelyezésének vámeljárásá kell válnia, és az áruknak vámellenőrzés alá vonhatónak kell lenniük a beléptetéskor és a nyilvántartások tekintetében.
- (33) Mivel az újrakivétel szándéka többé már nem szükséges, az aktív feldolgozási felfüggesztő eljárást be össze kell vonni a vámfelügyelet melletti feldolgozással, és az aktív feldolgozási vámvisszatérítési eljárást el kell hagyni. Ennek az aktív feldolgozási eljárásnak kell vonatkoznia a megsemmisítésre is, kivéve, ha a megsemmisítést a vámhatóság végzi vagy az annak felügyelete alatt történik.
- (34) A Közösség vámterületéről kiszállításra kerülő közösségi árukkal kapcsolatos biztonsági intézkedéseknek ugyanúgy kell vonatkozniuk a nem közösségi áruk újrakivételére is. Ugyanazokat az alapszabályokat kell alkalmazni az áruk minden típusára, szükség esetén olyan kivételek lehetőségével, mint például azoknál az áruknál, amelyek csak áthaladnak a Közösség vámterületén.
- (35) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽²⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (36) Helyénvaló rendelkezni a Vámkódex végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásáról. Ezeket az intézkedéseket az 1999/468/EK határozat 4. és 5. cikkében foglalt irányító-bizottsági és szabályozási bizottsági eljárásoknak megfelelően kell elfogadni.
- (37) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy meghatározza a Vámkódex eredményes alkalmazásához szükséges feltételeket és kritériumokat. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására, vagy új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (38) Az eredményes döntéshozatali folyamat érdekében indokolt a nemzetközi megállapodások által vagy azok alapján létrehozott, vámjogi kérdésekkel foglalkozó bizottságokban, munkacsoportokban és testületekben a Közösség által képviselendő álláspont kialakításával kapcsolatos kérdések vizsgálata.
- (39) A vámjogszabályok egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében számos, jelenleg különálló közösségi jogi aktusokban szereplő rendelkezés az átláthatóság érdekében bekerült a Vámkódexbe.

A következő rendeleteket a 2913/92/EGK rendelettel együtt ezért hatályon kívül kell helyezni:

a Közösségen belüli légi járaton utazó személyek kézi és feladott poggyászára, valamint a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek poggyászára alkalmazandó ellenőrzések és alakiságok megszüntetéséről szóló, 1991. december 19-i 3925/91/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾, és az Európai Közösség és egyes országok közötti preferenciális kereskedelemre irányadó rendelkezések alapján az EUR.1 szállítási bizonyítványok kiadásának, a számlanyilatkozatok és az EUR.2 nyomtatványok kiállításának, valamint egyes elfogadott exportóri engedélyek kiadásának megkönnyítésére irányuló eljárásokról szóló, 2001. június 11-i 1207/2001/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾.

- (40) Mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen a Közösség vámterületére beszállított vagy onnan kiszállításra kerülő árukra vonatkozó szabályok és eljárások meghatározását a Vámunió, mint a belső piac központi pillérének hathatós működésének biztosítása érdekében a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. E rendelet nem haladja meg a célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

⁽¹⁾ HLL 117., 2005.5.4., 13. o.

⁽²⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) határozattal módosított határozat.

⁽³⁾ HLL 374., 1991.12.31., 4. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HLL 165., 2001.6.21., 1. o. A 1617/2006/EK rendelettel (HL L 300., 2006.10.31., 5. o.) módosított rendelet.

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
I. CÍM	ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK	7
1. FEJEZET	A VÁMJOGSZABÁLYOK ALKALMAZÁSI KÖRE, A VÁM KÜLDETÉSE ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK	7
2. FEJEZET	A SZEMÉLYEK VÁMJOGSZABÁLYOK SZERINTI JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI	9
1. szakasz	Információnyújtás	9
2. szakasz	Vámjogi képviselet	11
3. szakasz	Engedélyezett gazdálkodó	11
4. szakasz	A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok	12
5. szakasz	Szankciók	14
6. szakasz	Jogorvoslat	14
7. szakasz	Az áruk ellenőrzése	15
8. szakasz	Okmányok és más információk megőrzése; díjak és költségek	16
3. FEJEZET	VALUTAÁTSZÁMÍTÁS ÉS HATÁRIDŐK	17
II. CÍM	AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOKAT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK	17
1. FEJEZET	KÖZÖS VÁMTARIFA ÉS AZ ÁRUK TARIFÁLIS BESOROLÁSA	17
2. FEJEZET	AZ ÁRUK SZÁRMAZÁSA	18
1. szakasz	Nem preferenciális származás	18
2. szakasz	Preferenciális származás	19
3. FEJEZET	AZ ÁRUK VÁMÉRTÉKE	19
III. CÍM	VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK	20
1. FEJEZET	VÁMTARTOZÁS KELETKEZÉSE	20
1. szakasz	Behozatalivám-tartozás	20
2. szakasz	Kivitelivám-tartozás	21
3. szakasz	A behozatallal és a kivitellel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések	22
2. FEJEZET	BIZTOSÍTÉK A LEHETSÉGES VAGY MEGLÉVŐ VÁMTARTOZÁSRA	23
3. FEJEZET	A VÁM BESZEDÉSE ÉS MEGFIZETÉSE, VALAMINT A BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁM ÖSSZEGÉNEK VISSZAFIZETÉSE ÉS ELENEDÉSE	25
1. szakasz	A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel	25
2. szakasz	A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése	26
3. szakasz	A behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése	28
4. FEJEZET	A VÁMTARTOZÁS MEGSZÚNÉSE	30
IV. CÍM	A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK	30
1. FEJEZET	BELÉPÉSI GYŰJTŐ ÁRU-NYILATKOZAT	30
2. FEJEZET	AZ ÁRUK ÉRKEZÉSE	32
1. szakasz	Az áru beléptetése a Közösség vámterületére	32
2. szakasz	Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata	33
3. szakasz	A vám elé állítás utáni alakiságok	33
4. szakasz	Árutovábbítási eljárásban szállított áruk	34

V. CÍM	A VÁMJOGI STÁTUSZRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, VALAMINT AZ ÁRUK ELLENŐRZÉSÉRE, KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK	34
1. FEJEZET	AZ ÁRUK VÁMJOGI STÁTUSZA	34
2. FEJEZET	ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSA	34
1. szakasz	Általános rendelkezések	34
2. szakasz	Szabványos vám-árunyilatkozatok	35
3. szakasz	Egyszerűsített árunyilatkozatok	36
4. szakasz	Valamennyi vám-árunyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések	36
5. szakasz	Egyéb egyszerűsítések	37
3. FEJEZET	AZ ÁRUK ELLENŐRZÉSE ÉS KIADÁSA	38
1. szakasz	Ellenőrzés	38
2. szakasz	Kiadás	39
4. FEJEZET	ÁRUKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉS	39
VI. CÍM	SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG	40
1. FEJEZET	SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS	40
2. FEJEZET	BEHOZATALIVÁM-MENTESSÉG	40
1. szakasz	Tértiáruk	40
2. szakasz	A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek	41
3. szakasz	Végrehajtási intézkedések	41
VII. CÍM	KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK	41
1. FEJEZET	ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK	41
2. FEJEZET	ÁRUTOVÁBBÍTÁS	44
1. szakasz	Külső és belső árutovábbítás	44
2. szakasz	Közösségi árutovábbítás	44
3. FEJEZET	TÁROLÁS	45
1. szakasz	Közös rendelkezések	45
2. szakasz	Átmeneti megőrzés	46
3. szakasz	Vámraktározás	46
4. szakasz	Vámszabad területek	46
4. FEJEZET	KÜLÖNLEGES FELHASZNÁLÁS	48
1. szakasz	Ideiglenes behozatal	48
2. szakasz	Meghatározott célra történő felhasználás	48
5. FEJEZET	FELDOLGOZÁS	49
1. szakasz	Általános rendelkezések	49
2. szakasz	Aktív feldolgozás	49
3. szakasz	Passzív feldolgozás	49
VIII. CÍM	AZ ÁRU INDULÁSA A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRŐL	50
1. FEJEZET	A VÁMTERÜLETET ELHAGYÓ ÁRUK	50
2. FEJEZET	KIVITEL ÉS ÚJRAKIVITEL	51
3. FEJEZET	KIVITELIVÁM-MENTESSÉG	52
IX. CÍM	VÁMKÓDEX BIZOTTSÁG ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	53
1. FEJEZET	VÁMKÓDEX BIZOTTSÁG	53
2. FEJEZET	ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	53
MELLÉKLET	MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK	55

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A vámjogszabályok alkalmazási köre, a vám küldetése és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

(1) Ez a rendelet létrehozza a Közösségi Vámkódexet (a továbbiakban: a Vámkódex), amely rögzíti a Közösség vámterületére beszállításra kerülő vagy onnan kiszállításra kerülő árukra alkalmazandó általános szabályokat és eljárásokat.

A nemzetközi jog és a nemzetközi egyezmények, valamint az egyéb területeken meglévő közösségi jogszabályok sérelme nélkül a Vámkódex mindenütt egységesen alkalmazandó a Közösség vámterületén.

(2) A vámjogszabályok egyes rendelkezései a Közösség vámterületén kívül is alkalmazhatóak különleges tárgykörökre vonatkozó jogszabályok vagy nemzetközi egyezmények keretén belül.

(3) A vámjogszabályok egyes rendelkezései – beleértve az abban megállapításra kerülő egyszerűsítéseket – alkalmazandók arra az áruforgalomra, amelyet a Közösség vámterületének a 2006/112/EK irányelv rendelkezései alá tartozó részei, valamint azon részei között folytatnak, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók, illetve e terület azon részei közötti áruforgalomra, amelyekre ezek a rendelkezések nem alkalmazandók.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdésben említett rendelkezéseket meghatározó, valamint az azok végrehajtására vonatkozó egyszerűsített alakosságokat megállapító intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ezek az intézkedések továbbá figyelembe veszik a csak egy tagállamot érintő áruforgalommal kapcsolatos különleges körülményeket.

2. cikk

A vámhatóságok küldetése

A vámhatóságok felelnek elsődlegesen a Közösség nemzetközi kereskedelmének felügyeletéért, hozzájárulva ezáltal a tisztességes és nyitott kereskedelemhez, a belső piac külső vonatkozásainak, a közös kereskedelempolitikának és a kereskedelemmel összefüggő más közös közösségi politikáknak a végrehajtásához, valamint az ellátási lánc átfogó biztonságához. A vámhatóságok olyan intézkedéseket hoznak, amelyek különösen a következőket célozzák:

- a) a Közösség és tagállamai pénzügyi érdekeinek védelme;
- b) a Közösség védelme a tisztességtelen és jogellenes kereskedelemmel szemben, a jogszerű üzleti tevékenység támogatása mellett;

c) a Közösség és lakói biztonságáról és védelméről, valamint a környezetvédelemről való gondoskodás, szükség szerint más hatóságokkal szorosan együttműködve;

d) megfelelő egyensúly fenntartása a vámellenőrzések és a jogszerű kereskedelem megkönnyítése között.

3. cikk

Vámterület

(1) A Közösség vámterülete a következő területeket foglalja magában, felségvizeikkel, belvizeikkel és légtérükkel együtt:

- a Belga Királyság területe,
- a Bolgár Köztársaság területe,
- a Cseh Köztársaság területe,
- a Dán Királyság területe, a Feröer-szigetek és Grönland kivételével,
- a Németországi Szövetségi Köztársaság területe, Helgoland szigete és Büsingen területe kivételével (az 1964. november 23-án a Német Szövetségi Köztársaság és a Svájci Államszövetség között létrejött szerződés),
- az Észt Köztársaság területe,
- Írország területe,
- a Görög Köztársaság területe,
- a Spanyol Királyság területe, Ceuta és Melilla kivételével,
- a Francia Köztársaság területe; Új-Kaledónia, Mayotte, Saint-Pierre és Miquelon, Wallis és Futuna-szigetek, Francia-Polinézia és a Francia Déli és Antarktisi területek kivételével,
- az Olasz Köztársaság területe, kivéve Livigno és Campione d'Italia területeit, valamint a Luganói-tó nemzeti vizeit a part és a Ponte Tresa és Porto Ceresio közötti terület politikai határa között,
- a Ciprusi Köztársaság területe a 2003-as csatlakozási okmány rendelkezéseinek megfelelően,
- a Lett Köztársaság területe,
- a Litván Köztársaság területe,
- a Luxemburgi Nagyhercegség területe,
- a Magyar Köztársaság területe,
- Málta területe,
- a Holland Királyság európai területe,
- az Osztrák Köztársaság területe,
- a Lengyel Köztársaság területe,
- a Portugál Köztársaság területe,
- Románia területe,
- a Szlovén Köztársaság területe,
- a Szlovák Köztársaság területe,

- a Finn Köztársaság területe,
- a Svéd Királyság területe,
- Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának területe, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget.

(2) A tagállamok területén kívül elhelyezkedő következő területeket, beleértve felségvizeiket, belvizeiket és légtereiket – a rájuk vonatkozó egyezményeket és szerződéseket figyelembe véve – a Közösség vámterülete részének kell tekinteni:

a) FRANCIAORSZÁG

Monaco területe, ahogyan azt az 1963. május 18-án Párizsban aláírt vámegegyezmény meghatározza (*Journal officiel de la République française* (a Francia Köztársaság Hivatalos Lapja), 1963. szeptember 27., 8679. o.);

b) CIPRUS

Az Egyesült Királyságnak a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, Nicosiában 1960. augusztus 16-án aláírt szerződésben meghatározott Akrotiri és Dhekelia felségterületei (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

4. cikk

Fogalm meghatározások

A Vámkódex alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „vámhatóságok”: a tagállamoknak a vámjogszabályok alkalmazásáért felelős vámigazgatásai és mindazok az egyéb hatóságok, amelyeket a nemzeti jog bizonyos vámjogszabályok alkalmazására felhatalmaz;
2. „vámjogszabályok”: a jogszabályok együttese, amely a következőkből áll:
 - a) a Vámkódex és a közösségi szinten és adott esetben nemzeti szinten annak végrehajtására elfogadott rendelkezések;
 - b) a Közös Vámtarifa rendelkezései;
 - c) a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló jogszabályok;
 - d) a vámügyi rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi megállapodások, amennyiben ezek alkalmazandók a Közösségben;
3. „vámellenőrzések”: a vámhatóságok által elvégzett konkrét intézkedések, amelyek célja az, hogy gondoskodjanak a Közösség vámterülete és más területek között szállított áruk beléptetését, kiléptetését, továbbítását, átszállítását, tárolását és meghatározott célra történő felhasználását, valamint a nem közösségi áruk és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruk jelenlétét és a vámterületen belüli szállítását szabályozó vámjogszabályok és más jogszabályok helyes alkalmazásáról;
4. „személy”: természetes személy, jogi személy, valamint olyan személyegyesülés, amely jogi személyiséggel nem rendelkezik, de ügyleti képességét a közösségi vagy a nemzeti jog elismeri;
5. „gazdasági szereplő”: az a személy, aki üzleti tevékenysége keretében részt vesz a vámjogszabályok által meghatározott tevékenységekben;
6. „vámjogi képviselő”: az a személy, akit egy másik személy kijelöl a vámhatóságok előtti ügyeiben a vámjogszabályok által megkövetelt cselekmények és alakiságok elvégzésére;
7. „kockázat”: a Közösség vámterülete és az azon a területen kívüli országok vagy területek között szállított áruk beléptetésével, kiléptetésével, továbbításával, átszállításával vagy meghatározott célra történő felhasználásával, valamint a nem közösségi áruk jelenlétével összefüggő olyan esemény bekövetkezésének valószínűsége, amely a következő eredmények valamelyikével jár:
 - a) akadályozná a közösségi vagy nemzeti intézkedések helyes alkalmazását;
 - b) veszélyeztetné a Közösség és tagállamai pénzügyi érdekeit;
 - c) fenyegetést jelentene a Közösség és lakói biztonságára és védelmére, az emberek, az állatok vagy a növények egészségére, a környezetre vagy a fogyasztókra;
8. „vámalkiságok”: valamennyi olyan művelet, amelyet az érintett személyeknek és a vámhatóságoknak el kell végezniük a vámjogszabályoknak való megfelelés érdekében;
9. „gyűjtő árnyilatkozat” (belépési gyűjtő árnyilatkozat és kiléptetési gyűjtő árnyilatkozat): az a cselekmény, amellyel valamely személy a beszállítást, illetve a kiszállítást megelőzően vagy azzal egy időben az előírt formában és módon értesíti a vámhatóságokat az áruknak a Közösség vámterületére való beszállításáról, vagy azoknak a Közösség vámterületéről történő kiszállításáról;
10. „vám-árnyilatkozat”: az a cselekmény, amellyel valamely személy az előírt formában és módon jelzi azon szándékát, hogy az árut egy adott vám eljárás alá kívánja vonni, adott esetben jelezve bármely alkalmazandó különleges rendelkezést;
11. „nyilatkozattevő”: az a személy, aki saját nevében gyűjtő árnyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést, illetve vám-árnyilatkozatot nyújt be, vagy az a személy, akinek a nevében ilyen árnyilatkozatot nyújtanak be;
12. „vám eljárás”: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut a Vámkódexnek megfelelően vonhatják:
 - a) szabad forgalomba bocsátás;
 - b) különleges eljárások;
 - c) kivitel;
13. „vám tartozás”: valamely személynek a hatályban lévő vámjogszabályok alapján az adott árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére való kötelezettsége;
14. „adós”: a vám tartozás megfizetéséért felelős bármely személy;
15. „behozatali vámok”: az áru behozatalakor fizetendő vámok;

16. „kiviteli vámok”: az áru kivitelekor fizetendő vámok;
17. „vámjogi státusz”: az áruk közösségi vagy nem közösségi státusza;
18. „közösségi áruk”: azok az áruk, amelyek a következő kategóriák valamelyikébe tartoznak:
- teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk, amelyek nem tartalmazzak a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről behozott árukat. A teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek a közösségi áruk vámjogi státuszával, ha a 101. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott esetekben külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő;
 - a Közösség vámterületének részét nem képező országokból vagy területekről erre a területre beszállított és szabad forgalomba bocsátott áruk;
 - a Közösség vámterületén belül kizárólag a b) pontban említett árukból vagy az a) és b) pontban említett árukból előállított vagy termelt áruk;
19. „nem közösségi áruk”: a 18. pontban említett áruktól eltérő vagy közösségi vámjogi státuszukat elvesztett áruk;
20. „kockázatkezelés”: a kockázat rendszeres megállapítása és a kockázatnak való kitettség korlátozásához szükséges összes intézkedés végrehajtása. Ezen intézkedések közé tartozik adatok és információk gyűjtése, a kockázatelemzés és -értékelés, intézkedések előírása, illetve megtétele, valamint az eljárás és az eljárás eredményeinek rendszeres figyelemmel kísérése és felülvizsgálata a nemzetközi, közösségi és nemzeti források és stratégiák alapján;
21. „áru kiadása”: a vámhatóságok azon intézkedése, amellyel az árut rendelkezésre bocsátják az azon vámeljárássra meghatározott célokra, amely alá az árukat vonják;
22. „vámfelügyelet”: általában a vámhatóságok által a vámjogszabályok és – adott esetben – ilyen intézkedés alatt lévő áruira vonatkozó egyéb rendelkezések betartásának biztosítása céljából tett intézkedés;
23. „visszafizetés”: a már megfizetett behozatali vagy kiviteli vám visszatérítése;
24. „elengedés”: a még meg nem fizetett behozatali vagy kiviteli vám megfizetésének kötelezettsége alóli mentesítés;
25. „feldolgozott termékek”: azok a feldolgozási eljárás alá vont áruk, amelyeken feldolgozási műveleteket végeztek;
26. „a Közösség vámterületén letelepedett személy”:
- természetes személy esetében minden olyan személy, akinek szokásos tartózkodási helye a Közösség vámterületén található;
 - jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye a Közösség vámterületén van;
27. „az áru vám elé állítása”: a vámhatóság értesítése az árunak a vámhivatalba vagy a vámhatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre történő érkezéséről, és az áruk vámelőrzés céljára történő rendelkezésre állása;
28. „áru birtokosa”: az a személy, aki az áru tulajdonosa, vagy aki az ahhoz hasonló rendelkezési joggal bír, illetve az áru felett fizikai ellenőrzést gyakorol;
29. „a vám eljárás jogosultja”: az a személy, aki a vám-árnyilatkozatot benyújtja, vagy akinek az érdekében a vám-árnyilatkozatot benyújtják, vagy akire az előbb említett személy jogai és kötelezettségei valamely vám eljárás tekintetében átszálltak;
30. „kereskedelempolitikai intézkedések”: azok a nem tarifális intézkedések, amelyeket a közös kereskedelempolitika részeként az áruk nemzetközi kereskedelmét szabályozó közösségi rendelkezések formájában állapítanak meg;
31. „feldolgozási műveletek”: a következők valamelyikét jelentik:
- az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy más áruhoz történő hozzáillesztést;
 - az áru feldolgozása;
 - az áru megsemmisítése;
 - az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beállítását is;
 - olyan áruk felhasználása, amelyek nem találhatók meg a feldolgozott termékekben, de lehetővé teszik vagy megkönnyítik ilyen termékek előállítását, még akkor is, ha a folyamat során teljesen vagy részben elhasználódnak (gyártási segédanyagok);
32. „elszámolási kulcs”: egy adott mennyiségű, feldolgozási eljárás alá vont áru feldolgozásából előállított feldolgozott termékek mennyisége vagy százaléka;
33. „üzenet”: előírt formátumú közlemény, amely informatikai technológia és számítógépes hálózatok révén az egyik személytől, hivataltól vagy hatóságtól a másikhoz továbbított adatokat tartalmaz.

2. FEJEZET

A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei

1. szakasz

Információnyújtás

5. cikk

Adatok cseréje és tárolása

(1) Az adatok, kísérőokmányok, határozatok és értesítések minden, vámjogszabályok szerint megkövetelt cseréjének a vámhatóságok között, illetve a gazdasági szereplők és a vámhatóságok között, valamint ezen adatok vámjogszabályok szerint megkövetelt tárolásának elektronikus adatfeldolgozási eljárás használatával kell történnie.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

Ezek az intézkedések határozzák meg azokat az eseteket, amelyekben és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén papíralapú vagy egyéb ügyletek alkalmazhatók az elektronikus adatcsere helyett, különösen a következők figyelembevételével:

- a) a vámhatóságok számítógépesített rendszereinek időszakos meghibásodási lehetősége;
- b) a gazdasági szereplők számítógépesített rendszereinek időszakos meghibásodási lehetősége;
- c) nemzetközi egyezmények és megállapodások, amelyek a papíralapú okmányok használatáról rendelkeznek;
- d) a számítógépesített rendszerekhez való közvetlen hozzáféréssel és az elektronikus információnyújtás eszközeivel nem rendelkező utasok;
- e) gyakorlati követelmények, amelyek a szóban vagy bármilyen egyéb módon teendő árunyilatkozatokról rendelkeznek.

(2) Kivéve, ha erről a vámjogszabályokban másképp rendelkeznek, a Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja a következőket meghatározó intézkedéseket:

- a) a vámhivatalok között kicserélendő üzenetek, ahogyan azokat a vámjogszabályok alkalmazása megköveteli;
- b) a vámjogszabályok szerint váltandó üzenetek közös adatkészlete és formátuma.

Az első albekezdés b) pontjában említett adatoknak tartalmazniuk kell a kockázatelemzéshez és a vámellenőrzés helyes alkalmazásához szükséges adatokat, adott esetben a nemzetközi szabványok és a kereskedelmi gyakorlat felhasználásával.

6. cikk

Adatvédelem

(1) Minden, a vámhatóságok által feladataik elvégzése során megszerzett információ, amely jellegénél fogva bizalmas, vagy amelyet bizalmas alapon adnak meg, szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik. Ezeket az információkat a 26. cikk (2) bekezdésében előírtak kivételével az illetékes hatóságok nem tehetik közzé az információt szolgáltató személy vagy hatóság kifejezett engedélye nélkül.

Ezeknek az információknak a közzététele azonban engedély nélkül akkor megengedett, ha arra a vámhatóságokat a hatályos rendelkezések értelmében kötelezik vagy felhatalmazzák, különösen adatvédelmi tekintetben vagy bírósági eljárással kapcsolatban.

(2) Bizalmas adatokat közölni a Közösség vámterületének részét nem képező országok vagy területek vámhatóságaival vagy más illetékes hatóságaival csak nemzetközi egyezmény keretében lehet, az adatvédelem megfelelő szintjét biztosítva.

(3) Az információ közzététele vagy közlése a hatályos adatvédelmi előírások teljes körű betartásával történik.

7. cikk

Kiegészítő információk kicserélése a vámhatóságok és a gazdasági szereplők között

(1) A vámhatóságok és a gazdasági szereplők – különösen a kockázat beazonosítására és ellensúlyozására irányuló kölcsönös együttműködés céljából – kicserélhetnek egymás között bármely olyan információkat, amelyeket a vámjogszabályok kifejezetten nem követelnek meg. Erre a cserére írásos megállapodás alapján kerülhet sor, és magában foglalhatja a gazdasági szereplők számítógépes rendszeréhez való hozzáférést a vámhatóságok számára.

(2) Az egyik fél által a másiknak az (1) bekezdésben említett együttműködés során megadott információ bizalmas, kivéve, ha a két fél másként állapodik meg.

8. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok részéről

(1) A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban. Az ilyen kérés visszautasítható, ha az nem egy ténylegesen tervezett, nemzetközi áruforgalommal kapcsolatos tevékenységre vonatkozik.

(2) A vámhatóságoknak rendszeres párbeszédet kell folytatniuk a gazdasági szereplőkkel és más, a nemzetközi áruforgalomban érintett hatóságokkal. Elő kell segíteniük az átláthatóságot azáltal, hogy a vámjogszabályokat, az általános igazgatási rendelkezéseket és a kérelem formanyomtatványokat szabadon és – amikor kivitelezhető – díjazás nélkül az interneten keresztül rendelkezésre bocsátják.

9. cikk

Információnyújtás a vámhatóságok számára

(1) A vámalakiságok vagy vámellenőrzések végrehajtása érdekében a vámalakiságok elvégzésében vagy a vámellenőrzésekben közvetve vagy közvetlenül érintett személyek kötelesek a vámhatóságok kérésére, az előírt határidőn belül a megfelelő formában a vámhatóságok rendelkezésére bocsátani a szükséges okmányokat és információkat, valamint megadni részükre a szükséges segítséget.

(2) A gyűjtő árunyilatkozat vagy vám-árunyilatkozat, vagy értesítés benyújtásával, vagy az engedély vagy bármely más határozat iránti kérelem benyújtásával az érintett személy felelősséggel tartozik a következőkért:

- a) az árunyilatkozatban, értesítésben vagy kérelemben megadott információ pontosságáért és teljességéért;
- b) a benyújtott vagy rendelkezésre bocsátott okmányok hitelességéért;
- c) adott esetben a kérdéses áruknak az érintett vámeljárás alá vonásával, illetve az engedélyezett műveletek lefolytatásával kapcsolatos összes kötelezettség teljesítéséért.

Az első albekezdés a vámhatóságok által megkövetelt vagy a vámhatóságok számára megadott, bármilyen más formátumú információnyújtásra is vonatkozik.

Amikor az érintett személy vámjogi képviselője révén nyújtják be az árunyilatkozatot, az értesítést vagy, a kérelmet vagy nyújtják az információt, a vámjogi képviselőre is vonatkoznak az első albekezdésben megállapított kötelezettségeket.

10. cikk

Elektronikus rendszerek

(1) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal olyan elektronikus rendszerek kifejlesztésében, fenntartásában és alkalmazásában, amelyek a vámhivatalok közötti információcserét és különösen a következőkre vonatkozó adatok közös nyilvántartását és karbantartását célozzák:

- a) a vámalakiságok végrehajtásában közvetlenül vagy közvetve érintett gazdasági szereplők;
- b) a vámeljárássra vagy az engedélyezett gazdálkodó státuszára vonatkozó kérelmek és engedélyek;
- c) a 20. cikknek megfelelően elfogadott kérelmek és hozott különleges határozatok;
- d) közös kockázatkezelés a 25. cikkben említettek szerint.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) a nyilvántartandó adatok szabványos formája és tartalma;
- b) ezen adatoknak a tagállamok vámhatóságai által végzett karbantartása;
- c) az adatok következők általi hozzáféréseinek szabályai:
 - i. gazdasági szereplők;
 - ii. egyéb illetékes hatóságok,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. szakasz

Vámjogi képviselő

11. cikk

Vámjogi képviselő

(1) Bármely személy kijelölhet vámjogi képviselőt.

Az ilyen képviselő lehet közvetlen, amely esetben a vámjogi képviselő egy másik személy nevében és érdekében jár el, vagy közvetett, amely esetben a vámjogi képviselő saját nevében jár el, de egy másik személy érdekében.

A vámjogi képviselő a Közösség vámterületén belül letelepedett személy.

(2) A tagállamok a közösségi joggal összhangban meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselő szolgáltatást nyújthat abban a tagállamban, amelyben letelepedett. Az érintett tagállamok által kevésbé szigorú kritériumok

alkalmazásának sérelme nélkül azonban annak a vámjogi képviselőnek, aki megfelel a 14. cikk a)–d) pontjában foglalt kritériumoknak, jogosult a letelepedés szerinti tagállamtól eltérő tagállamban ilyen szolgáltatásokat nyújtani.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek mellett az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett követelménytől el lehet tekinteni;
- b) azok a feltételek, amelyek mellett a (2) bekezdésben említett jogosultság átruházható és igazolható;
- c) e cikk végrehajtására irányuló bármely további intézkedés

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

12. cikk

Meghatalmazás

(1) A vámhatóságok előtti eljárás során a vámjogi képviselő nyilatkozik arról, hogy a képviselt személy érdekében jár el, valamint arról, hogy a képviselőt közvetlen vagy közvetett.

Azt a személyt, aki elmulaszt nyilatkozatot tenni arról, hogy vámjogi képviselőként jár el, illetve aki azt állítja, hogy vámjogi képviselőként jár el anélkül, hogy erre meghatalmazással bírna, úgy kell tekinteni, mint aki saját nevében és saját érdekében jár el.

(2) Attól a személytől, aki úgy nyilatkozik, hogy vámjogi képviselőként jár el, a vámhatóságok megkövetelhetik annak bizonyítékkal történő igazolását, hogy meghatalmazással rendelkezik az általa képviselt személytől.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az első albekezdésétől való eltéréseket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3. szakasz

Engedélyezett gazdálkodó

13. cikk

Kérelmezés és engedélyezés

(1) Az a gazdasági szereplő, aki a Közösség vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 15. és a 16. cikkben felsorolt feltételeknek, engedélyezett gazdálkodó státuszt kérelmezhet.

A vámhatóságok – szükség esetén a más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – adják meg ezt a státuszt, amelyet figyelemmel kell kísérni.

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státusz két típusú engedélyt foglal magában: a „vámügyi egyszerűsítések” típusú engedélyezett gazdálkodóé, valamint a „biztonság és védelem” típusú engedélyezett gazdálkodóé.

Az első típusú engedély lehetővé teszi a gazdasági szereplő számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően bizonyos egyszerűsítéseket élvezzen. A második típusú engedély alapján az engedélyes a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosult.

A két típusú engedéllyel egyszerre is lehet rendelkezni.

(3) Az engedélyezett gazdálkodó státuszt, a 14. és a 15. cikkekre is figyelemmel, a vámhatóságoknak minden tagállamban el kell ismerniük a vámellenőrzések sérelme nélkül.

(4) A vámhatóságoknak – az engedélyezett gazdálkodó státusz elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek – engedélyezniük kell, hogy a gazdasági szereplő ebben az egyszerűsítésben részesüljön.

(5) Az engedélyezett gazdálkodó státusz a 15. cikk (1) bekezdés g) pontjában megállapított feltételekkel összhangban felfüggeszhető vagy visszavonható.

(6) Az engedélyezett gazdálkodó értesíti a vámhatóságot minden, a státusz megadása után felmerülő olyan tényezőről, amely hatással lehet annak fenntartására vagy tartalmára.

14. cikk

A státusz megadása

Az engedélyezett gazdálkodó státusz megadására vonatkozó kritériumok a következők:

- a) a vámszabályok és az adószabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása;
- b) a kereskedelmi és – adott esetben – szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;
- c) igazolt fizetőképesség;
- d) a 13. cikk (2) bekezdése alapján azokban az esetekben, amikor az engedélyezett gazdálkodó a vámjogszabályokkal összhangban előírt egyszerűsítések előnyeiben kíván részesülni, a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó, a szakértelemre vonatkozó gyakorlati előírások vagy a szakmai képesítések;
- e) a 13. cikk (2) bekezdése alapján azokban az esetekben, amikor az engedélyezett gazdálkodó a biztonságra és védelemre vonatkozó vámellenőrzéseket illetően könnyítésekben kíván részesülni, megfelelő biztonsági és védelmi szabványok.

15. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az engedélyezett gazdálkodó státusz megadása;
- b) azok az esetek, amelyekben az engedélyezett gazdálkodó státuszának felülvizsgálatát el kell végezni:

- c) egyszerűsítéseknek az engedélyezett gazdálkodók általi használatára szóló engedélyek megadása;
- d) az ilyen státusz és engedélyek megadásában illetékes vámhatóság megjelölése;
- e) a biztonsági és védelmi szempontokra vonatkozó vámellenőrzések tekintetében az engedélyezett gazdálkodók számára megadható könnyítések típusa és mértéke;
- f) egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- g) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedélyezett gazdálkodó státusza felfüggeszhető vagy visszavonható;
- h) azok a feltételek, amelyek szerint az engedélyezett gazdálkodók egyes kategóriái vonatkozásában – különösen nemzetközi megállapodások alapján – el lehet tekinteni attól a követelménytől, hogy azok a Közösség vámterületén letelepedtek legyenek

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a) a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályok;
- b) a vámjogszabályok által meghatározott tevékenységekben való szakmai részvétel;
- c) a végzett tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó szakértelemre vonatkozó gyakorlati előírások vagy szakmai képesítések;
- d) a gazdasági szereplő által birtokolt bármely nemzetközileg elismert, vonatkozó nemzetközi egyezmény alapján kiállított tanúsítvány.

4. szakasz

A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok

16. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ha valamely személy kérelmezi, hogy a vámhatóság hozzon meg egy, a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatot, e személynek minden, a vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges információt rendelkezésre kell bocsátania.

A vámjogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően a határozatot kérheti több személy is, és az vonatkozhat több személyre is.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában az (1) bekezdésben említett határozatot késedelem nélkül és legkésőbb az attól a naptól számított négy hónapon belül kell meghozni és arról a kérelmezőt értesíteni kell, amikor a vámhatóságok által kért, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ a hatóságokhoz beérkezett.

Amikor azonban a vámhatóságok ezeket a határidőket nem tudják betartani, a fenti határidő lejárta előtt erről értesítik a kérelmezőt, megjelölve a határidő túllépésének indokait, és feltüntetve azt a további időtartamot, amelyet a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalához szükségesnek tartanak.

(3) A határozat vagy vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a határozat attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen a kérelmező a határozatot megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta. A 24. cikk (2) bekezdésében megállapított esetek kivételével az elfogadott határozatok a vámhatóságok által az elfogadás napjától végrehajthatók.

(4) Egy olyan határozat meghozatala előtt, amely hátrányosan érintené azt a személyt vagy személyeket, akik a határozat címzettjei, a vámhatóságoknak közölniük kell a határozatuk alapjául használni kívánt okokat az érintett személlyel vagy személyekkel, akiknek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy kifejezzék álláspontjukat azon naptól számított időtartamon belül, amelyen a közlést megküldték.

Ezen időtartam lejártát követően az érintett személyt megfelelő formában értesíteni kell a határozatról, amelynek meg kell neveznie az alapjául szolgáló okokat. A határozatban utalni kell a 23. cikkben meghatározott jogorvoslati jogra.

(5) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

a) azok az esetek, amelyekben és azok a feltételek, amelyeknek megfelelően a (4) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó;

b) a (4) bekezdés első albekezdésében említett időtartam.

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A más területeken meglévő rendelkezések sérelme nélkül, amelyek meghatározzák azokat az eseteket, amikor, és azokat a feltételeket, amelyek mellett a határozatok érvénytelenek vagy semmisek, a határozatot kiadó vámhatóságok bármikor megsemmisíthetik, módosíthatják vagy visszavonhatják a határozatot, amennyiben az nem felel meg a vámjogszabályoknak.

(7) Kivéve, ha a vámhatóság igazságszolgáltatási szervként jár el, e cikk (3), (4) és (6) bekezdése és a 17., 18. és 19. cikk rendelkezései vonatkoznak azokra a határozatokra is, amelyeket a vámhatóságok az érintett személy előzetes kérése nélkül hoztak, és különösen vonatkoznak a vámtartozásról szóló, a 67. cikk (3) bekezdésében foglalt közlésre.

17. cikk

A határozatok egész Közösségre szóló érvényessége

Kivéve, ha másképpen kérelmezték vagy határozták meg, a vámhatóságok vámjogszabályok alkalmazásán alapuló vagy ahhoz kapcsolódó határozatai a Közösség vámterületén mindenütt érvényesek.

18. cikk

A kedvező határozatok megsemmisítése

(1) A vámhatóságok meg kell semmisítsék a címzett személynek kedvező határozatot, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a határozatot helytelen vagy hiányos információ alapján hozták meg;

b) a kérelmező tudta, vagy valószínűleg tudnia kellett volna, hogy az információ helytelen vagy hiányos volt;

c) ha az információ helyes és teljes körű lett volna, a határozat más lett volna.

(2) Azt a személyt, aki a határozat címzettje volt, értesíteni kell annak megsemmisítéséről.

(3) A megsemmisítés attól a naptól kezdve lép hatályba, amelyen az eredeti határozat hatályba lépett, kivéve, ha összhangban a vámjogszabályokkal, erről a határozatban másképp rendelkeznek.

(4) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására vonatkozóan, különösen a több személynek címzett határozatok vonatkozásában.

19. cikk

A kedvező határozatok visszavonása és módosítása

(1) A 18. cikkben említettektől eltérő esetekben, a kedvező határozatot vissza kell vonni vagy módosítani kell, ha a határozat kiadására meghatározott feltételek közül egy vagy több nem teljesült, vagy már nem teljesül.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában a több személynek címzett kedvező határozat csak annak a személynek a tekintetében vonható vissza, aki vagy amely a határozatban foglalt kötelezettséget nem teljesíti.

(3) Azt a személyt, aki a határozat címzettje volt, értesíteni kell annak visszavonásáról vagy módosításáról.

(4) A 16. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell a határozat visszavonására vagy módosítására.

Kivételes esetekben azonban, ha a határozat címzettjének jogos érdekei úgy kívánják, a vámhatóság a visszavonás vagy módosítás hatálybalépésének napját későbbi időpontra is meghatározhatja.

(5) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására vonatkozóan, különösen a több személynek címzett határozatok vonatkozásában.

20. cikk

A kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok

(1) A vámhatóságoknak hivatalos kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozatokat (a továbbiakban: KTF-határozatok) vagy kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó határozatokat (a továbbiakban: KSZF-határozatok) kell kiadniuk.

Az ilyen kérelmet el kell utasítani bármely alábbi körülmény fennállása esetén:

- a) ha a kérelmet valamely határozat jogosultja vagy az érdekében eljáró személy ugyanabban a vámhivatalban vagy egy másikban azonos áruval kapcsolatban, valamint KSZF-határozatok esetében a származás megszerzését meghatározó azonos körülmények között nyújtja vagy nyújtotta be;
- b) ha a kérelem nem a KTF- vagy KSZF-határozatok tervezett felhasználására vagy valamely vámeljárás tervezett alkalmazására vonatkozik.

(2) A KTF- vagy a KSZF-határozatok csak az áruk tarifális besorolása vagy származásuk megállapítása tekintetében kötelező érvényűek.

Ezek a határozatok a vámhatóságokat a határozat jogosultjával szemben csak az olyan áruk tekintetében kötelezik, amelyekre nézve a vámalakíságokat a határozat hatálybalépésének napját követően végezték el.

A határozat jogosultját a vámhatóságokkal szemben e határozatok csak attól a naptól kötelezik, amelyen a határozatról az értesítést megkapta, vagy úgy tekintendő, hogy megkapta.

(3) A KTF- vagy a KSZF-határozatok a hatálybalépésük napjától számítva három évig érvényesek.

(4) A KTF- vagy a KSZF-határozatoknak egy bizonyos vámeljárás keretében való alkalmazásához a határozat jogosultjának be kell tudnia bizonyítani, hogy:

- a) a KTF-határozat esetében a bejelentett áruk minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak;
- b) a KSZF-határozat esetében az érintett áruk és a származás megszerzését meghatározó körülmények minden tekintetben megfelelnek a határozatban leírt áruknak és körülményeknek.

(5) A 16. cikk (6) bekezdésétől és a 18. cikktől eltérve, a KTF- és a KSZF-határozatokat meg kell semmisíteni, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információk alapján.

(6) A KTF- és a KSZF-határozatokat a 16. cikk (6) bekezdésének és 19. cikkének megfelelően kell visszavonni.

Ezek a határozatok nem módosíthatóak.

(7) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (1)–(5) bekezdésének végrehajtására.

(8) A 19. cikk sérelme nélkül az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek fennállása esetén és az az időpont, amikor egy KTF- vagy KSZF-határozat érvényét veszti;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint és az az időtartam, amelynek során az a) pontban említett határozat mégis felhasználható a határozaton alapuló, és annak érvényesség-

gének lejártá előtti kötött, kötelező érvényű szerződések tekintetében;

- c) azok a feltételek, amelyek mellett a Bizottság olyan határozatot hozhat, amelyben felkéri a tagállamokat, hogy vonjanak vissza vagy módosítsanak egy, a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos és az azonos tárgyú egyéb határozatokhoz képest eltérő kötelező érvényű felvilágosítást adó határozatot,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(9) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos egyéb határozatok kiadásának feltételeit meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

5. szakasz

Szankciók

21. cikk

Szankciók alkalmazása

(1) Minden tagállamnak rendelkeznie kell a közösségi vámjogszabályok betartásának elmulasztásáért kiszabott szankciókról. Az ilyen szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) Amennyiben igazgatási szankciók alkalmazására kerül sor, azok többek között a következők közül az egyik, vagy mindkét formát ölthetik:

- a) a vámhatóságok által kiszabandó pénzbírság, beleértve adott esetben a büntetőjogi szankció helyébe lépő vagy azt felváltó pénzfizetési kötelezettséget;
- b) az érintett személy által birtokolt valamely engedély visszavonása, felfüggesztése vagy módosítása.

(3) A tagállamok e cikk – a 188. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott – alkalmazási időpontjától számított hat hónapon belül értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben előírt hatályban lévő nemzeti rendelkezésekről, és haladéktalanul értesítik az azokat érintő bármiféle későbbi módosításról.

6. szakasz

Jogorvoslat

22. cikk

Igazságszolgáltatási i szerv által hozott határozatok

A 23., 24. és 25. cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket az igazságszolgáltatási szerv vagy az igazságszolgáltatási szervként eljáró vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be.

23. cikk

Jogorvoslati jog

(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

Bármely személy, aki vagy amely a vámhatóságtól egy határozat meghozatalát kérte, és kérésére a határozatot nem kapta meg a 16. cikk (2) bekezdésében említett határidőn belül, szintén jogosult a jogorvoslati jog gyakorlására.

(2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:

a) első lépésben a tagállamok által erre a célra kijelölt vámhatóság vagy igazságszolgáltatási szerv vagy más szerv előtt;

b) ezt követően valamely olyan döntéseiben magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságszolgáltatási szerv vagy ezzel egyenértékű szakosodott testület, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

(3) A jogorvoslatot abban a tagállamban kell benyújtani, ahol a határozatot hozták vagy annak meghozatalát kérték.

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijávitását.

24. cikk

A végrehajtás felfüggesztése

(1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) A vámhatóság azonban teljes egészében vagy részben felfüggeszti e határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezheti, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben, amelyekben a vitatott határozat hatására behozatali- vagy kivitelivám-fizetési kötelezettség merül fel, a határozat végrehajtása felfüggesztésének feltétele biztosíték nyújtása, kivéve, ha okmányokkal alátámasztott értékelés alapján megállapítást nyer, hogy az ilyen biztosíték az adósnak valószínűleg súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el ezen cikk első bekezdésének végrehajtására.

7. szakasz

Az áruk ellenőrzése

25. cikk

Vámellenőrzések

(1) A vámhatóságok minden olyan vámellenőrzést elvégezhetnek, amelyet szükségesnek tartanak.

A vámellenőrzések különösen magukban foglalhatják az áru vizsgálatát, a mintavételt, az árunyilatkozatban feltüntetett adatok valóságosságának ellenőrzését és az okmányok meglétének és hitelességének ellenőrzését, a gazdasági szereplők számviteli és egyéb nyilvántartásainak vizsgálatát, a szállítóeszközök átvizsgálását, a poggyász vagy egyéb, a személyek által szállított vagy rajtuk lévő áru átvizsgálását, valamint hivatalos vizsgálatok és egyéb hasonló cselekmények elvégzését.

(2) A nem véletlenszerű vámellenőrzéseknek elsősorban elektronikus adatfeldolgozási eljárásokat felhasználó kockázatelemzésen kell alapulniuk, a kockázatok azonosítása és értékelése, illetve a szükséges ellenintézkedések kialakítása céljából, a nemzeti, közösségi és adott esetben nemzetközi szinten kialakított kritériumok alapján.

A tagállamok a Bizottsággal együttműködve egy olyan közös kockázatkezelési keretrendszert fejlesztenek ki, tartanak fenn és alkalmaznak, amely a kockázattal kapcsolatos információk vámi-gazgatások közötti kicserélésén és elemzésén alapul és többek között közös kockázatértékelési kritériumokat, ellenőrzési intézkedéseket és kiemelt ellenőrzési területeket határoz meg.

Az ilyen információkon és kritériumokon alapuló ellenőrzéseket az (1) és (2) bekezdéssel vagy egyéb hatályos rendelkezésekkel összhangban végrehajtott egyéb ellenőrzések sérelme nélkül kell elvégezni.

(3) Az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

a) közös kockázatkezelési keretrendszer;

b) közös kritériumok és kiemelt ellenőrzési területek;

c) a vámi-gazgatások között kicserélendő, kockázattal kapcsolatos információk és kockázatelemzés.

26. cikk

A hatóságok együttműködése

(1) Amikor a vámhatóságoktól eltérő hatáskörrel rendelkező hatóságok ugyanazon áruk tekintetében a vámellenőrzéstől eltérő ellenőrzéseket végeznek, a vámhatóságok törekszenek arra, hogy az ilyen ellenőrzéseket e más hatóságokkal szoros együttműködésben, és – amikor lehetséges – a vámellenőrzésekkel egy időben és egy helyen végezzék el (egymegálló ellenőrzés); ennek megvalósítását a vámhatóságok koordinálják.

(2) Az ebben a szakaszban említett ellenőrzések keretében a vámhatóságok és más hatáskörrel rendelkező hatóságok, amikor az a kockázat minimalizálásához és a csalás elleni küzdelemhez szükséges, a Közösség vámterülete és más területek között szállított áruk beléptetésével, kiléptetésével, továbbításával, átszállításával, tárolásával és meghatározott célra történő felhasználásával – ideértve a postaforgalmat is –, a nem közösségi áruk és a meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő áruk jelenlétével és a vámterületen belüli szállításával összefüggésben kapott adatokat, valamint bármely ellenőrzés eredményét egymás között és a Bizottsággal kicserélhetik. A vámhatóságok és a Bizottság szintén cserélhetnek egymással ilyen adatokat a közösségi vámjogszabályok egységes alkalmazásának biztosítása céljából.

27. cikk

Utólagos ellenőrzés

A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy megbizonyosodjon a gyűjtő árnyilatkozatban vagy a vám-árnyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos műveletekre, az ezt megelőző vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó bármilyen okmányt és adatot. A vámhatóság, amennyiben még van rá lehetőség, meg is vizsgálhatja az árut és/vagy mintát vehet.

Az ilyen vizsgálat az áru birtokosa vagy annak képviselője, az említett műveletekben üzleti minőségben közvetlenül vagy közvetve érintett valamilyen más személy, vagy az említett okmányokat és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy helyiségében vagy területén végezhető el.

28. cikk

Közösségen belüli légi járatok és tengeri utazások

(1) A vámellenőrzéseket vagy -alakításokat a Közösségen belüli légi járaton utazó vagy a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek kézi és feladott poggyásza tekintetében csak akkor kell elvégezni, ha a vámjogszabályok ilyen ellenőrzéseket vagy -alakításokat előírnak.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az alábbiak alkalmazását:

- a) biztonsági és védelmi ellenőrzések;
- b) a tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódó ellenőrzések.

(3) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogad az e cikk végrehajtására vonatkozó olyan intézkedéseket, amelyek meghatározzák, hogy az alábbiak közül mely esetekben és milyen feltételek mellett végezhetőek vámellenőrzések és -alakítások:

- a) a következő személyek kézi- és feladott poggyásza:
 - i. a nem közösségi repülőtérre érkező olyan légi járművön utazó személyek, amely egy közösségi repülőtéren való közbülső leszállás után egy másik közösségi repülőtérre folytatja útját;
 - ii. olyan légi járművön utazó személyek, amely egy közösségi repülőtéren való közbülső leszállás után egy nem közösségi repülőtérre folytatja útját;

iii. személyek, akik ugyanazon hajón olyan egymás utáni útszakaszokból álló tengeri utazáson vesznek részt, amely egy nem közösségi kikötőből indul, ott áll meg, vagy oda érkezik;

iv. kedvtelési célú vízi jármű és turisztikai vagy üzleti célú légi jármű fedélzetén utazó személyek;

b) kézi- és feladott poggyászok

i. amelyek egy nem közösségi repülőtérrel jövő légi jármű fedélzetén érkeznek egy közösségi repülőtérre, és amelyeket e közösségi repülőtéren egy Közösségen belüli légi járatként közlekedő légi járműre rakodnak át;

ii. amelyeket egy közösségi repülőtéren rakodtak be egy Közösségen belüli légi járatként közlekedő légi járműre, és amelyeket át fognak rakodni egy másik közösségi repülőtéren egy olyan légi járműre, amelynek rendeltetési helye egy nem közösségi repülőtér.

8. szakasz

Okmányok és más információk megőrzése; díjak és költségek

29. cikk

Okmányok és más információk megőrzése

(1) Az érintett személy a vámellenőrzés céljából köteles megőrizni a 9. cikk (1) bekezdésében említett okmányokat és információkat legalább három naptári évig, a vámhatóságok számára hozzáférhető és elfogadható bármely módon.

A harmadik albekezdésben említettektől eltérő körülmények között szabad forgalomba bocsátott áru vagy kivitelre bejelentett áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amikor a szabad forgalomba bocsátásra vagy a kivitelre vonatkozó vám-árnyilatkozatot elfogadták.

A meghatározott célra történő felhasználásukra való tekintettel nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áruk esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az ezekre vonatkozó vám-felügyelet megszűnik.

A más vám eljárás alá vont áru esetében ez az időtartam annak az évnek a végétől kezdődik, amelyben az adott vám eljárást befejezték.

(2) A 68. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely vámtartozással kapcsolatban a végrehajtott vámellenőrzés azt mutatja, hogy a vonatkozó tételt javítani kell a könyvelésben és az érintett személyt erről értesítették, az okmányokat és az információt az e cikk (1) bekezdésben megállapított határidőn túl további három évig meg kell őrizni.

Amennyiben jogorvoslat benyújtására került sor vagy bírósági eljárás indult, az okmányokat és az információt meg kell őrizni az e cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartamig, de legalább addig, amíg a jogorvoslati eljárás vagy a bírósági eljárás befejeződik attól függően, hogy melyik következik be később.

30. cikk

Díjak és költségek

(1) A vámhatóságok nem számítanak fel díjat a vámellenőrzés elvégzéséért vagy a vámjogszabályok bármely más alkalmazásáért, ha ez az illetékes vámhivatal hivatalos nyitvatartási idejében történik.

A vámhatóságok azonban díjat számíthatnak fel vagy megtéríthetnek a költségeket, amikor bizonyos szolgáltatásokat, különösen az alábbiakat nyújtják:

- a) vámtisztviselők jelenléte kérésre a hivatalos munkaidőn kívül vagy a vámhivatali helyiségektől vagy területektől eltérő helyen;
- b) elemzések vagy szakértői jelentések az árukról, valamint az árunak a kérelmezőhöz történő visszaküldéséhez szükséges postaköltség, különösen a 20. cikk alapján hozott határozatok vagy a 8. cikk (1) bekezdésnek megfelelő információnyújtás tekintetében;
- c) az áruk vizsgálata vagy azokból történő mintavétel ellenőrzési célokra, vagy az áruk megsemmisítése, amikor a vámtisztviselők alkalmazásán kívüli költségek is keletkeznek;
- d) kivételes ellenőrzési intézkedések, amikor ezek az áru jellege vagy valamely lehetséges kockázat miatt szükségesek.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az (1) bekezdés második albekezdésének végrehajtását célzó intézkedéseket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

3. FEJEZET

Valutaátszámítás és határidők

31. cikk

Valutaátszámítás

(1) Az illetékes hatóságoknak közzéteszik és/vagy az interneten hozzáférhetővé teszik az alkalmazandó átváltási árfolyamot, amikor a valuta átszámítása szükséges az alábbi okok valamelyike miatt:

- a) az áru vámértékének meghatározásához használt tényezők annak a tagállamnak a pénznemétől eltérő pénznemben vannak kifejezve, mint ahol a vámérték megállapítása történik;
 - b) szükség van az euró értékére nemzeti pénznemekben kifejezve az áruk tarifális besorolása és a behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározásához, beleértve a Közös Vámtarifában szereplő értékűszöveket.
- (2) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő okokból szükséges a valutaátszámítás, az eurónak a nemzeti pénznemekben

kifejezett, a vámjogszabályok keretén belül alkalmazandó értékét legalább évente egyszer rögzíteni kell.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

32. cikk

Határidők

(1) Amikor a vámjogszabályok egy időtartamot, időpontot vagy határidőt állapítanak meg, az ilyen időtartam nem hosszabbítható meg és nem csökkenthető, illetve az ilyen időpont vagy határidő nem halasztható el vagy hozható előbbre, kivéve, ha erről az érintett rendelkezésekben külön rendelkeznek.

(2) Az időtartamra, időpontokra és határidőkre vonatkozóan az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított szabályokat kell alkalmazni, kivéve ha közösségi vámjogszabályok erről külön eltérően rendelkeznek.

II. CÍM

AZOK A TÉNYEZŐK, AMELYEK ALAPJÁN AZ ÁRUFORGALOMRA VONATKOZÓ BEHOZATALI ÉS KIVITELI VÁMOKAT ÉS MÁS INTÉZKEDÉSEKET ALKALMAZZÁK

1. FEJEZET

Közös vámtarifa és az áruk tarifális besorolása

33. cikk

Közös vámtarifa

(1) Az esedékes behozatali és kiviteli vámok a Közös Vámtarifán alapulnak.

Az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által előírt egyéb intézkedéseket adott esetben ezen áruk tarifális besorolásának megfelelően kell alkalmazni.

(2) A Közös Vámtarifa magában foglalja:

- a) a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ által megállapított Kombinált Nómenklatúrát;
- b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;

⁽¹⁾ HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

⁽²⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o. A legutóbb a 733/2007/EK rendelettel (HL L 169., 2007.6.29., 1. o.) módosított rendelet.

- c) a Kombinált Nomenklátúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vámokat;
- d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség kötött bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival;
- e) azokat a preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség egyoldalúan fogadott el bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országok vagy területek, vagy ilyen országok vagy területek csoportjai vonatkozásában;
- f) azokat az autonóm intézkedéseket, amelyek bizonyos árukra vonatkozó vámok csökkentéséről vagy az azok megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;
- g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbánást, a c)–f) vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;
- h) a mezőgazdasági, kereskedelmi vagy más közösségi jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

(3) Ha az érintett áru kielégíti a (2) bekezdés d)–g) pontjában meghatározott intézkedésekben foglalt feltételeket, akkor az azokban a rendelkezésekben említett intézkedéseket kell alkalmazni a nyilatkozattevő kérelmére az adott bekezdés c) pontjában megállapítottak helyett. Az ilyen kérelmet be lehet nyújtani utólagosan is, feltéve, hogy a vonatkozó intézkedésben vagy a Vámkódexben megállapított határidőket és feltételeket betartják.

(4) Ha a (2) bekezdés d)–g) pontjában említett intézkedések alkalmazása, vagy az ugyanazon bekezdés h) pontjában említett intézkedések alóli kivétel a behozatal vagy a kivitel egy bizonyos mennyiségére korlátozódik, az ilyen alkalmazás vagy kivétel a vámkontingensek esetében megszűnik, amint a megadott behozatali vagy kiviteli mennyiséget elérték.

A vámplafonok esetében az ilyen alkalmazás a Közösség egy jogi aktusával szűnik meg.

(5) A Bizottság, a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk (1) és (4) bekezdésének végrehajtására.

34. cikk

Az áruk tarifális besorolása

(1) A Közös Vámtarifa alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

(2) A nem tarifális intézkedések alkalmazásához az áru „tarifális besorolása” abból áll, hogy meghatározzák a Kombinált Nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, vagy bármely más, a közösségi rendelkezések által megállapított, teljes egészében vagy részben a Kombinált Nomenklátúrán alapuló, vagy ahhoz további albontásokat megadó nomenklátúra alszámainak vagy további albontásainak egyikét, amely alá azt az árut be kell sorolni.

(3) Az (1) és (2) bekezdéseknek megfelelően meghatározott alszámot vagy további albontást kell alkalmazni az adott alszámhoz tartozó intézkedések alkalmazásának céljára.

2. FEJEZET

Az áruk származása

1. szakasz

Nem preferenciális származás

35. cikk

Alkalmazási kör

A 38., 39. és 40. cikk állapítja meg a szabályokat az áruk nem preferenciális származásának meghatározásához, a következők alkalmazásában:

- a Közös Vámtarifa, a 33. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontjában említett intézkedések kivételével;
- az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított, a tarifális intézkedésektől eltérő intézkedések;
- egyéb, az áruk származásával kapcsolatos közösségi intézkedések.

36. cikk

A származás megszerzése

(1) A teljes egészében egyetlen országban vagy területen létrejött vagy előállított árut az abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni.

(2) Az olyan árut, amelynek előállítása egynél több országot vagy területet érintett, abból az országból vagy területről származónak kell tekinteni, ahol az utolsó lényeges átalakítása történt.

37. cikk

A származás igazolása

(1) Amikor a vámjogszabályok alapján a vám-árunyilatkozatban a származást feltüntetik, a vámhatóságok előírhatják, hogy a nyilatkozattevő igazolja az áru származását.

(2) Amikor az áru származásának igazolását a vámjogszabályok vagy más, különleges tárgyköröket szabályozó közösségi jogszabályok alapján megadták, a vámhatóságok megalapozott kétség esetén további bizonyítékot kérhetnek annak biztosítására, hogy a feltüntetett származás összhangban van a vonatkozó közösségi jogszabályok által megállapított szabályokkal.

(3) A származást igazoló okmány a Közösségben akkor adható ki, ha a kereskedelem szükségletei azt megkövetelik.

38. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a 36. és 37. cikk végrehajtására.

2. szakasz

Preferenciális származás

39. cikk

Az áruk preferenciális származása

(1) Ahhoz, hogy az áru a 33. cikk (2) bekezdésének d) vagy e) pontjában említett intézkedésekből vagy nem tarifális preferenciális intézkedésekből származó előnyöket élvezhesse, meg kell felelnie a preferenciális származás e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályainak.

(2) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek olyan megállapodásokban szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, amelyeket a Közösség kötött bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival, a preferenciális származás szabályait azok a megállapodások határozzák meg.

(3) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival szemben – az (5) bekezdésben említettek kivételével – a Közösség által egyoldalúan alkalmazott preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a Bizottság intézkedéseket fogad el a preferenciális származás szabályainak meghatározását illetően, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően.

(4) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek a Közösség vámterülete, illetve Ceuta és Melilla közötti kereskedelemre alkalmazandó, 1985-ös csatlakozási okmány 2. jegyzőkönyvében szereplő, preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait az említett jegyzőkönyv 9. cikkével összhangban kell elfogadni.

(5) Azoknak az áruknak az esetében, amelyek a Közösséggel társult tengerentúli országok és területek javára szóló preferenciális rendelkezésekben szereplő preferenciális intézkedések előnyeiből részesülnek, a preferenciális származás szabályait a Szerződés 187. cikkének megfelelően kell meghatározni.

(6) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően meghatározza az e cikk (2)–(5) bekezdésében említett szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

3. FEJEZET

Az áruk vámértéke

40. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a 41–43. cikknek megfelelően kell meghatározni.

41. cikk

A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából

történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén a 43. cikk alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően kiigazított – ár.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában foglal.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni a következő feltételek teljesítése esetén:

- a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:
 - i. olyan korlátozások, amelyeket a Közösség jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg;
 - ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;
 - iii. olyan korlátozások, amelyek az áru vámértékét jelentősen nem befolyásolják;
- b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;
- c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a 43. cikkel összhangban elfogadott intézkedésekkel a megfelelő kiigazítás elvégezhető;
- d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.

42. cikk

A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

(1) Ha az áru vámértéke a 41. cikk alapján nem határozható meg, akkor e cikk (2) bekezdésének a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint az áru vámértéke meghatározható.

A c) és a d) pont alkalmazásának sorrendjét meg kell fordítani, ha azt a nyilatkozattevő kéri.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámérték:

- a) a Közösség vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áru ügyleti értéke;
- b) a Közösség vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áru ügyleti értéke;
- c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen a behozott árut, vagy az azonos vagy hasonló behozott árut a legnagyobb összmenyiségben értékesítették a Közösség vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;
- d) a számított érték.

(3) Ha a vámérték az (1) bekezdés alapján nem határozható meg, azt a Közösség vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiakban szereplő elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő, ésszerű eszközök felhasználásával kell meghatározni:

- a) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény;
- b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;
- c) ez a fejezet.

43. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) a vámérték meghatározásának céljából a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzáadandó vagy abból levonható elemek;
- b) a számított érték megállapításához használandó elemek;
- c) a vámérték meghatározási módszere konkrét esetekben és olyan áruk tekintetében, amelyeknél valamely különleges eljárás alkalmazása után vámtartozás keletkezik;
- d) a 41. és 42. cikk alkalmazására vonatkozó minden szükséges további feltétel, rendelkezés és szabály.

III. CÍM

VÁMTARTOZÁS ÉS BIZTOSÍTÉKOK

1. FEJEZET

Vámtartozás keletkezése

1. szakasz

Behozatalivám-tartozás

44. cikk

Szabad forgalomba bocsátás és ideiglenes behozatal

(1) Behozatalivám-tartozás azáltal keletkezik, hogy behozatalivám-köteles, nem közösségi árukat a következő vámeljárással bármelyike alá vonnak:

- a) a szabad forgalomba bocsátás, magában foglalva a meghatározott célra történő felhasználásra vonatkozó rendelkezéseket;
- b) ideiglenes behozatal, a behozatali vámok alóli részleges mentességgel.

(2) A vámtartozás a szóban forgó vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek az érdekében a vám-árunyilatkozatot benyújtják, szintén adósnak minősül.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan információ alapján készítenek vám-árunyilatkozatot, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vámok egy részét vagy

teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki az árunyilatkozat elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adósnak tekintendő.

45. cikk

A nem származó árukra vonatkozó különös rendelkezések

(1) Amikor a vám visszatérítés vagy a behozatalivám-fizetés alóli kivétel tilalma vonatkozik olyan nem származó árukra, amelyeket olyan termékek előállításánál használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki a Közösség és bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében, ezen nem származó áruk tekintetében a szóban forgó termékek újrakiviteli értesítésének elfogadása révén behozatalivám-tartozás keletkezik.

(2) Amikor az (1) bekezdés alapján vámtartozás keletkezik, az e tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét ugyanolyan feltételek mellett kell meghatározni, mint az aktív feldolgozási eljárás befejezése céljából a szóban forgó termék előállításában felhasznált nem származó áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásával azonos napon keletkezett vámtartozás esetén.

(3) Ilyen esetekben a 44. cikk (2) és (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni. A 179. cikkben említett nem közösségi áruk esetében azonban az adós az a személy, aki vagy amely az újrakiviteli értesítést benyújtja. Közvetett képviselő esetén az a személy, akinek az érdekében az értesítést benyújtották, szintén adósnak minősül.

46. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkező vámtartozás

(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

- a) az egyik olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem közösségi áruknak a Közösség vámterületére való belépésével, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ezen árukhoz azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;
- b) egy, az árukhoz a Közösség vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatos, jogszabályban megállapított kötelezettség;
- c) egy olyan feltétel, amely a nem közösségi áruk vámeljárással való vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők valamelyike:

- a) az az időpont, amikor annak a kötelezettségnek, amelynek a teljesítése vámtartozást keletkeztet, nem tettek eleget, vagy már nem tesznek eleget;

b) az az időpont, amikor az áruk vámeljárási alá vonására vonatkozó vám-árnyilatkozatot elfogadják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

- a) az a személy, akinek vagy amelynek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;
- b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a vámjogszabályok szerinti kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett, vagy aki részt vett a kötelezettség nem-teljesítéséhez vezető cselekményben;
- c) az a személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételkor tudomása volt, vagy tudomása kellett hogy legyen arról, hogy egy, a vámjogszabályok szerinti valamely kötelezettséget nem teljesítettek.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek az árunak a vámeljárási alá vonására vagy annak az eljárásnak a során az érintett áru bejelentésére vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkoznak.

Ha az (1) bekezdésben említett valamelyik eljárás vonatkozásában olyan vám-árnyilatkozatot készítenek, vagy olyan, a vámjogszabályok szerint megkövetelt információt adtak át a vámhatóságoknak az árunak a vámeljárási alá vonására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, amely ahhoz vezet, hogy a behozatali vámok egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, adós az a személy is, aki a vám-árnyilatkozatot elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan.

47. cikk

A már megfizetett behozatali vám összegének levonása

(1) Ha a 46. cikk (1) bekezdésének megfelelően vámtartozás keletkezik a meghatározott célra történő felhasználás miatt csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni az áru szabad forgalomba bocsátásakor megfizetett behozatali vám összegét.

Az első albekezdést értelemszerűen alkalmazni kell, ha az ilyen áru megsemmisítéséből származó maradék és hulladék vonatkozásában vámtartozás keletkezik.

(2) Ha az 46. cikk (1) bekezdése alapján vámtartozás keletkezik a behozatali vámok alóli részleges mentesség mellett ideiglenes behozatal alá vont áruk vonatkozásában, a vámtartozásnak megfelelő behozatali vám összegéből le kell vonni a részleges mentesség szerint megfizetett behozatali vám összegét.

2. szakasz

Kivitelvám-tartozás

48. cikk

Kivétel és passzív feldolgozás

(1) Kivitelvám-tartozás azáltal keletkezik, hogy kivitelvám-köteles árukat vonnak a kiviteli eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá.

(2) A vámtartozás a vám-árnyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

(3) A nyilatkozattevő az adós. Közvetett képviselő esetében az a személy, akinek az érdekében a vám-árnyilatkozatot benyújtották, szintén adósnak minősül.

Ha a vám-árnyilatkozatot olyan információ alapján készítették el, amely ahhoz vezet, hogy a kiviteli vámok egy részét vagy teljes egészét nem szedik be, az a személy, aki a vám-árnyilatkozatot elkészítéséhez szükséges információt nyújtotta, és tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy ez az információ valótlan, szintén adós.

49. cikk

Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás

(1) Kivitelvám-köteles áruk esetében kivitelvám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

a) az áruk kilépésével kapcsolatos, vámjogszabályban megállapított kötelezettségek egyike;

b) azok a feltételek, amelyek szerint az áru a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelvám-mentesség mellett hagyhatja el.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők bármelyike:

a) az az időpont, amikor az áru a Közösség vámterületét, vám-árnyilatkozat nélkül, ténylegesen elhagyja;

b) az az időpont, amikor az áru az attól eltérő rendeltetési helyre ér, mint az, amelyre való tekintettel a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelvám-mentesség mellett hagyhatta el.

c) amennyiben a vámhatóság nem tudja megállapítani a b) pontban említett időpontot, annak a határidőnek a lejártá, amelyet az áruk ilyen mentességre jogosító feltételek teljesítésének igazolására állapítottak meg.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetekben az adós a következők bármelyike:

a) az a személy, akinek az érintett kötelezettségeket teljesítenie kellett;

b) az a személy, akinek tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az adott kötelezettséget nem teljesítették, és aki annak a személynek az érdekében járt el, akinek a kötelezettséget teljesítenie kellett;

c) az a személy, aki részt vett abban a cselekményben, amely a kötelezettség nem teljesítéséhez vezetett, és tudott arról, vagy tudnia kellett volna arról, hogy vám-árnyilatkozatot nem nyújtottak be, holott be kellett volna.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetekben az adós az a személy, akinek meg kell felelnie azoknak a feltételeknek, amelyek szerint engedélyezték, hogy az áru a Közösség vámterületét teljes vagy részleges kivitelivám-mentesség mellett hagyja el.

3. szakasz

A behozattal és a kivittel kapcsolatban keletkezett vámtartozásra vonatkozó közös rendelkezések

50. cikk

Tilalmak és korlátozások

(1) A behozatalivám-, illetve kivitelivám-tartozás keletkezik akkor is, ha az bármilyen jellegű behozatali vagy kiviteli tilalmi vagy korlátozó intézkedés alá tartozó árura vonatkozik.

(2) Ugyanakkor vámtartozás nem keletkezik a következő esetek egyikében sem:

- a) hamis pénznek a Közösség vámterületére történő jogellenes beléptetések;
- b) az illetékes hatóságok által – azok orvosi és tudományos célra való felhasználására való tekintettel – szigorúan felügyelt kábítószeres és pszichotróp anyagok kivételével ilyen anyagoknak a Közösség vámterületére történő beléptetések.

(3) A szankcióknak vámmal kapcsolatos bűncselekményekre, illetve szabálysértésekre történő alkalmazásában mindenesetre úgy kell tekinteni, hogy vámtartozás keletkezett, ha valamely tagállam jogrendje szerint a vámok vagy a vámtartozás megléte képezi a szankciók meghatározásának alapját.

51. cikk

Több adós

Ha több személy felel egyetlen vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek a teljes tartozásért.

52. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályok

(1) Az árura alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegét azoknak a vámkiszámítási szabályoknak az alapján kell meghatározni, amelyek erre az árura a vámtartozás keletkezésének időpontjában vonatkoztak.

(2) Ha azt az időpontot, amikor a vámtartozás keletkezett nem lehet pontosan meghatározni, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban az időpontban keletkezett, amikor a vámhatóságok megállapították, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

Amikor azonban a vámhatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a vámtartozás ennek a megállapításnak az időpontját megelőzően kelet-

kezett, a vámtartozást abban a legkorábbi időpontban keletkeztetnek kell tekinteni, amelynél egy ilyen helyzet megállapítható.

53. cikk

A behozatali vám összegének kiszámítására vonatkozó különleges szabályok

(1) Ha valamely vámeljárás alá vont áru tekintetében tárolásra vagy szokásos kezelési módokra vonatkozó költségek merültek fel a Közösség vámterületén, az ilyen költségeket vagy értéknövekedést nem lehet figyelembe venni a behozatali vám összegének kiszámításához, ha a nyilatkozattevő kielégítő igazolást ad ezekről a költségekről.

A műveletek során felhasznált nem közösségi áruk vámértékét, mennyiségét, jellegét és származását azonban figyelembe kell venni a behozatali vám összegének kiszámításához.

(2) Ha a vámeljárás alá vont áruk tarifális besorolása a szokásos kezelési módok eredményeként a Közösség vámterületén belül megváltozik, a nyilatkozattevő kérésére a vámeljárás alá vont áru eredeti tarifális besorolását kell alkalmazni.

(3) Ha a vámtartozás aktív feldolgozási eljárásból eredő feldolgozott termékeknél keletkezik, az ilyen tartozásnak megfelelő behozatali vám összegét – a nyilatkozattevő kérésére – az ezekre az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában az aktív feldolgozási eljárás alá vont árura alkalmazandó tarifális besorolás, vámérték, mennyiség, jelleg és származás alapján kell meghatározni.

(4) Amennyiben vámjogszabályok kedvezményes tarifális elbánást, behozatali vagy kiviteli vámmmentességet, vagy behozatalivám- vagy kivitelivám-fizetés alóli teljes vagy részleges kivételt írnak elő a 33. cikk (2) bekezdésének d)–g) pontja, a 130–133. cikkek, a 171–174. cikkek vagy a vámmmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. március 28-i 918/83/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében, az ilyen kedvezményes tarifális elbánást, mentességet vagy kivételt kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor vámtartozás keletkezik az e rendelet 46–49. cikke értelmében, azzal a feltétellel, hogy a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett nem valószínűsíthető megmegtévesztési kísérlet.

54. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az árukra alkalmazandó behozatali vagy kiviteli vám összegének kiszámítására vonatkozó szabályok;
- b) további különleges szabályok a konkrét eljárásokra;
- c) az 52. és 53. cikktől való eltérések, különösen a 33. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett tarifális intézkedések megkerülésének kivédésére;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL L 105., 1983.4.23., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmányal módosított rendelet.

55. cikk

A vámtartozás keletkezésének helye

(1) Vámtartozás azon a helyen keletkezik, ahol a 44., 45. és 48. cikkben említett vám-árunyilatkozatot vagy újrakiviteli értesítést benyújtják, vagy ahová a 110. cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani.

Minden más esetben a vámtartozás keletkezésének helye az a hely, ahol az azt eredményező esemény történik.

Ha ezt a helyet nem lehet meghatározni, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás azon a helyen keletkezett, ahol a vámhatóság megállapította, hogy az áruk olyan helyzetben vannak, ami vámtartozás keletkezését eredményezi.

(2) Ha az árura vonatkozóan a vám eljárás még nem zárult le, és a helyet, az (1) bekezdés második és harmadik albekezdései alapján meghatározott időn belül nem lehet megállapítani, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás vagy azon a helyen keletkezett, ahol az árut az érintett eljárás alá vonták, vagy ahol a Közösség vámterületére annak az eljárásnak az alapján beléptették.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdésében említett időtartamot megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(3) Ha a vámhatóságok számára a rendelkezésükre álló információk lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a vámtartozás több helyen keletkezhetett, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás keletkezési helye az, ahol először keletkezett.

(4) Ha valamely vámhatóság megállapítja, hogy az 46. cikk vagy az 49. cikk értelmében egy másik tagállamban vámtartozás keletkezett és a tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összege 10 000 EUR-nál alacsonyabb, úgy kell tekinteni, hogy a vámtartozás abban a tagállamban keletkezett, ahol a megállapítást tették.

2. FEJEZET

Biztosíték a lehetséges vagy meglévő vámtartozásra

56. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ez a fejezet – eltérő rendelkezés hiányában – a már keletkezett és az esetlegesen keletkező vámtartozásokra vonatkozó biztosítékokra egyaránt alkalmazandó.

(2) A vámhatóságok biztosíték nyújtását követelhetik meg annak érdekében, hogy biztosítsák a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetését. Amennyiben a vonatkozó rendelkezések azt előírják, a megkövetelt biztosíték az egyéb idevonatkozó hatályos rendelkezésekben meghatározott egyéb terhekre is vonatkozhat.

(3) Ha a vámhatóságok biztosíték nyújtását követelik meg, azt az adóstól vagy attól a személytől kell megkövetelni, aki

adóssá válhat. Azt is engedélyezhetik, hogy az erre kötelezettől eltérő személy szolgáltassa a biztosítékot.

(4) A 64. cikk sérelme nélkül a vámhatóság adott áru vagy egy adott vám-árunyilatkozat tekintetében csak egyetlen biztosíték nyújtását követelheti meg.

Az adott árunyilatkozathoz nyújtott biztosíték az árunyilatkozatban szereplő vagy az árunyilatkozat alapján kiadott valamennyi áru esetében – az árunyilatkozat helyességétől függetlenül – vonatkozik a vámtartozásnak megfelelő behozatali és kiviteli vámok és az egyéb terhek összegére.

Amennyiben a biztosítékot még nem szabadították fel, az a biztosított összeg erejéig felhasználható az érintett áruk utólagos ellenőrzése után fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a beszedésére is.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett személy kérésére a vámhatóság a 62. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban összekeszesség nyújtását engedélyezheti a két vagy több műveletre, árunyilatkozathoz vagy vám eljáráshoz kapcsolódó vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének fedezésére.

(6) Nem lehet biztosítékot megkövetelni államoktól, regionális és helyi hatóságoktól vagy más, közjogi szabályozás alá eső testületektől azoknak a tevékenységeknek a tekintetében, amelyekben hatóságként vesznek részt.

(7) A vámhatóság eltekinthet a biztosíték nyújtásának megkövetelésétől, ha a biztosítandó behozatali vagy kiviteli vámok összege nem haladja meg a Közösség és tagállamai, illetve a harmadik országok közötti áruforgalomra vonatkozó statisztikáról szóló 1995. május 22-i 1172/95/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 12. cikkének megfelelően meghatározott, az árunyilatkozatokra vonatkozó statisztikai értékküszöböt.

(8) A vámhatóságok által elfogadott vagy engedélyezett biztosíték a Közösség egész vámterületén érvényes azokra a célokra, amelyekre nyújtották.

(9) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- e cikk végrehajtásának feltételei,
- az e cikk (6) bekezdésében meghatározott esetektől eltérő esetek, amikor nem lehet biztosítékot megkövetelni,
- az e cikk (8) bekezdése alóli kivételek,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

57. cikk

Kötelező biztosíték

(1) Amennyiben kötelező biztosítékot nyújtani, a vámhatóságok – a (3) bekezdés alapján elfogadott szabályokra is figyelemmel – a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek pontos összegében állapítják meg a biztosíték összegét, feltéve, hogy a biztosíték megkövetelésének időpontjában ez az összeg bizonyosan megállapítható.

⁽¹⁾ HL L 118., 1995.5.25., 10. o. A legutóbb a 1882/2003/EK rendelettel módosított rendelet.

Amennyiben a pontos összeget nem lehet megállapítani, a biztosíték összegét a keletkezett vagy esetlegesen keletkező vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámoknak vagy egyéb terheknek a vámhatóság által becsült maximális összegében kell meghatározni.

(2) A 62. cikk sérelme nélkül, amennyiben összekeszésget nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk (1) bekezdésének végrehajtására.

58. cikk

Nem kötelező biztosíték

Ha nem kötelező a biztosíték nyújtása, az ilyen biztosítékot minden esetben meg kell követelniük a vámhatóságoknak, ha úgy ítélik meg, hogy nem biztos a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és egyéb terhek összegének a megfizetése az előírt időtartamon belül. Annak összegét ezeknek a hatóságoknak úgy kell meghatározniuk, hogy ne haladjon meg a 57. cikkben említett szintet.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a nem kötelező biztosíték eseteit megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

59. cikk

Biztosítéknyújtás

(1) A biztosíték a következő formák bármelyikében nyújtható:

- kézpénzlettel vagy bármely más, a vámhatóság által a kézpénzlettel egyenértékűnek elismert fizetési móddal, amely euróban vagy annak a tagállamnak a pénznemében fizetendő, amelyben a biztosítékot megkövetelik;
- kezes által nyújtott kezességvállalással;
- bármely más formájú biztosítékkal, ha az egyenértékű garanciát ad arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és az egyéb terhek összegét meg fogják fizetni.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett biztosíték formáit megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(2) A kézpénzletet vagy az azzal egyenértékűnek tekintett fizetés formájában nyújtott biztosítékot az abban a tagállamban hatályos rendelkezéseknek megfelelően kell nyújtani, ahol a biztosítékot megkövetelik.

60. cikk

A biztosíték megválasztása

A biztosíték nyújtására kötelezett személy, választhat az 59. cikk (1) bekezdésében meghatározott biztosíték-típusok között.

A vámhatóság azonban elutasíthatja a választott biztosíték-típus elfogadását, ha az összegegyeztetetlen az adott vámeljárás megfelelő lefolytatásával.

A vámhatóság megkövetelheti, hogy a választott biztosíték-típus meghatározott ideig változatlan maradjon.

61. cikk

Kezes

(1) Az 59. cikk (1) bekezdés b) pontjában említett kezesnek a Közösség vámterületén letelepedett harmadik személynek kell lennie. A kezes a biztosítékot megkövetelő vámhatóságnak jóvá kell hagynia, kivéve ha a kezes a hatályos közösségi rendelkezésekkel összhangban a Közösségben engedélyezett hitelintézet, pénzügyintézet vagy biztosítótársaság.

(2) A kezes írásban kötelezettséget vállal arra, hogy a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek biztosított összegét megfizeti.

(3) A vámhatóság elutasíthatja a kezes vagy a javasolt biztosíték-típus elfogadását, ha azok bármelyike nem látszik egyértelműen biztosítani a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vámok és az egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését.

62. cikk

Összekeszés

(1) Az 56. cikk (5) bekezdésében említett engedély csak azoknak a személyeknek adható, akik megfelelnek a következő feltételeknek:

- a Közösség vámterületén letelepedettek;
- a vám- és adószabályok betartása tekintetében megfelelő előélet igazolása;
- rendszeresen alkalmazzák a vonatkozó vámeljárásokat, vagy a vámhatóságok információi szerint képesek az ezen eljárásokkal kapcsolatos kötelezettségük teljesítésére.

(2) Ha az esetleg keletkező vámtartozásokra és egyéb terhekre összekeszésget kell nyújtani, a gazdasági szereplő számára engedélyezhető a csökkentett összegű összekeszés nyújtása vagy a biztosítéknyújtás alóli mentesség, amennyiben megfelel az alábbi kritériumoknak:

- a kereskedelmi és adott esetben szállítási nyilvántartások vezetésének kielégítő színvonalú rendszere, amely lehetővé teszi a megfelelő vámellenőrzést;
- igazolt fizetőképesség.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdései szerinti engedélyezési eljárás szabályozására.

63. cikk

A biztosítékok felhasználásával kapcsolatos további rendelkezések

(1) Azokban az esetekben, amikor a vámtartozás különleges eljárások keretében keletkezhet, a (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni.

(2) A 62. cikk (2) bekezdésének megfelelően engedélyezett biztosítéknyújtás alóli mentesség nem vonatkozik a magas csalási kockázatot képviselő árukra.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja a következőkre vonatkozó intézkedéseket:

- a) a (2) bekezdés végrehajtása;
- b) a 62. cikk (2) bekezdésében említett, csökkentett összegű összekeszesség alkalmazásának ideiglenes megtiltása;
- c) kivételes intézkedésként, különleges körülmények között az összekeszesség alkalmazásának ideiglenes megtiltása azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy összekeszesség alkalmazása esetén nagymértékű csalás tárgyát képezték.

64. cikk

Kiegészítő vagy helyettesítő biztosíték

Ha a vámhatóság megállapítja, hogy a szolgáltatott biztosíték nem biztosítja, vagy a továbbiakban nem bizonyos vagy nem elégséges ahhoz, hogy biztosítsa a vámtartozásnak megfelelő behozatali, illetve kiviteli vámok és egyéb terhek összegének az előírt időtartamon belüli megfizetését, előírja az 56. cikk (3) bekezdésében említett személynek, hogy saját választása szerint nyújtson kiegészítő biztosítékot, vagy helyettesítse az eredeti biztosítékot új biztosítékkal.

65. cikk

A biztosíték felszabadítása

(1) A vámhatóságoknak a biztosítékot haladéktalanul fel kell szabadítani, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.

(2) Ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség részben szűnt meg, vagy a biztosított összegnek csak egy részére vonatkozóan merülhet fel, az érintett személy kérésére a biztosíték megfelelő részét fel kell szabadítani, kivéve, ha a szóban forgó összeg ezt az intézkedést nem indokolja.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

3. FEJEZET

A vám beszedése és megfizetése, valamint a behozatali és kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése

1. szakasz

A behozatali és kiviteli vám összegének meghatározása, a vámtartozás közlése és könyvelésbe vétel

66. cikk

A behozatali vagy kiviteli vám összegének meghatározása

(1) A fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok összegét az azon a helyen illetékes vámhatóság állapítja meg, ahol a vámtartozás keletkezett vagy a 55. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő, amint rendelkezik a megfelelő információkkal.

(2) A 27. cikk sérelme nélkül a vámhatóságok elfogadhatják a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámok nyilatkozattevő által meghatározott összegét.

67. cikk

A vámtartozás közlése

(1) A vámtartozást az azon a helyen előírt formában kell közölni az adóssal, ahol a vámtartozás keletkezett vagy az 55. cikknek megfelelően keletkezettnek tekintendő.

Az első albekezdésben említett közlést az alábbi esetekben nem kell megtenni:

- a) amikor a behozatali vagy kiviteli vám összegének végleges meghatározásáig vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedés került bevezetésre;
- b) amikor a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege meghaladja a 20. cikknek megfelelően hozott határozat alapján megállapított összeget;
- c) amikor az eredeti határozatot, amely szerint a vámtartozást egyáltalán nem kell közölni, vagy a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegénél kisebb behozatalivám- vagy kiviteli vám-összeg mellett kellett közölni, olyan általános rendelkezések alapján hozták meg, amelyeket bírósági határozat később érvénytelenített;
- d) azokban az esetekben, amikor a vámhatóságok a vámjogszabályok értelmében mentesülnek a vámtartozás közlése alól.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e bekezdés második albekezdése d) pontjának végrehajtására.

(2) Ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összege megegyezik a vám-árnyilatkozatban feltüntetett összeggel, akkor az áru vámhatóság általi kiadása egyenértékű a vámtartozás adóssal történő közlésével.

(3) Ha e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó, a vámtartozást azon naptól számítot tizennégy napon belül kell közölni az adóssal, amikor a vámhatóságok meg tudják állapítani a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét.

68. cikk

A vámtartozás elévülése

(1) A vámtartozás keletkezésének napjától számított három év eltelte után a vámtartozás már nem közölhető az adóssal.

(2) Ha a vámtartozás olyan cselekmény eredményeként keletkezett, amely elkövetése időpontjában büntetőeljárást vonhatott maga után, az (1) bekezdésben meghatározott három éves időtartam tíz évre növekszik.

(3) Ha a 23. cikk szerint jogorvoslatot nyújtanak be, az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott időtartamokat a jogorvoslat benyújtásának napjától kezdve, a jogorvoslati eljárás időtartamára fel kell függeszteni.

(4) Ha a vámtartozásra vonatkozó kötelezettség a 79. cikk (5) bekezdése szerint ismét érvényessé válik, az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott időtartamokat felfüggesztettnek kell tekinteni attól a naptól számítva, amikor a visszafizetési vagy elengedési kérelmet a 84. cikknek megfelelően benyújtották, addig a napig, amikor a visszafizetésről vagy elengedésről szóló határozatot meghozták.

69. cikk

Könyvelésbe vétel

(1) A 66. cikkben említett vámhatóságoknak a nemzeti jogszabályoknak megfelelően veszik könyvelésbe a fizetendő behozatali vagy kiviteli vámnak az említett cikkel összhangban megállapított összegét.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 67. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben.

A vámhatóságoknak nem kell könyvelésbe venniük azokat az behozatali vám- vagy kiviteli vám-összegeket, amelyek olyan vámtartozást jelentenek, amelyet a 68. cikk alapján már nem lehet közölni az adóssal.

(2) A tagállamok meghatározzák a behozatali, illetve kiviteli vám összegének könyvelésbe vételére vonatkozó gyakorlati eljárásokat. Ezek az eljárások eltérhetnek annak megfelelően, hogy a vámtartozás keletkezésének körülményeire tekintettel, a vámhatóság megbizonyosodik-e arról, hogy az említett összegeket megfizetik.

70. cikk

A könyvelésbe vétel időpontja

(1) Ha a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozataltól eltérő vámeljárással történő vám-árnyilatkozat elfogadása – vagy ezzel azonos joghatású bármely más intézkedés eredményeként vámtartozás keletkezik, a vámhatóságok a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét az áru kiadását követő tizennégy napon belül veszik könyvelésbe.

Ha azonban a fizetést biztosítókkal fedezték, a vámhatóság által megállapított, 31 napot meg nem haladó időtartam alatt az egy és ugyanazon személynek kiadott valamennyi árura vonatkozó behozatali vagy kiviteli vámok teljes összege az időtartam végén egyetlen bejegyzéssel könyvelésbe vehető. Az ilyen könyvelésbe vételnek a szóban forgó időtartam lejártát követő tizennégy napon belül kell megtörténnie.

(2) Ha az áru a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítását vagy beszedését érintő bizonyos feltételektől függően adható ki, a könyvelésbe vételnek attól a naptól számított tizennégy napon belül kell megtörténnie, amelyen a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét, vagy a vámfizetési kötelezettséget megállapították.

Ha azonban a vámtartozás vám formájában megjelenő átmeneti kereskedelempolitikai intézkedéshez kapcsolódik, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét a végleges kereskedelempolitikai intézkedést megállapító rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő két hónapon belül kell könyvelésbe venni.

(3) Ha az (1) bekezdésben említettektől eltérő körülmények között keletkezik vámtartozás, a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegét attól a naptól számított tizennégy napon belül kell könyvelésbe venni, amikor a vámhatóság a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét meg tudja határozni és határozatot tud hozni.

(4) A (3) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni a beszedendő behozatali vagy kiviteli vám összegére vagy annak még beszedendő részére, ha a fizetendő vámösszeget még nem vették könyvelésbe az (1), (2) és (3) bekezdéseknek megfelelően, vagy ha annak megállapítása és könyvelésbe vétele a fizetendőnél alacsonyabb összegben történt.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított könyvelésbe vételi határidők nem alkalmazhatók előre nem látható körülmények vagy *vis maior* esetén.

71. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a könyvelésbe vételre vonatkozó szabályokat megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

2. szakasz

A behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése

72. cikk

Általános fizetési határidők és a fizetési határidő felfüggesztése

(1) A vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámnak a 67. cikknek megfelelően közölt összegét az adós a vámhatóság által előírt időtartamon belül köteles megfizetni.

A 24. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül ez az időtartam nem haladhatja meg a vámtartozás adóssal történő közlésétől számított tíz napot. Abban az esetben, ha a könyvelésbe vétel a 70. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított feltételek szerint összevontan történik, az időtartamot úgy kell megállapítani, hogy az adós ne kaphasson hosszabb fizetési határidőt, mint amelyet a 74. cikknek megfelelő halasztott fizetés megadása esetén kapott volna.

Határidő-hosszabbítást a vámhatóság az adós kérelmére akkor adhat, ha a fizetendő behozatali vagy kiviteli vám összegének megállapítása a 27. cikkben említett utólagos ellenőrzés folyamán történt. A 77. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül az ilyen hosszabbítások nem haladhatják meg az adós számára ahhoz szükséges időt, hogy megtegye az indokolt lépéseket kötelezettségének rendezésére.

(2) Ha az adós a 74–77. cikkben megállapított fizetési könnyítések valamelyikére jogosult, a fizetést legkésőbb az e könnyítésekre vonatkozóan előírt időtartamon vagy időtartamokon belül kell teljesíteni.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbi helyzetekben a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére vonatkozó határidő felfüggesztésének feltételeit meghatározó intézkedéseket:

- a) ha a vám elengedését a 84. cikknek megfelelően kérelmezik;
- b) ha az árut elkobozzák, megsemmisítik, vagy az államnak felajánlják;
- c) ha a vámtartozás az 46. cikk alapján keletkezett, és egynél több adós van

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezek az intézkedések meghatározzák különösen a felfüggesztés időtartamát, az alakítások elvégzéséhez vagy a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének beszedéséhez ésszerű időt figyelembe véve.

73. cikk

Fizetés

(1) A fizetés történhet készpénzben vagy bármely más, teljesítésre alkalmas módon, ideértve az egyenlegbeszámítást a nemzeti jogszabályokkal összhangban.

(2) A fizetés történhet az adós helyett egy harmadik személy részéről.

(3) Az adós bármikor megfizetheti a behozatali vagy kiviteli vám összegének egészét vagy egy részétben azon időtartam lejártát megelőzően, amely a kifizetésre rendelkezésre áll.

74. cikk

Halasztott fizetés

A 79. cikk sérelme nélkül a vámhatóságnak az érintett személy kérelmére és biztosíték nyújtása mellett, meg kell engednie a fizetendő vám megfizetésének halasztását, a következő módok valamelyike szerint:

- a) a 70. cikk (1) bekezdése első albekezdésének vagy a 70. cikk (4) bekezdésének megfelelően könyvelésbe vett minden egyes behozatalivám- vagy kiviteli vám-összeg vonatkozásában külön-külön;
- b) a 70. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően, a vámhatóság által megállapított, 31 napot nem meghaladó

időtartam során könyvelésbe vett valamennyi behozatali vám vagy kiviteli vám-összeg vonatkozásában együttesen;

- c) a 70. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően egyetlen bejegyzést képező valamennyi behozatalivám vagy kiviteli vám-összeg vonatkozásában együttesen.

75. cikk

Határidők a halasztott fizetésre

- (1) A 74. cikk szerinti fizetési halasztás időtartama 30 nap.
- (2) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk a) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen a vámtartozást az adóssal közölték.
- (3) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk b) pontjának megfelelően történik, az időtartamot az azt követő naptól kell számítani, amelyen az összevonásra nyitva álló időtartam lejár. Ebből az időtartamból le kell vonni az összevonásra nyitva álló időtartam fele napjainak számát.
- (4) Ha a halasztott fizetés a 74. cikk c) pontjának megfelelően történik, az időtartamot annak az időtartamnak a végét követő naptól kell számítani, amelyet a szóban forgó áru kiadására előírtak. Ebből az időtartamból le kell vonni az érintett időtartam felének megfelelő napok számát.
- (5) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamokban a napok száma páratlan szám, az ezen bekezdések alapján a 30 napos időtartamból levonandó napok száma a szomszédos kisebbik páros szám felével egyenlő.
- (6) Ha a (3) és a (4) bekezdésben említett időtartamok naptári hetek, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, legkésőbb a szóban forgó naptári hét után következő negyedik hét péntekén kell megfizetni.

Ha ezek az időszakok naptári hónapok, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy azt a behozatalivám- vagy kivitelivám-összeget, amelyre vonatkozóan a fizetést elhalasztották, a szóban forgó naptári hónap utáni hónap tizenhatodik napjáig kell megfizetni.

76. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a 109. cikk szerinti egyszerűsített vámrúnyilatkozat esetében alkalmazott halasztott fizetésre vonatkozó szabályokat megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

77. cikk

Egyéb fizetési könnyítések

- (1) A vámhatóság az adósnak a halasztott fizetéstől eltérő fizetési könnyítést is adhat, azzal a feltétellel, hogy ehhez biztosíték nyújtására kerül sor.

Ha a könnyítéseket az első albekezdés alapján adják meg, a behozatali vagy kiviteli vám összegét hitelkammattal kell megterhelni. A hitelkamatláb az Európai Központi Bank által az adott félév első naptári napja előtt lebonyolított legutóbbi fő refinanszírozási műveleténél alkalmazott kamatláb („referencia-kamatláb”) egy százalékponttal növelve.

Azon tagállamok számára, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és pénzügyi unió megteremtésének harmadik szakaszában, a fenti referencia-kamatláb a saját nemzeti központi bankjuk által meghatározott egyenértékű kamatláb. Ebben az esetben az adott félév első naptári napján érvényes referencia-kamatláb a következő hat hónapra vonatkozik.

(2) A vámhatóság eltekinthet biztosíték megkövetelésétől vagy a hitelkamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ez súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el az (1) és (2) bekezdés végrehajtására.

78. cikk

A fizetés végrehajtása és késedelmek

(1) Ha a fizetendő behozatal vagy kiviteli vám összegét az előírt időtartam alatt nem fizették meg, a vámhatóságoknak az összeg megfizetését minden, az érintett tagállam jogszabályai szerint rendelkezésükre álló eszközzel biztosítaniuk kell.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különleges eljárás keretében a kezesek általi fizetés biztosítására vonatkozó intézkedéseket megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(2) A késedelmi kamatot kell felszámítani a behozatali vagy kiviteli vám összegére az előírt időtartam lejártának napjától a megfizetés napjáig.

A késedelmi kamatláb az Európai Központi Bank által az adott félév első naptári napja előtt lebonyolított legutóbbi fő refinanszírozási műveleténél alkalmazott kamatláb („referencia-kamatláb”) két százalékponttal növelve.

Azon tagállamok számára, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és pénzügyi unió megteremtésének harmadik szakaszában, a fenti referencia-kamatláb a saját nemzeti központi bankjuk által meghatározott egyenértékű kamatláb. Ebben az esetben az adott félév első naptári napján érvényes referencia-kamatláb a következő hat hónapra vonatkozik.

(3) Ha a vámtartozást a 67. cikk (3) bekezdésének megfelelően közölték, a behozatali vagy kiviteli vám összegén felül késedelmi kamatot kell felszámítani, a vámtartozás keletkezésének napjától a közlés napjáig.

A késedelmi kamatlábat a (2) bekezdésnek megfelelően kell megállapítani.

(4) A vámhatóság eltekinthet a késedelmi kamat felszámításától, ha az adós helyzetének okmányokkal alátámasztott értékelése alapján megállapítást nyer, hogy ennek felszámítása súlyos gazdasági vagy szociális nehézségeket okozna.

(5) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket – idő és összeg tekintetében – meghatározó intézkedéseket, amikor a vámhatóságok eltekinthetnek a késedelmi kamat beszedésétől, hajtásáról, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

3. szakasz

A behozatali vagy kiviteli vám összegének visszafizetése és elengedése

79. cikk

Visszafizetés és elengedés

(1) Az ebben a szakaszban megállapított feltételekre is figyelemmel, a behozatali vagy kiviteli vám összegét, ha a visszafizetendő, vagy elengedésre kerülő összeg túllép egy bizonyos összeget, csak a következő okokból kell visszafizetni vagy elengedni:

- a behozatali vagy kiviteli vámok túlzott mértékben felszámított összege;
- hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk;
- az illetékes hatóságok hibája;
- méltányosság.

Ezenkívül, ha a behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették és a vonatkozó vám-árnyilatkozatot a 114. cikknek megfelelően érvénytelenítik, ezt az összeget vissza kell fizetni.

(2) A határozat meghozatalára vonatkozó illetékességi szabályokra is figyelemmel, ha a vámhatóságok a 84. cikk (1) bekezdésében említett időtartamokon belül saját maguk fedik fel, hogy a behozatali vagy kiviteli vám adott összege a 80., 82. vagy 83. cikk alapján visszafizetendő vagy elengedendő, azt saját kezdeményezésükre visszafizetik vagy elengedik.

(3) Nem engedélyezhető a visszafizetés vagy elengedés, ha a vámtartozás közlését eredményező helyzet az adós általi megtévesztésből ered.

(4) A visszafizetés nem keletkeztet kamatfizetést az érintett vámhatóságok részéről.

Kamatot fizetni kell azonban, ha a visszafizetés megadására vonatkozó határozatot nem hajtják végre a határozat meghozatalának napjától számított három hónapon belül, kivéve ha a határidő betartásának elmulasztása a vámhatóságokon kívül álló okokból történt.

Ilyen esetekben a kamat a három hónapos időszak lejáratának napjától a visszafizetés napjáig fizetendő. A kamatlábat a 77. cikknek megfelelően kell meghatározni.

(5) Ha az illetékes hatóság a visszafizetést vagy elengedést tévedésből engedélyezte, az eredeti vámtartozás válik ismét érvényessé, amennyiben az a 68. cikk értelmében még nem évült el.

Ilyen esetekben a (4) bekezdés második albekezdése szerint fizetendő kamatot vissza kell téríteni.

80. cikk

A behozatali- vagy kiviteli vám túlzott mértékben felszámított összegének visszafizetése és elengedése

A behozatali vagy kiviteli vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő vámtartozás összege meghaladja a fizetendő összeget, vagy a vámtartozást az adóssal a 67. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjaiba ütközően köztették.

81. cikk

Hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk

(1) A behozatali vám összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, amennyiben a vámtartozás közlése olyan árukra vonatkozik, amelyeket az importőr visszautasított, mivel azok a kiadás időpontjában hibásak voltak, vagy nem feleltek meg a behozatal alapjául szolgáló szerződés feltételeinek.

Hibás árunak azokat az árukat kell tekinteni, amelyek kiadásuk előtt károsodottak voltak.

(2) A behozatali vámok visszafizetését vagy elengedését meg kell adni feltéve, hogy az árut még nem használták, kivéve az olyan kezdeti használatot, amelyre azért lehetett szükség, hogy meg lehessen állapítani, hogy az áru hibás-e, vagy hogy az megfelel-e a szerződés feltételeinek, és feltéve, hogy az áru a Közösség vámterületéről kivitelre került.

(3) Az érintett személy kérelmére a vámhatóság engedélyezi az áru kivitele helyett annak aktív feldolgozási eljárás – a megsemmisítési célú is beleértve –, vagy külső árutovábbítási eljárás vagy vámraktározási vagy vámszabadterületi eljárás alá vonását.

82. cikk

Visszafizetés vagy elengedés az illetékes hatóságok által elkövetett hiba miatt

(1) A 79. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 80., 81. és 83. cikkben említettekén kívüli helyzetekben a behozatali vagy kiviteli vámok összegét vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha az illetékes hatóságok hibájából a vámtartozásról szóló eredeti közlésnek megfelelő összeg alacsonyabb volt a fizetendő összegnél, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

- a) az adós ésszerűen nem vehette észre a hibát;
- b) az adós jóhiszeműen járt el.

(2) Amikor az árukra vonatkozó preferenciális elbánást igazgatási együttműködés alapján adják meg, amelyben részt vesznek a Közösség vámterületén kívüli ország vagy terület

hatóságai, az azon hatóságok által kiadott igazolás, amennyiben helytelennek bizonyul, olyan hibának minősül, amelyről az (1) bekezdés a) pontjának értelmében nem tételezhető fel, hogy észre kellett volna venni.

A helytelen igazolás kiadása azonban nem jelent hibát, ha az igazolás egy helytelen tényálláson alapul, amelyet az exportőr adott meg, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kiadó hatóságoknak tudomása volt, vagy tudomásuknak kellett lennie arról, hogy az áru nem felel meg a preferenciális elbánásra jogosító feltételeknek.

Az adós jóhiszeműnek tekintendő, ha bizonyítani tudja, hogy az érintett kereskedelmi műveletek időtartama alatt kellő figyelmet fordított arra, hogy a preferenciális elbánás valamennyi feltétele teljesüljön.

Az adós nem hivatkozhat jóhiszeműsége, ha a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közleményt jelentetett meg, amelyben kijelenti, hogy kétségek merültek fel a preferenciális rendelkezéseknek a kedvezményezett ország vagy terület részéről történő alkalmazásának helyességével kapcsolatban.

83. cikk

Visszafizetés és elengedés méltányosságból

A 79. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 80., 81. és 82. cikkben említettektől eltérő helyzetekben a behozatali vagy kiviteli vám összegét méltányosságból vissza kell fizetni vagy el kell engedni, ha a vámtartozás olyan különleges körülmények között keletkezett, amelyek között az adósnak megtevésztés vagy nyilvánvaló hanyagság nem tulajdonítható.

84. cikk

Visszafizetési és elengedési eljárás

(1) A 79. cikknek megfelelő visszafizetési vagy elengedési kérelmeket benyújtani a megfelelő vámhivatalhoz kell benyújtani a következő időtartamokon belül:

- a) a túlzott mértékben felszámított vámok, az illetékes hatóságok hibája vagy méltányosság esetében a vámtartozás közlésének napjától számított három éven belül;
- b) a hibás áruk vagy a szerződés feltételeinek nem megfelelő áruk esetében a vámtartozás közlésének napjától számított egy éven belül;
- c) a vám-árnyilatkozat érvénytelenítése esetén az érvénytelenítésre alkalmazandó szabályokban meghatározott időtartamon belül.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott időtartamot meg kell hosszabbítani, ha a kérelmező igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem előírt időtartamon belüli benyújtásában.

(2) Ha a 23. cikk szerint jogorvoslatot nyújtanak be a vámtartozás közlésével szemben, az ezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időtartamot fel kell függeszteni, a jogorvoslati eljárások időtartamára, attól a naptól számítva, amikor a jogorvoslat benyújtása megtörtént.

85. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ennek a szakasznak a végrehajtására. Ezek az intézkedések megállapítják különösen azokat az eseteket, amikor a Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően határoz arról, hogy egy behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedése vagy visszafizetése indokolt-e.

4. FEJEZET

A vámtartozás megszűnése

86. cikk

Megszűnés

(1) A 68. cikk és a vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetési képtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás a következő módok valamelyikével szűnik meg:

- a) a behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésével;
- b) a (4) bekezdéstől függően, a behozatali vagy kiviteli vám összegének elengedésével;
- c) a vámfizetési kötelezettséggel járó vámeljárással bejelentett áru esetén, ha a vám-árunyilatkozatot érvénytelenítik;
- d) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles árukat elkobozzák;
- e) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles árut lefoglalják, és egyidejűleg vagy ezt követően elkobozzák;
- f) ha a behozatalivám- vagy kivitelivám-köteles áruk a vámfelügyelet alatt megsemmisülnek vagy azokat az államnak felajánlják;
- g) ha az áruk eltűnése vagy a vámjogszabályokból származó kötelezettségek nem teljesítése az áru tényleges jellege, előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként, vagy a vámhatóságok utasítása eredményeként az említett áru teljes megsemmisülése vagy helyrehozhatatlan károsodása miatt következett be; e pont alkalmazásában az árukat helyrehozhatatlanul károsodottnak kell tekinteni, ha azok emberi használatra alkalmatlanná váltak;
- h) ha a vámtartozás az 46. vagy az 49. cikk alapján keletkezett és a következő feltételek teljesülnek:
 - i. a mulasztás, amely vámtartozás keletkezéséhez vezetett, nem volt jelentős hatással az érintett vám eljárás helyes lefolytatására és nem valósított meg megtévesztési kísérletet;
 - ii. minden, az áruk helyzetének rendezéséhez szükséges alakíságot ezt követően elvégeznek;
- j) ha a meghatározott célra történő felhasználásuk alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott árut a vámhatóságok engedélyével kivitték;

k) ha a 45. cikk alapján keletkezett és az abban a cikkben említett, a preferenciális tarifális elbánás megadásának lehetővé tétele érdekében elvégzett vámalakításokat törlik;

l) ha az ennek a cikknek az (5) bekezdésétől függően a vámtartozás a 46. cikk alapján keletkezett, és a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és a Közösség vámterületéről kivitték azokat.

(2) Elkobzás esetén a vámtartozást – az (1) bekezdés d) pontja alapján –, a vámmal kapcsolatos bűncselekmények, illetve szabálysértések esetén alkalmazandó szankciók alkalmazásában nem lehet megszüntnek tekinteni, ha valamely tagállam jogrendje értelmében a vámok vagy a vámtartozás fennállása képezi az alapot a szankciók meghatározásához.

(3) Ha az (1) bekezdés g) pontjával összhangban a vámtartozás megszűnik a meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett szabad forgalomba bocsátott áru vonatkozásában, az ezek megsemmisüléséből származó minden maradékot vagy hulladékot nem közösségi árunak kell tekinteni.

(4) Ha több személy kötelezett a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetésére, és az elengedést megadták, a vámtartozás csak annak a személynek vagy azoknak a személyeknek a tekintetében szűnik meg, aki(k)nek az elengedést megadták.

(5) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szűnik meg a megtévesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben.

(6) Ha a vámtartozás a 46. cikk alapján keletkezett, az azon személy tekintetében szűnik meg, akinek magatartása nem foglalt magában semmiféle megtévesztési kísérletet, és aki hozzájárult a csalás elleni küzdelemhez.

(7) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

IV. CÍM

A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRE BESZÁLLÍTOTT ÁRUK

1. FEJEZET

Belépési gyűjtő áru-nyilatkozat

87. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége

(1) A Közösség vámterületére beszállított árukra belépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani, az ideiglenesen behozott szállítóeszközök, valamint azon szállítóeszközök és az általuk fuvarozott áruk kivételével, amelyeket a Közösség vámterületének felségvizein vagy légtérén megállás nélkül csak áthaladnak.

(2) A vámjogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot az illetékes vámhivatalnál kell benyújtani azt megelőzően, hogy az árut beszállítják a Közösség vámterületére.

A vámhatóság a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatja értesítés benyújtását és a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében a belépési gyűjtő árunyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az e cikk (1) bekezdésében említett esetektől eltérő esetek, amikor a belépési gyűjtő árunyilatkozat megkövetelésétől el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani, illetve azok a feltételek, amelyek szerint attól el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani;
- b) az a határidő, ameddig a belépési gyűjtő árunyilatkozat be kell nyújtani vagy hozzáférhetővé kell tenni, azt megelőzően, hogy az árut beszállítják a Közösség vámterületére;
- c) a b) pontban említett határidő alóli esetleges kivételek és az attól való eltérések szabályai;
- d) azon szabályok, amelyek meghatározzák az illetékes vámhivatalt, ahol a belépési gyűjtő árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy hozzáférhetővé kell tenni, és ahol a kockázatelemzés és a kockázatalapú beléptetési ellenőrzéseket el kell végezni;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek az elfogadása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) különleges körülmények;
- b) ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazása bizonyos típusú áruforgalomra, szállítási módokra vagy gazdasági szereplőkre;
- c) különleges biztonsági szabályokról rendelkező nemzetközi megállapodások.

88. cikk

Benyújtás és felelős személy

(1) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat fel lehet használni, feltéve, hogy azok tartalmazzák a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat.

Kivételes körülmények között a vámhatóságok elfogadhatnak papír alapú belépési gyűjtő árunyilatkozatokat, feltéve, hogy azok ugyanolyan szintű kockázatkezelést alkalmaznak, mint amelyet az elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával benyújtott a belépési gyűjtő árunyilatkozatokra alkalmaznak, és az ilyen adatoknak más vámhivatalokkal való kicserélésének követelményei teljesíthetőek.

(2) A belépési gyűjtő árunyilatkozatot annak a személynek kell benyújtania, aki az árut a Közösség vámterületére szállít

ítja, vagy aki az áruk a Közösség vámterületére történő fuvarozásáért a felelősséget viseli;

(3) A (2) bekezdésben említett személy kötelezettségeitől függetlenül, a belépési gyűjtő árunyilatkozatot helyette a következő személyek valamelyike is benyújthatja:

- a) az importőr vagy a címzett, vagy más személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében a (2) bekezdésben említett személy eljár;
- b) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árut az illetékes vámhatóságnál vám elé állítsa vagy állíttassa;

(4) Ha a belépési gyűjtő árunyilatkozatot annak a szállítóeszköznek az üzemeltetője helyett, amellyel az árut a Közösség vámterületre beszállították, más személy nyújtja be, akkor a szállítóeszköz üzemeltetője köteles érkezési értesítést benyújtani az illetékes vámhivatalhoz, manifest, fuvarlevél vagy rakományjegyzék formájában, amely tartalmazza a belépési gyűjtő árunyilatkozat tárgyát képező valamennyi fuvarozott áru azonosításhoz szükséges információkat.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek meghatározzák az érkezési értesítésen kötelezően feltüntetendő információkat.

Az (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az ezen bekezdés első albekezdésében említett érkezési értesítésre.

89. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása

(1) Annak a személynek, aki a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtja, kérésére, meg kell engedni, hogy a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtását követően annak egy vagy több adatát módosítsa.

Nem lehetséges azonban ilyen módosítás a következő események bármelyike után:

- a) a vámhatóság tájékoztatta a belépési gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékában áll megvizsgálni az árut;
- b) a vámhatóság megállapította, hogy a szóban forgó adatok nem helytállóak;
- c) a vámhatóság már engedélyezte az áru elszállítását arról a helyről, ahol azokat vám elé állították.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az e cikk (1) bekezdésének c) pontja alóli kivételeket megállapító, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedések:

- a) az elszállítást követő módosítások indokainak meghatározására vonatkozó kritériumok;
- b) módosítható adatelemek;
- c) az elszállítást követő határidő, amelyen belül módosítás engedélyezhető

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

90. cikk

A belépési gyűjtő árunyilatkozat helyébe lépő vám-árunyilatkozat

Az illetékes vámhivatal eltekinthet a belépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtásától azoknak az áruknak a tekintetében, amelyeknél a 87. cikk (3) bekezdése első albekezdésének b) pontemlített határidő lejárta előtt vám-árunyilatkozatot nyújtottak be. Ebben az esetben a vám-árunyilatkozatnak legalább a belépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell. Mindaddig, amíg a vám-árunyilatkozatot a 112. cikknek megfelelően el nem fogadták, az a belépési gyűjtő árunyilatkozat státuszával rendelkezik.

2. FEJEZET

Az áruk érkezése

1. szakasz

Az áru beléptetése a Közösség vámterületére

91. cikk

Vámfelügyelet

(1) A Közösség vámterületére szállított áru a beléptetése időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt áll és vámellenőrzés alá vonható. Adott esetben vonatkoznak rájuk többek között a közkerölcs, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel rendelkező nemzeti kincsek védelme és az ipari vagy kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások – beleértve a kábítószer-prekurzorok, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat megsértő áruk és a Közösség területére belépő készpénz ellenőrzését –, továbbá vonatkozik rájuk a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és a kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

Az áru vámfelügyelet alatt marad mindaddig, amíg ez vámjogi státuszának meghatározásához szükséges, és a vámhatóságok engedélye nélkül a vámfelügyelet alól nem vonható ki.

A 156. cikk sérelme nélkül, a közösségi árukra nem vonatkozik a vámfelügyelet, miután vámjogi státuszukat megállapították.

A nem közösségi áruk vámfelügyelet alatt maradnak, amíg vámjogi státuszuk megváltozik, vagy újrakivitelre vagy megsemmisítésre kerülnek.

(2) Bármely személy, aki vámfelügyelet alatt álló áruk birtokosa, a vámhatóságok engedélyével bármikor megvizsgálhatja az árukat vagy mintát vehet azokból, különösen tarifális besorolásuk, vámértékük vagy vámjogi státuszuk megállapítása érdekében.

92. cikk

A megfelelő helyre történő szállítás

(1) Annak a személynek, aki a Közösség vámterületére árut szállít be, azt haladéktalanul tovább kell szállítania a vámhatóság

által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően – ha vannak ilyenek – a vámhatóságok által kijelölt vámhivatalhoz, vagy bármely más ezen hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott helyre, vagy valamely vámszabad területre.

A vámszabad területre szállított árukat közvetlenül erre a vámszabad területre kell szállítani, tengeri vagy légi úton, vagy – ha szárazföldön történik a szállítás – a Közösség vámterületének más részén történő keresztülhaladás nélkül, amennyiben a vámszabad terület érintkezik valamely tagállam és egy harmadik ország közötti szárazföldi határral.

Az árukat a 95. cikknek megfelelően kell a vámhatóságoknak bemutatni.

(2) Az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget viseli a Közösség vámterületére történő beszállítását követően, felel az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség betartásáért.

(3) Azt az árut, amely kívül van ugyan a Közösség vámterületén, de a hatályban lévő rendelkezések értelmében valamely tagállam vámhatóságának vámellenőrzése alá vonható a Közösség vámterületén kívüli országgal vagy területtel megkötött megállapodás eredményeként, ugyanúgy kell kezelni, mint a Közösség vámterületére szállított árut.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki semmilyen, a levelekre, levelezőlaponokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra a határővezeteken belül vagy csővezetéken és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vonatkozó különleges rendelkezés alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

(5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó olyan szállítóeszközökre és az ezeken fuvarozott olyan árukra, amelyek a Közösség vámterületének felségvizein, vagy légterén megállás nélkül haladnak át.

93. cikk

Közösségen belüli légi és tengeri járatok

(1) A 87–90. cikk, a 94. cikk (1) bekezdése és a 94–97. cikkek nem alkalmazandók a Közösség vámterületén lévő két pont között tengeri vagy légi úton szállított, és eközben e területet ideiglenesen elhagyó árura, feltéve, hogy a fuvarozás közvetlen útvonalon közlekedő légi járat vagy menetrend szerinti hajójárat igénybevételével történik a Közösség vámterületén kívüli megállás nélkül.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, légi járatokra és menetrend szerinti hajójáratokra vonatkozó különleges rendelkezéseket megállapító intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésben említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

94. cikk

Szállítás különleges körülmények között

(1) Ha előre nem látható körülmények vagy vis maior következtében a 92. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség nem teljesíthető, az a személy, akit ez a kötelezettség terhel, vagy az érdekében eljáró bármely más személy haladéktalanul tájékoztatja a vámhatóságot az előállt helyzetről. Ha az előre nem látható körülmények vagy a vis maior nem eredményezik az áru teljes elvesztését, a vámhatóságot értesíteni kell az áru pontos helyéről.

(2) Ha előre nem látható körülmények vagy vis maior következtében a 92. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó hajó vagy repülőgép arra kényszerül, hogy ideiglenesen a Közösség vámterületén lévő kikötőbe fusson be vagy ott szálljon le, és nem teljesíthető a 92. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettség, a hajót vagy repülőgépet a Közösség vámterületére beszállító személy vagy az érdekében eljáró bármely más személy haladéktalanul tájékoztatja a vámhatóságot az előállt helyzetről.

(3) A vámhatóságok határozzák meg azokat a intézkedéseket, amelyeket meg kell hozni az (1) bekezdésben említett áru, valamint a (2) bekezdésben meghatározott körülmények között a hajó vagy repülőgép és az ezeken lévő bármilyen áru vámfelügyeletének lehetővé tételére és – adott esetben – annak biztosítására, hogy ezt követően elszállításra kerüljenek valamelyik vámhivatalhoz vagy a hatóságok által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre.

2. szakasz

Az áruk vám elé állítása, kirakodása és vizsgálata

95. cikk

Az áruk vám elé állítása

(1) A Közösség vámterületére beszállított árukat megérkezésükkor haladéktalanul vám elé kell állítania a kijelölt vámhivatalnál vagy a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott bármilyen egyéb helyen vagy a vámszabadterületen a következő személyek közül az egyiknek:

- az a személy, aki az árut a Közösség vámterületére beszállította;
- az a személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az árukat ezen területre beszállító személy eljár;
- az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget viselte, miután azokat a Közösség vámterületére beszállították.

(2) Az (1) bekezdésben leírt személy kötelezettségeitől függetlenül helyette elvégezheti az áruk vám elé állítását helyette a következő személyek egyike is:

- bármely személy, aki az árut azonnal vámeljárással alá vonja;
- a raktározási létesítmények működtetésének engedélyese vagy bármely személy, aki egy vámszabad területen tevékenységet végez.

(3) Az árukat vám elé állító személynek hivatkozni kell az árukra vonatkozóan benyújtott belépési gyűjtő árunyilatkozatra vagy vám-árunyilatkozatra.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki semmilyen, a levelekre, levelezőlapokra vagy nyomtatványokra és azok egyéb hordozóeszközön tárolt elektronikus megfelelőire vagy az utasok által szállított árukra, a határovezeteken belül vagy csővezetéken és egyéb vezetéken szállított árukra, valamint bármilyen, elhanyagolható gazdasági jelentőségű forgalomra vonatkozó különleges rendelkezések alkalmazását, amennyiben a vámfelügyelet és a vámellenőrzés lehetősége ezáltal nem kerül veszélybe.

96. cikk

Az áruk kirakodása és vizsgálata

(1) Az áruknak az azokat fuvarozó szállítóeszköztől való kirakása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet, a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

Nincs azonban szükség ilyen engedélyre olyan közvetlen veszély esetében, amely szükségessé teszi az áru egy részének vagy egészének azonnali kirakodását. Ebben az esetben a vámhatóságot erről haladéktalanul tájékoztatni kell.

(2) Az áruk vizsgálata, mintavétel vagy az árukat fuvarozó szállítóeszközök vizsgálata céljából a vámhatóságok bármikor megkövetelhetik az áru kirakodását és kicsomagolását.

(3) A vámhatóság engedélye nélkül a vám elé állított áruk nem szállíthatók el a vám elé állításuk helyéről.

3. szakasz

A vám elé állítás utáni alakiságok

97. cikk

A nem közösségi áruk vámeljárással alá vonásának kötelezettsége

(1) A 125–127. cikk sérelme nélkül a vám elé állított nem közösségi árukat vámeljárással alá kell vonni.

(2) Kivéve, ha más rendelkezés van érvényben, a nyilatkozattevő szabadon megválaszthatja azt a vámeljárást, amely alá az árukat vonni kívánja, az érintett eljárás feltételei szerint, függetlenül azok jellegétől vagy mennyiségétől, vagy származási, feladási vagy rendeltetési országától.

98. cikk

Átmeneti megőrzés alá vontnak tekintett áruk

(1) Kivéve, amikor az árukat azonnal olyan vámeljárással alá vonják, amelyre az árunyilatkozatot elfogadták, vagy azokat vámszabad területen helyezték el, a vám elé állított nem közösségi árukat átmeneti megőrzés alá vontnak kell tekinteni, a 151. cikknek megfelelően.

(2) A 87. cikk (2) bekezdésében megállapított kötelezettség és a 87. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott intézkedések által előírt kivételek vagy mentesség sérelme nélkül, ha megállapítást nyer, hogy a vám elé állított nem közösségi árukra nem nyújtottak be belépési gyűjtő árunyilatkozatot, az áruk birtokosának azonnal be kell nyújtania egy ilyen árunyilatkozatot.

4. szakasz

Árutovábbítási eljárásban szállított áruk

99. cikk

Árutovábbításban szállított áruk mentessége

A 92. cikk, annak (1) bekezdése első albekezdését kivéve, és a 95–98. cikk nem alkalmazható arra az esetre, amikor már árutovábbítási eljárás alatt álló árut szállítanak be a Közösség vámterületére.

100. cikk

Nem közösségi árukra vonatkozó rendelkezések az árutovábbítási eljárás befejezése után

A 96., a 97. és a 98. cikk vonatkozik az árutovábbítási eljárásban szállított nem közösségi árukra, amint az ilyen árukat a Közösség vámterületén lévő rendeltetési vámhivatalban vám elé állították, az árutovábbításra vonatkozó szabályoknak megfelelően.

V. CÍM

A VÁMJOGI STÁTUSZRA, AZ ÁRUK VÁMELJÁRÁS ALÁ VONÁSÁRA, VALAMINT AZ ÁRUK ELLENŐRZÉSÉRE, KIADÁSÁRA ÉS AZ AZOKRÓL TÖRTÉNŐ RENDELKEZÉSRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

1. FEJEZET

Az áruk vámjogi státusza

101. cikk

Az áruk közösségi vámjogi státuszának vélelmezése

(1) A 161. cikk sérelme nélkül a Közösség vámterületén található minden áru közösségi vámjogi státusszal rendelkező árunak vélelmezendő, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy az áru nem minősül közösségi árunak.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- azok az esetek, amikor az ennek a cikknek az (1) bekezdésében említett vélelem nem alkalmazható;
- azok az eszközök, amelyekkel megállapítható az áruk közösségi vámjogi státusza;
- azok az esetek, amikor a teljes egészében a Közösség vámterületén létrejött vagy előállított áruk nem rendelkeznek a közösségi vámjogi státusszal, amennyiben külső árutovábbítási, tárolási, ideiglenes behozatali vagy aktív feldolgozási eljárás alá vont árukból állították őket elő,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

102. cikk

Az áruk „közösségi áru” vámjogi státuszának elvesztése

A közösségi áruk a következő esetekben válnak nem közösségi árukká:

- ha kiszállítják azokat a Közösség vámterületéről, amennyiben a belső árutovábbítás szabályai vagy a 103. cikknek megfelelően meghatározott intézkedések nem alkalmazandók;
- ha azokat külső árutovábbítási, tárolási vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonják, amennyiben azt a vámjogszabályok megengedik;
- ha azokat a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonták és azt követően azokat vagy felajánlották az államnak, vagy megsemmisítették és hulladék marad;
- ha az áru szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árunyilatkozatot érvénytelenítik az áruk a 114. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelő kiadását követően.

103. cikk

A vámterületet ideiglenesen elhagyó közösségi áruk

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon feltételeket megállapító intézkedéseket, amelyek alapján a közösségi áruk vám eljárás nélkül a Közösség vámterületének egyik pontjáról a másikra vámjogi státuszuk megváltozása nélkül ideiglenesen e területen kívüli területen keresztül szállíthatók, a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. FEJEZET

Áruk vám eljárás alá vonása

1. szakasz

Általános rendelkezések

104. cikk

Az árukra vonatkozó vám-árunyilatkozat és a közösségi áruk vámfelügyelete

(1) Minden, vám eljárás alá vonásra szánt árurol – a vámszabad-területi eljárást kivéve – az adott vám eljárásnak megfelelő vonatkozó vám-árunyilatkozatot kell benyújtani.

(2) A kivételre, közösségi belső árutovábbításra vagy passzív feldolgozásra bejelentett közösségi áru vámfelügyelet alatt áll az (1) bekezdésben említett vám-árunyilatkozat elfogadásától számítva addig az időpontig, amíg elhagyja a Közösség vámterületét, vagy azt az államnak felajánlják, vagy megsemmisítik, vagy a vám-árunyilatkozatot érvénytelenítik.

105. cikk

Illetékes vámhivatalok

(1) A közösségi jogszabályok eltérő rendelkezése hiányában, a tagállamoknak kell meghatározniuk a területükön lévő különböző vámhivatalok helyét és illetékességét.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vámhivatalok nyitva tartását, figyelembe véve a forgalom és az áruk jellegét, és azokat a vámeljáráásokat, amelyek alá azokat vonják, ésszerűen és megfelelően jelöljék ki annak érdekében, hogy ne akadályozzák és ne torzítsák a nemzetközi forgalom folyamatát.

(2) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően olyan intézkedéseket fogad el, amelyek megállapítják az illetékes vámhivatalok különböző szerepeit és feladatait, és nevezetesen:

- a) a beléptető, behozatali, kiviteli vagy kiléptető vámhivatalok;
- b) az áru vámeljárási alá vonásához szükséges alakosságokat elvégző vámhivatalok;
- c) az engedélyező és a vámeljáráásokat felügyelő vámhivatalok.

106. cikk

Központi vámkezelés

(1) A vámhatóságok engedélyezhetik egy személy számára, hogy a letelepedési helyén illetékes vámhivatalnál nyújtson be vagy tegyen elérhetővé vám-árunyilatkozatot olyan árukra vonatkozóan, amelyeket egy másik vámhivatalnál állítanak vám elé. Ilyen esetekben a vámtartozást azon vámhivatalnál keletkezettnek kell tekinteni, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik.

(2) Az árunyilatkozat ellenőrzéséhez, bármilyen vámtartozást kitevő behozatali vagy kiviteli vámok összegének beszedéséhez és az áruk kiadásának engedélyezéséhez szükséges alakosságokat az a vámhivatal végzi el, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik.

(3) Az a vámhivatal, amelynél az árukat vám elé állítják, a saját biztonsági és védelmi ellenőrzéseinek sérelme nélkül elvégez azon vámhivatal által indokoltan kért bármilyen vizsgálatot, amelynél a vám-árunyilatkozatot benyújtják vagy elérhetővé teszik, és megengedi az áruk kiadását, figyelembe véve az említett vámhivaltól kapott információkat.

(4) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az (1) bekezdésben említett engedély megadása;
- b) azok az esetek, amelyekben az engedély felülvizsgálatára kerül sor;
- c) az engedély megadásának feltételei;
- d) az engedély megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- e) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információ nyújtása a számukra;

f) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedély felfüggeszhető vagy visszavonható;

g) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;

h) az alakosságok elvégzésének formája és bármely határideje,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a c) pont esetében, amennyiben egynél több tagállam érintett, a kérelmező megfelel-e az engedélyezett gazdálkodó státusz megadásának a 14. cikkben megállapított kritériumainak;
- a d) pont tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú vámellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol az engedély hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

107. cikk

A vám-árunyilatkozatok fajtái

(1) A vám-árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A vámhatóságok engedélyezhetik, hogy a vám-árunyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartásaiban történő bejegyzés formájában történjen, feltéve hogy a vámhatóságoknak hozzáférésük van ezekhez az adatokhoz a nyilatkozattevő elektronikus rendszerében, és az ilyen adatoknak a vámhivatalok közötti bármely szükséges kicserélésére vonatkozó követelmények teljesülnek.

(2) Amennyiben a vámjogszabályok erről rendelkeznek, a vámhatóság elfogadhat papíralapú vagy szóbeli vám-árunyilatkozatot, vagy bármely egyéb módon tett vám-árunyilatkozatot, amelynek révén az áruk vámeljárási alá vonhatók.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

2. szakasz

Szabványos vám-árunyilatkozatok

108. cikk

Az árunyilatkozat tartalma és az alátámasztó okmányok

(1) A vám-árunyilatkozatnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely az arra a vámeljárási vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges, amelyre az árut bejelentik. Az elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával benyújtott vám-árunyilatkozatoknak tartalmazniuk kell egy elektronikus aláírást vagy más hitelesítési eszközt. A papíralapú árunyilatkozatok alá kell írni.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja azokat az intézkedéseket, amelyek meghatározzák azokat az előírásokat, amelyeknek a vám-árunyilatkozatoknak meg kell felelniük.

(2) Az arra vámeljárással vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges alátámasztó okmányokat, amelyekre az árukat bejelentették, a vámhatóságok számára elérhetővé kell tenni az árunyilatkozat benyújtásának időpontjában.

(3) Amennyiben egy vám-árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával nyújtanak be, a vámhatóságok szintén megengedhetik az alátámasztó okmányoknak ezen eljárás alkalmazásával történő benyújtását. A vámhatóságok ezen okmányok benyújtása helyett elfogadhatják a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében található vonatkozó adatokhoz való hozzáférést.

A nyilatkozattevő kérésére azonban a vámhatóságok megengedhetik, hogy azokat az okmányokat az áruk kiadása után tegyék számukra elérhetővé.

(4) A Bizottság, a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (2) és a (3) bekezdésének végrehajtására.

3. szakasz

Egyszerűsített árunyilatkozatok

109. cikk

Egyszerűsített árunyilatkozat

(1) Feltéve, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, a vámhatóságok bármely személy számára engedélyezik, hogy az áruk vámeljárással alá vonása olyan egyszerűsített árunyilatkozat alapján történjen, amely esetlegesen nem tartalmaz a 108. cikkben említettek közül bizonyos adatokat és alátámasztó okmányokat.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadásának feltételeire vonatkozó intézkedéseket a 196. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el azon előírásokra vonatkozóan, amelyeknek az egyszerűsített árunyilatkozatoknak meg kell felelniük.

110. cikk

Kiegészítő árunyilatkozat

(1) A 109. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített árunyilatkozat esetében a nyilatkozattevőnek kiegészítő árunyilatkozatot kell tennie, amelyben az érintett vámeljárással vonatkozó vám-árunyilatkozat teljessé tételéhez szükséges további adatok szerepelnek.

A kiegészítő árunyilatkozat lehet általános, időszakos vagy összegző jellegű.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében

említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(2) A kiegészítő árunyilatkozat és a 109. cikk (1) bekezdésében említett egyszerűsített árunyilatkozat egyetlen, egymástól elválaszthatatlan okiratnak tekintendő, amely azon a napon lép hatályba, amikor az egyszerűsített árunyilatkozatot a 112. cikknek megfelelően elfogadják.

Ha az egyszerűsített árunyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartásaiba történő bejegyzés és a vámhatóság által az ezekhez az adatokhoz való hozzáférés formájában történik, az árunyilatkozat azon a napon lép hatályba, amikor az árukat nyilvántartásba veszik.

(3) Annak a helynek, ahol az engedélynek megfelelően a kiegészítő árunyilatkozatot be kell nyújtani, az 55. cikk alkalmazásában, azt a helyet kell tekinteni, ahol a vám-árunyilatkozatot benyújtották.

4. szakasz

Valamennyi vám-árunyilatkozatra alkalmazandó rendelkezések

111. cikk

Az árunyilatkozatot benyújtó személy

(1) A 110. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, vám-árunyilatkozatot bármely személy benyújthat, aki képes arra, hogy az áruira vonatkozóan az árunyilatkozatban kért vámeljárással irányadó rendelkezések alkalmazásához megkövetelt valamennyi okmányt bemutassa vagy elérhetővé tegye. Ennek a személynek arra is képesnek kell lennie, hogy a szóban forgó árukat az illetékes vámhivatalnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

Ha azonban valamely vám-árunyilatkozat elfogadása külön kötelezettségeket ró valamely személyre, az árunyilatkozatot ennek a személynek vagy képviselőjének kell benyújtania.

(2) A nyilatkozattevőnek a Közösség vámterületén letelepedettnek kell lennie. A Közösség területén való letelepedés követelménye azonban nem vonatkozik a következő nyilatkozattevőkre:

- azok a személyek, akik árutovábbítási eljárásra vagy ideiglenes behozatalra nyújtanak be árunyilatkozatot,
- azok a személyek, akik alkalmi jelleggel nyújtanak be árunyilatkozatot, feltéve, hogy a vámhatóság ezt indokoltnak tekinti.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor és amelyek mellett a (2) bekezdésben említett követelményektől el lehet térni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

112. cikk

Az árunyilatkozat elfogadása

(1) Az ezen fejezetben megállapított feltételeknek megfelelő árunyilatkozatokat a vámhatóság azonnal elfogadja, amennyiben azokat az árukat, amelyekre vonatkoznak, vám elé állították vagy – a vámhatóság megaláztatására – vámellenőrzésre elérhetővé fogják tenni.

Ha az árunyilatkozat benyújtása a nyilatkozattevő nyilvántartásába történő bejegyzés és a vámhatóság által az ezekhez az adatokhoz való hozzáférés formájában történik, az árunyilatkozatot attól kezdődően kell elfogadottnak tekinteni, amikor az árukat nyilvántartásba veszik. A vámhatóságok – a nyilatkozattevő jogi kötelezettségeinek és a biztonsági és védelmi ellenőrzések alkalmazásának sérelme nélkül – eltekinthetnek azon kötelezettség alól, mely szerint az árukat vámellenőrzés céljából vám elé kell állítani vagy elérhetővé kell tenni.

(2) A 110. cikk (2) bekezdésének vagy ezen cikk (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül, ha egy árunyilatkozatot egy olyan vámhivatalnál nyújtanak be, amely különbözik attól a hivataltól, ahol az árukat vám elé állítják, az árunyilatkozat el kell fogadni, ha az a hivatal, amelynél az árukat vám elé állították, megerősíti, hogy az áru vámellenőrzésre elérhető.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a bejelentett árura vonatkozó vámeljárási irányadó rendelkezések és minden egyéb behozatali vagy kiviteli alakítás alkalmazásakor figyelembe veendő nap a vám-árunyilatkozat vámhatóság által történő elfogadásának napja.

(4) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően az e cikk végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló intézkedéseket fogad el.

113. cikk

Az árunyilatkozat módosítása

(1) A nyilatkozattevőnek, kérésére, meg kell engedni, hogy az árunyilatkozat egy vagy több adatát módosítsa, azt követően, hogy azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem eredményezheti, hogy az árunyilatkozat az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

(2) Nem engedélyezhető ilyen módosítás, ha azt a következő események bármelyike után kérték:

- a vámhatóság tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut;
- a vámhatóság megállapította, hogy a szóban forgó adatok helytelenek;
- a vámhatóság már kiadta az árut.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e cikk (2) bekezdésének c) pontja alóli kivételeket meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

114. cikk

Az árunyilatkozat érvénytelenítése

(1) A vámhatóságok a nyilatkozattevő kérésére a már elfogadott árunyilatkozatot a következő esetekben érvénytelenítik:

- ha meggyőződnek arról, hogy az árut azonnal egy másik vámeljárási alá vonják;
- ha meggyőződnek arról, hogy a különleges körülmények eredményeként az áruk az azon vámeljárási alá vonása, amelyre bejelentették azokat, többé nem indokolt.

Ha azonban a vámhatóság már tájékoztatta a nyilatkozattevőt arról a szándékáról, hogy meg kívánja vizsgálni az árut, az árunyilatkozat érvénytelenítése iránti kérelmet addig nem lehet elfogadni, amíg a vizsgálatot el nem végezték.

(2) A nyilatkozatot nem lehet érvényteleníteni, miután az árukat kiadták.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés első albekezdése alóli kivételeket meghatározó intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

5. szakasz

Egyéb egyszerűsítések

115. cikk

Az eltérő vámtarifaszámok alá tartozó árukra vonatkozó vám-árunyilatkozatok elkészítésének megkönnyítése

Ha egy szállítmány eltérő vámtarifaszámok alá tartozó árukból tevődik össze, és a felszámítható behozatali vámhoz képest aránytalan munkaterheléssel és költséggel járna, ha a vám-árunyilatkozat elkészítése céljából ezen áruk mindegyikét a saját vámtarifaszámuk szerint kezelnék, a vámhatóság – a nyilatkozattevő kérelmére – beleegyezhet abba, hogy a behozatali vámot a teljes szállítmányra annak az árunak a vámtarifaszámára alapján vessék ki, amelyre a legmagasabb behozatali vám- vagy kivitelivám-tétel vonatkozik.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

116. cikk

A vámalakíságok és -ellenőrzések egyszerűsítése

(1) A vámhatóságok engedélyezhetik a vámalakíságoknak és -ellenőrzéseknek az e fejezet 3. szakaszában említettektől eltérő egyszerűsítését.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- az (1) bekezdésben említett engedélyek megadása;
- azon esetek, amikor felül kell vizsgálni az engedélyeket, valamint azon feltételeket, amelyek szerint felhasználásukat a vámhatóságok felügyelik;
- az engedélyek megadásának feltételei;

- d) azon feltételek, amelyek alapján valamely gazdasági szereplő számára engedélyezhető bizonyos olyan vámalakiságok elvégzése, amelyeket elvileg a vámhatóságok végeznének, beleértve a behozatali és kiviteli vámok önértékeléssel történő megállapítását, valamint egyes ellenőrzések vámfelügyelet mellett történő elvégzését;
- e) az engedélyek megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- f) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- g) azok a feltételek, amelyek szerint az engedélyek felfüggeszthetők vagy visszavonhatók;
- h) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;
- j) az alakiságok elvégzésének formája és határideje,

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a Közösség vámterületére beszállításra vagy onnan kiszállításra kerülő árukra vonatkozóan teljesítendő vámalakiságok, és az azokra alkalmazandó biztonsági és védelmi célú vámelőrzések elvégzése;
- a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályok;
- a d) pont tekintetében, amennyiben egynél több tagállamot érint, a kérelmező rendelkezik-e a 14. cikk szerinti engedélyezett gazdálkodó státusszal;
- az e) pont tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú ellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol az engedély hatálya alá tartozó tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

3. FEJEZET

Az áruk ellenőrzése és kiadása

1. szakasz

Ellenőrzés

117. cikk

A vám-árnyilatkozat ellenőrzése

A vámhatóság az általa elfogadott vám-árnyilatkozatban szereplő adatok pontosságának ellenőrzése céljából:

- a) megvizsgálhatja az árnyilatkozatot az azt alátámasztó valamennyi okmányt;
- b) megkövetelheti a nyilatkozattevőtől, hogy egyéb okmányokat mutasson be;
- c) megvizsgálhatja az árukat;
- d) mintákat vehet elemzéshez vagy az áruk részletes vizsgálatához.

118. cikk

Az áruk vizsgálata és mintavétel

(1) Az árunak a vizsgálat és a mintavétel helyére történő szállítását, valamint minden olyan műveletet, amely a vizsgálathoz vagy a mintavételhez szükséges, a nyilatkozattevő végzi, vagy az az ő felelősségére történik. A felmerült költségeket a nyilatkozattevő viseli.

(2) A nyilatkozattevő jogosult arra, hogy jelen legyen vagy képviselve legyen az áru vizsgálatánál és a mintavételnél. Ha a vámhatóságnak alapos indokai vannak arra, megkövetelheti a nyilatkozattevőtől, hogy jelen legyen vagy képviselve, amikor az árut megvizsgálják vagy mintát vesznek, illetve hogy biztosítsa az ilyen vizsgálat vagy mintavétel megkönnyítéséhez szükséges segítséget.

(3) Amennyiben a mintavétel a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően történik, a vámhatóság nem tartozik kártalanítási felelősséggel azzal kapcsolatban, de viseli az elemzések és vizsgálatok költségeit.

119. cikk

Az áruk részleges vizsgálata és mintavételezése

(1) Ha a vám-árnyilatkozatban foglalt áruknak csak egy részét vizsgálják meg vagy csak egy részéből vesznek mintákat, a részleges vizsgálat, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményeit úgy kell tekinteni, hogy azok az ugyanazon árnyilatkozatban szereplő összes árura vonatkoznak.

A nyilatkozattevő személy kérheti azonban az áru további vizsgálatát, vagy az abból történő mintavételt, ha úgy ítéli meg, hogy a részleges vizsgálatnak, vagy a minták elemzésének vagy vizsgálatának eredményei nem érvényesek a bejelentett áruk többi részére. A kérésnek eleget kell tenni, feltéve, hogy az árukat nem adták még ki, vagy ha már kiadták, akkor a nyilatkozattevő igazolja, hogy azokat semmilyen módon nem változtatták meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, ha egy vám-árnyilatkozat kettő vagy több tételre vonatkozik, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön árnyilatkozatot képeznének.

(3) A Bizottság a 184. cikk (3) bekezdésében említett irányítóbizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cikk (1) bekezdése szerinti eltérő eredménnyel járó vizsgálatok esetére vonatkozó eljárás megállapítására vonatkozóan.

120. cikk

Az ellenőrzés eredményei

(1) A vám-árnyilatkozat ellenőrzésének eredményeit fel kell használni azon vámeljárásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához, amely alá az árut vonták.

(2) Ha nem kerül sor a vám-árnyilatkozat ellenőrzésére, az (1) bekezdést az árnyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni.

(3) A vámhatóságok által végzett ellenőrzés eredményei azonos bizonyítóerővel bírnak a Közösség vámterületének egészén.

121. cikk

Azonosítási intézkedések

(1) A vámhatóságok, vagy – adott esetben – azon gazdasági szereplők, akiknek ezt a vámhatóságok engedélyezték, megteszik az áru azonosításához szükséges intézkedéseket, amennyiben ez szükséges azon vámeljárással kapcsolatos rendelkezéseknek való megfelelés biztosításához, amelyre az említett árut bejelentették.

Ezen azonosítási intézkedések azonos joghatással bírnak a Közösség vámterületének egészén.

(2) Az áru a vagy a szállítóeszközökre felhelyezett azonosítási eszközök eltávolítása vagy megsemmisítése csak a vámhatóság által vagy a vámhatóság által erre felhatalmazott gazdasági szereplők által történhet, kivéve, ha előre nem látható körülmények vagy *vis maior* eredményeként eltávolításuk vagy megsemmisítésük az áru vagy a szállítóeszköz védelmének biztosítása érdekében elengedhetetlen.

122. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e szakasz végrehajtására.

2. szakasz

Kiadás

123. cikk

Az áruk kiadása

(1) A 117. cikk sérelme nélkül, amennyiben teljesülnek az árunak a szóban forgó eljárás alá vonásának feltételei, valamint feltéve, hogy minden korlátozás alkalmazásra került és az árura nem vonatkozik semmilyen tiltó rendelkezés, a vámhatóság kiadhatja az árut, amint elvégezték a vám-árunyilatkozatban szereplő adatok ellenőrzését, vagy azokat ellenőrzés nélkül elfogadták.

Az első albekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a 117. cikkben említett ellenőrzést ésszerű időtartamon belül nem lehet elvégezni, és az árut ellenőrzés céljából már nem szükséges tovább ott tartani.

(2) Az ugyanazon vám-árunyilatkozatban foglalt összes árut egyszerre kell kiadni.

Az első albekezdés alkalmazásában, ha egy vám-árunyilatkozat kettő vagy több tételre vonatkozik, az egyes tételekre vonatkozó adatokat úgy kell tekinteni, mintha külön vám-árunyilatkozatot képeznének.

(3) Ha az árut olyan vámhivatalnál állítják vám elé, amely különbözik attól a hivaltaltól, amelynél a vám-árunyilatkozatot elfogadták, az érintett vámhatóságok – a megfelelő ellenőrzések sérelme nélkül – kicserélik egymás között az áru kiadásához szükséges információkat.

124. cikk

A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének megfizetése vagy biztosíték nyújtása alapján történő kiadás

(1) Ha az áru vámeljárással alá vonása vámtartozást keletkeztet, az árut csak akkor adja ki a vámhatóság, ha a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegét megfizették, vagy ha a vámtartozás fedezésére biztosítékot nyújtottak.

Az első albekezdés azonban – a harmadik albekezdés sérelme nélkül – a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatalra nem alkalmazható.

Ha azon vámeljárást szabályozó rendelkezések alapján, amelyre az árut bejelentették, a vámhatóság biztosíték nyújtását követeli meg, az említett árut nem lehet a szóban forgó vámeljárással kiadni, amíg nem nyújtottak biztosítékot.

(2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően olyan intézkedéseket fogadhat el, amelyek az e cikk (1) bekezdésének első és harmadik albekezdése alól kivételeket állapítanak meg.

4. FEJEZET

Árukról történő rendelkezés

125. cikk

Az áru megsemmisítése

Ha a vámhatóságoknak arra alapos indokaik vannak, megkövetelhetik a vám elé állított áru megsemmisítését, és erről az áruk birtokosát megfelelően tájékoztatniuk kell. Az áru megsemmisítésének költségeit az áru birtokosa viseli.

126. cikk

A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések

(1) A vámhatóságok meghoznak minden szükséges intézkedést – beleértve az elkobzást és eladást vagy a megsemmisítést is – az árukról történő rendelkezés érdekében a következő esetekben:

a) ha a vámjogszabályok által a nem közösségi árukra a Közösség vámterületére való beléptetésével kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árut a vámfelügyelet alól kivonták;

b) ha az áruk az alábbi okok bármelyike miatt nem adhatók ki:

i. a nyilatkozattevőnek felróható okok miatt nem volt lehetőség az áruvizsgálat elvégzésére vagy folytatására a vámhatóság által előírt időtartamon belül;

- ii. nem tették elérhetővé azokat az okmányokat, amelyeket be kell mutatni, mielőtt az árut a kért vámeljáráshoz alá lehet vonni, vagy arra ki lehet adni;
 - iii. nem teljesítették azokat a kifizetéseket, vagy nem nyújtottak olyan biztosítékot az előírt időtartamon belül, amelyeket a behozatali vagy kiviteli vámok tekintetében teljesíteni vagy nyújtani kellett volna;
 - iv. tilalmak vagy korlátozások alá esnek;
- c) ha az árut nem szállították el a kiadását követő ésszerű időtartamon belül;
- d) ha kiadásuk után az árukról megállapítást nyer, hogy nem teljesítették a kiadás feltételeit;
- e) ha az árukat a 127. cikknek megfelelően az államnak felajánlották.

(2) Azon nem közösségi árukat, amelyeket felajánlottak az államnak, lefoglaltak vagy elkoboztak, átmeneti megőrzési eljárás alá vontnak kell tekinteni.

127. cikk

Felajánlás

(1) Az eljárás jogosultja, vagy – adott esetben – az áru birtokosa felajánlhatja az államnak nem közösségi árukat és meghatározott célra történő felhasználás alatt lévő árukat a vámhatóságok előzetes engedélyével.

(2) A felajánlás nem járhat semmilyen költséggel az állam számára. Az eljárás jogosultja, vagy – adott esetben – az áruk birtokosa köteles viselni az áruk megsemmisítésének vagy az azokról egyéb módon történő rendelkezésnek költségeit.

128. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az e fejezet végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

VI. CÍM

SZABAD FORGALOMBA BOCSÁTÁS ÉS BEHOZATALI VÁMMENTESSÉG

1. FEJEZET

Szabad forgalomba bocsátás

129. cikk

Alkalmazási kör és hatály

(1) A közösségi piacon való forgalomba hozatalra vagy a Közösségen belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánt nem közösségi árukat szabad forgalomba kell bocsátani.

(2) A szabad forgalomba bocsátás a következőket foglalja magában:

- a) az esedékes behozatali vámok beszedése;
- b) adott esetben egyéb terhek beszedése, ahogyan azt az egyéb terhek beszedésére vonatkozó hatályban lévő vonatkozó rendelkezések előírják;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, valamint tilalmak és korlátozások alkalmazása, amennyiben azokat nem kell alkalmazni egy korábbi szakaszban;
- d) más, az áruk behozatala tekintetében megállapított alakiságok elvégzése.

(3) A szabad forgalomba bocsátással a nem közösségi áru közösségi vámjogi státuszt szerez.

2. FEJEZET

Behozatalivám-mentesség

1. szakasz

Térti áruk

130. cikk

Alkalmazási kör és hatály

(1) Az a nem közösségi áru, amelyet – miután eredetileg a Közösség vámterületéről közösségi áruként vittek ki – három éven belül erre a vámterületre visszahoznak és szabad forgalomba bocsátásra bejelentenek, az érintett személy kérelmére behozatalivám-mentességet kap.

(2) Az (1) bekezdésben említett hároméves időtartam túlléphető különleges körülmények figyelembevételére érdekében.

(3) Ha a Közösség vámterületéről történő kivitele előtt a térti árut meghatározott célra történő felhasználása alapján nulla vagy csökkentett behozatalivám-tétel mellett bocsátották szabad forgalomba, az (1) bekezdés értelmében vett vámmentesítés csak akkor adható meg, ha azt ugyanarra a meghatározott célra történő felhasználásra kívánják újra szabad forgalomba bocsátani.

Ha az a meghatározott célra történő felhasználás, amelyre a szóban forgó árut szabad forgalomba kívánják bocsátani, már nem azonos, az áru a behozatali vám összegét csökkenteni kell minden olyan összeggel, amelyet az áru vonatkozóan akkor szedtek be, amikor azt először szabad forgalomba bocsátották. Amennyiben az utóbbi összeg túllépi a térti áru szabad forgalomba bocsátásakor kivetett összeget, semmilyen visszafizetés nem adható.

(4) Ha a közösségi áruk a 102. cikk b) pontja alapján elvesztették közösségi vámjogi státuszukat és ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották, ennek a cikknek az (1), (2) és (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(5) A behozatalivám-mentességet csak akkor lehet megadni, ha az áru újrabehozatala ugyanabban az állapotban történik, amelyben kivitelére sor került.

131. cikk

Azok az esetek, amikor behozatalivám-mentesség nem adható

A 130. cikkben megállapított, behozatalivám-mentesség nem adható meg a következő esetekben:

- a) a Közösség vámterületéről passzív feldolgozási eljárás keretében kivitt áruk esetében, kivéve ha a következők valamelyike fennáll:
 - i. az áru ugyanabban az állapotban marad, mint amelyben kivitték;
 - ii. a 134. cikknek megfelelően elfogadott szabályok ezt lehetővé teszik.
- b) olyan áruk esetében, amelyek a Közösség vámterületéről való kivitelük kapcsán a közös agrárpolitikában meghatározott kedvezményes intézkedések előnyeiben részesültek, kivéve ha a 134. cikknek megfelelően elfogadott szabályok ezt lehetővé teszik.

132. cikk

Áruk, amelyeket korábban aktív feldolgozási eljárás alá vontak

(1) A 130. cikket értelemszerűen kell alkalmazni az eredetileg aktív feldolgozási eljárást követően a Közösség vámterületéről újra kivitt feldolgozott termékekre.

(2) A nyilatkozattevő kérésére, és amennyiben az a szükséges információt benyújtja, az ennek a cikknek az (1) bekezdése szerinti árukra vonatkozó behozatali vám összegét az 53. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni. Az újrakiviteli értesítés elfogadásának napját kell a szabad forgalomba bocsátás időpontjának tekinteni.

(3) A 130. cikkben megállapított behozatalivám-mentesség nem adható meg azon feldolgozott termékekre, amelyeket a 142. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban vittek ki, kivéve, ha biztosított, hogy ezen árukat nem vonják aktív feldolgozási eljárás alá.

2. szakasz

A tengeri halászat és a tengerből nyert termékek

133. cikk

A tengeri halászati termékek és a tengerből nyert egyéb termékek

A 36. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, szabad forgalomba bocsátásukkor mentesülnek a behozatali vámok alól a következők:

- a) a valamely tagállamban lajstromozott vagy bejegyzett és ennek az államnak a lobogója alatt hajózó hajókkal a Közösség vámterületén kívüli ország vagy terület parti tengeréből nyert tengeri halászati és egyéb termékek;

- b) az a) pontban megállapított feltételeket kielégítő feldolgozó hajók fedélzetén az abban a pontban említett termékekből előállított termékek.

3. szakasz

Végrehajtási intézkedések

134. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e fejezet végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

VII. CÍM

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

135. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk a különleges eljárások bármely következő kategóriái alá vonhatók:

- a) árutovábbítás, amely külső és belső árutovábbítást foglal magában;
- b) tárolás, amely átmeneti megőrzést, vámraktározást és vámszabad területeket foglal magában;
- c) különleges felhasználás, amely ideiglenes behozatalt és meghatározott célra történő felhasználást foglal magában;
- d) feldolgozás, amely aktív és passzív feldolgozást foglal magában.

136. cikk

Engedélyezés

- (1) Vámhatóság engedélye szükséges a következő esetekben:
 - az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása,
 - az áruk átmeneti megőrzésére vagy vámraktározására szolgáló raktározási létesítmények működtetése, kivéve, ha a raktározási létesítmény működtetője maga a vámhatóság.

Azon feltételek, amelyek szerint a fent említett eljárások egyikeként, vagy közülük többnek az alkalmazása, vagy a raktározási létesítmények működtetése megengedett, az engedélyben kerülnek meghatározásra.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, különösen az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) az (1) bekezdésben említett engedély megadása;
- b) azok az esetek, amelyekben az engedélyt felül kell vizsgálni;
- c) az engedély megadásának feltételei;
- d) az engedély megadására illetékes vámhatóság meghatározása;
- e) adott esetben egyeztetés más vámhatóságokkal és információnyújtás a számukra;
- f) azok a feltételek, amelyek szerint egy engedély felfüggeszthető vagy visszavonható;
- g) az érintett illetékes vámhivatalok konkrét szerepe és feladatai, különösen az elvégzendő ellenőrzések tekintetében;
- h) az alakiságok elvégzésének formája és bármely határideje;

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezeknek az intézkedéseknek a következőket kell figyelembe venniük:

- a) az első albekezdés c) pontja tekintetében, amennyiben egynél több tagállam érintett, a kérelmező megfelel-e az engedélyezett gazdálkodó státusz megadásához a 14. cikkben megállapított kritériumoknak;
- b) az első albekezdés d) pontja tekintetében az a hely, ahol a kérelmező vámügyi tevékenységekkel kapcsolatos – a számviteli alapú vámellenőrzést megkönnyítő – főkönyveit vezetik, vagy ahol ezek hozzáférhetőek, és ahol az engedély hatálya alá eső tevékenységeknek legalább egy részét végezni fogják.

(3) Amennyiben a vámjogszabályok erről másképp nem rendelkeznek, az (1) bekezdésben említett engedély csak a következő személyeknek adható meg:

- a) a Közösség vámterületén letelepedett személyek, kivéve ha a vámjogszabályok eltérően rendelkeznek;
- b) olyan személyek, akik a műveletek megfelelő lefolytatásához szükséges garanciát megadják, azokban az esetekben pedig, amikor vámtartozás vagy egyéb terhek keletkezhetnek különleges eljárás alá vont áruknál, az 56. cikknek megfelelően biztosítékot nyújtanak;
- c) az ideiglenes behozatali vagy az aktív feldolgozási eljárás esetében az a személy, aki az árukat felhasználja vagy felhasználásukat megszervezi, vagy az árukon feldolgozási műveleteket végez vagy megszervezi azok elvégzését.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése alól mentességet adó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában és a (3) bekezdés kiegészítéseképpen, az (1) bekezdésben említett engedély csak a következő feltételek teljesülése esetén adható meg:

- a) ha a vámhatóság anélkül gyakorolhatja a vámfelügyeletet, hogy az ezzel kapcsolatos gazdasági igényekhez képest aránytalan adminisztratív intézkedéseket kellene bevezetnie;
- b) ha a közösségi termelők alapvető érdekeit nem érintené hátrányosan a feldolgozási eljárásra vonatkozó engedély (gazdasági feltételek).

A közösségi termelők alapvető érdekei nem tekintendők hátrányosan érintettnek az első albekezdés b) pontjában említettek szerint, kivéve, ha ennek az ellenkezője bizonyított, vagy akkor, ha a vámjogszabályok előírják, hogy a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

Ha bizonyíték van arra, hogy a közösségi termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, akkor meg kell vizsgálni a gazdasági feltételeket a 185. cikkel összhangban.

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el a következőkre vonatkozóan:

- a) a gazdasági feltételek vizsgálata;
 - b) az olyan esetek meghatározása, amikor a közösségi termelők alapvető érdekei valószínűleg hátrányt szenvednének, figyelembe véve a kereskedelempolitikai és agrárpolitikai intézkedéseket;
 - c) az olyan esetek meghatározása, amikor a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.
- (5) Az engedélyes értesíti a vámhatóságot minden, az engedély megadása után felmerülő olyan tényezőről, amely hatással lehet annak fenntartására vagy tartalmára.

137. cikk

Nyilvántartások

(1) Az árutovábbítási eljárás kivételével vagy ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, az engedélyesnek, az eljárás jogosultjának, valamint a vámszabad területen áruk tárolásával, megmunkálásával vagy feldolgozásával, illetve az áruk eladásával vagy vételével járó tevékenységet végző valamennyi személynek a vámhatóságok által jóváhagyott formában nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartások alapján a vámhatóságoknak képeseknek kell lenniük az érintett eljárás felügyeletére, különösen az eljárás alá vont áruk, azok vámjogi státusza és szállításaik azonosítására tekintettel.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e cikk végrehajtásával összefüggő intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

138. cikk

Az eljárás lezárása

(1) Az árutovábbítási eljárástól eltérő esetekben és a 166. cikk sérelme nélkül, a különleges eljárás akkor kerül lezárásra, amikor az eljárás alá vont árukat vagy a feldolgozott termékeket valamely következő vámeljárással alá vonták, azok a Közösség vámterületét elhagyták, vagy azokat megsemmisítették és hulladék nem maradt utánuk, vagy a 127. cikknek megfelelően azokat az államnak felajánlották.

(2) A vámhatóságok lezárják az árutovábbítási eljárást, ha meg tudják állapítani az indító vámhivatal és a rendeltetési vámhivatal számára elérhető adatok összehasonlítása alapján, hogy az eljárás szabályosan befejeződött.

(3) A vámhatóságok minden szükséges intézkedést meghoznak azon áru helyzetének rendezésére, amelyre az előírt feltételek alapján az eljárás nem zárult le.

139. cikk

Jogok és kötelezettségek átruházása

Valamely vámeljárással jogosultjának az árutovábbítástól eltérő valamely különleges eljárás alá vont árukra vonatkozó jogai és kötelezettségei a vámhatóság által megállapított feltételek mellett teljesen vagy részben átruházhatók más olyan személyekre, akik eleget tesznek az érintett eljárásra megállapított feltételeknek.

140. cikk

Az áruk szállítása

(1) Az árutovábbítástól eltérő különleges eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő áruk a Közösség vámterületén különböző helyek között szállíthatók, amennyiben az engedély vagy a vámjogszabályok erről rendelkeznek.

(2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően e cikk végrehajtására intézkedéseket fogad el.

141. cikk

Szokásos kezelési módok

A vámraktározás vagy feldolgozási eljárás alá vont vagy vámszabad területen levő árukon elvégezhető a szokásos kezelési módok, amelyek az állaguk megóvását, a külalakjuk, eladhatóságuk javítását, illetve a forgalmazásuk vagy viszonteladásuk előkészítését szolgálják.

142. cikk

Helyettesítő áruk

(1) Helyettesítő áruk az olyan közösségi áruk, amelyeket a különleges eljárás alá vont áruk helyett tárolnak, használnak vagy dolgoznak fel.

A passzív feldolgozási eljárásban helyettesítő áruk az olyan nem közösségi áruk, amelyeket a passzív feldolgozási eljárás alá vont közösségi áruk helyett dolgoznak fel.

A helyettesítő árukak ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nomenklatúra kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkezniük, mint azoknak az árukak, amelyeket helyettesítenek.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, e bekezdés harmadik albekezdésétől való eltérésekről rendelkező intézkedések elfogadására a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kerül sor.

(2) A vámhatóságoknak engedélyezniük kell a következőket, feltéve, hogy biztosított az eljárás megfelelő lefolytatása, különösen a vámfelügyelet vonatkozásában:

- az árutovábbítástól, ideiglenes behozataltól és átmeneti megőrzési eljárástól eltérő különleges eljárás alá vont helyettesítő áruk használatát;
- az aktív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő áruból előállított feldolgozott termékek kivitelét azoknak az árukak, a behozatalát megelőzően, amelyeket helyettesítenek;
- a passzív feldolgozási eljárás esetében a helyettesítő áruból előállított feldolgozott termékek behozatalát azoknak az árukak a kivitelét megelőzően, amelyeket helyettesítenek.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó azon eseteket meghatározó intézkedéseket, amikor a vámhatóságok engedélyezhetik ideiglenes behozatalban helyettesítő áruk felhasználását, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Helyettesítő áruk felhasználása a következő esetek egyikeben sem engedélyezhető:

- amennyiben az aktív feldolgozási eljárásban kizárólag a 141. cikkben meghatározott szokásos kezelési módokat végeznék;
- amennyiben a vámviszterítés vagy a behozatali vám-fizetés alóli kivétel tilalma olyan, nem származó árukra vonatkozik, amelyeket olyan feldolgozott termékek aktív feldolgozási eljárás keretében történő előállításánál során használnak fel, amelyekre származási igazolást adnak ki vagy állítanak ki a Közösség és bizonyos, a Közösség vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival kötött preferenciális megállapodás keretében; vagy
- amennyiben ez indokolatlan behozatali vám-előnyhöz vezetne.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó azon intézkedéseket, amelyek további olyan eseteket határoznak meg, amikor nem lehet helyettesítő árukat felhasználni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Ha a (2) bekezdés b) pontjában említett esetben a feldolgozott termékek kivitelivám-kötelesek lennének, ha nem az aktív feldolgozási eljárás keretében kerülnének kivételre, az engedélyesnek biztosítékot kell nyújtania a vámok megfizetésének biztosítására arra az esetre, ha a nem közösségi áru behozatala nem történne meg a 169. cikk (3) bekezdésében említett időtartamon belül.

143. cikk

Végrehajtási intézkedések

A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el az e cím alá tartozó eljárások működésére.

2. FEJEZET

Árutovábbítás

1. szakasz

Külső és belső árutovábbítás

144. cikk

Külső árutovábbítás

(1) A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi a nem közösségi áruknak a Közösség vámterületén belül egy adott pontról egy másikra történő szállítását, anélkül, hogy a következők bármelyike vonatkozna rájuk:

- a) behozatali vámok;
- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor közösségi árukat külső árutovábbítás alá kell vonni, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők valamelyike alapján kerülhet sor:

- a) közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében;
- b) a TIR-egyezménynek megfelelően, amennyiben az említett szállítás:
 - i. a Közösség vámterületén kívül kezdődött vagy fejeződik be, vagy
 - ii. a Közösség vámterületének két pontja között, a Közösség vámterületének részét nem képező országon vagy területen keresztül valósul meg;
- c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
- d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);
- e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvánnyal;
- f) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az áruk az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által, vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

(4) A külső árutovábbítás nem érinti a 140. cikket.

145. cikk

Belső árutovábbítás

(1) A belső árutovábbítási eljárás, a (2)–(3) bekezdésben megállapított feltételek mellett lehetővé teszi a Közösség vámterületének egyik pontjáról a másikra közösségi áruk ezen területen kívüli más területen keresztül történő szállítását vámjogi státuszukban történő változás nélkül.

(2) Az (1) bekezdésben említett szállításra a következők alapján kerülhet sor:

- a) közösségi belső árutovábbítási eljárás keretében, amennyiben valamely nemzetközi megállapodás ilyen lehetőségről rendelkezik;
- b) a TIR-egyezménynek megfelelően;
- c) az ATA-egyezménynek/az Isztambuli egyezménynek megfelelően, amennyiben árutovábbítás történik;
- d) a Rajnai Manifest alapján (a felülvizsgált Rajnai Hajózási Egyezmény 9. cikke);
- e) az 1951. június 19-én Londonban aláírt, az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló egyezményben előírt 302. formanyomtatvány alapján;
- f) a postarendszeren keresztül, az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusainak megfelelően, amikor az árukat az ilyen aktusok szerinti jogok és kötelezettségek jogosultjai által, vagy azok részére kerülnek fuvarozásra.

(3) A (2) bekezdés b)–f) pontjában említett esetekben az áruk csak akkor őrzik meg közösségi vámjogi státuszukat, ha azt bizonyos feltételek mellett és a vámjogszabályok által meghatározott formában állapították meg.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, azon feltételeket és azon eszközöket meghatározó intézkedéseket, amelyek alapján és amelyek révén a vámjogi státusz megállapítható, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2. szakasz

Közösségi árutovábbítás

146. cikk

A közösségi árutovábbítási eljárás jogosultjának, valamint a közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállított áruk fuvarozójának és címzettjének kötelezettségei

(1) A közösségi árutovábbítási eljárás jogosultja felel a következőkért:

- a) az áruk sértetlen vám elé állítása és a megkövetelt információk rendelkezésre bocsátása a rendeltetési vámhivatalnál, az előírt határidőn belül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott rendelkezések betartásával;

- b) az eljárásra vonatkozó vámügyi rendelkezések betartása;
- c) ha a vámjogszabályok másként nem rendelkeznek, biztosíték nyújtása az árukkal összefüggésben esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegeinek, illetve a hatályban lévő egyéb vonatkozó rendelkezések szerinti egyéb terhek megfizetésére.

(2) A vámeljárás jogosultjának kötelezettségei akkor teljesülnek és az árutovábbítási eljárás akkor fejeződik be, amikor az eljárás alá vont áruk és a megkövetelt információk a rendeltetési vámhivatalnál a vámszabályoknak megfelelően elérhetőek.

(3) Az áruk fuvarozója vagy címzettje, aki abban a tudatban veszi át az árukat, hogy azokat közösségi árutovábbítási eljárás keretében szállítják, szintén felel azért, hogy az árut az előírt határidőn belül sértetlenül és az azonosítás biztosítására a vámhatóság által hozott intézkedések megfelelő betartásával, a rendeltetési vámhivatalnál vám elé állítsák.

147. cikk

A Közösség vámterületén kívüli ország területén, a közösségi külső árutovábbítási eljárás keretében áthaladó áruk

(1) A közösségi külső árutovábbítási eljárás alkalmazandó a Közösség vámterületén kívüli ország területén áthaladó árukra vonatkozóan, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

- a) valamely nemzetközi megállapodás az ilyen lehetőségéről rendelkezik;
- b) az azon a területen keresztül történő fuvarozás a Közösség vámterületén kiállított egységes fuvarokmány fedezete mellett történik.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a közösségi külső árutovábbítási eljárás lefolytatása felfüggesztésre kerül, amíg az áruk a Közösség vámterületén kívül vannak.

3. FEJEZET

Tárolás

1. szakasz

Közös rendelkezések

148. cikk

Alkalmazási kör

(1) A tárolási eljárás során a nem közösségi áruk a Közösség vámterületén tárolhatók anélkül, hogy a következők bármelyikének a hatálya alá tartoznának:

- a) behozatali vám;
- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknek a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) A vámjogszabályoknak vagy a különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályoknak megfelelően, vagy annak érdekében, hogy a behozatali vámok visszafizetését vagy elengedését megengedő határozat előnyeiből részesülhessenek, a közösségi áruk vámraktározási vagy vámszabaderületi eljárás alá vonhatók.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor közösségi áruk vámraktározási vagy vámszabaderületi eljárás alá vonhatók, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

149. cikk

Az engedélyesnek vagy az eljárás jogosultjának feladatai

(1) Az engedélyes és az eljárás jogosultja felel a következőkért:

- a) biztosítja, hogy az átmeneti megőrzési vagy vámraktározási eljárásban lévő árukat ne vonják ki a vámfelügyelet alól;
- b) teljesíti az átmeneti megőrzési vagy a vámraktározási eljárás hatálya alatt álló áru tárolásából eredő kötelezettségeket;
- c) betartja a vámraktározási vagy az átmeneti megőrzési létesítmények működtetésére szóló engedélyben meghatározott konkrét feltételeket.

(2) A (1) bekezdéstől eltérően, ha az engedély közvámraktárra vonatkozik, az engedély úgy is rendelkezhet, hogy az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett felelőségek kizárólag az eljárás jogosultjára hárulnak.

(3) Az eljárás jogosultja felel az árunak az átmeneti megőrzési vagy a vámraktározási eljárás alá vonásából eredő kötelezettségek teljesítéséért.

150. cikk

A tárolási eljárás időtartama

(1) Nincs időbeli korlátozás arra vonatkozóan, hogy az áruk meddig maradhatnak tárolási eljárás alatt.

(2) A vámhatóságok azonban a következő esetekben határidőt állapíthatnak meg a tárolási eljárás lezárására vonatkozóan:

- a) amennyiben a raktározási létesítményt a vámhatóság üzemelteti, és az az áruknek a 151. cikknek megfelelő átmeneti megőrzésére történő használatra bármely személy számára rendelkezésre áll;
- b) kivételes körülmények között, és különösen akkor, ha az áru típusa és jellege hosszú távú tárolás esetén veszélyt jelenthet az emberek, az állatok vagy a növények egészségére vagy a környezetre.

(3) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, a (2) bekezdésben említett eseteket meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2. szakasz

Átmeneti megőrzés

151. cikk

Az áruk átmeneti megőrzés alá vonása

(1) Ha más módon nem jelentették be azokat valamely vámeljárássra, a következő nem közösségi áruk az áruk birtokosa által átmeneti megőrzési eljárásra bejelentettek tekintendők azok vám elé állításakor:

- a) áruk, amelyeket a Közösség vámterületére, de nem közvetlenül egy vámszabad területre szállítanak be;
- b) áruk, amelyeket egy vámszabad területről a Közösség vámterületének más részére szállítanak;
- c) áruk, amelyekre vonatkozóan a külső árutovábbítási eljárás befejeződött.

A vám-árnyilatkozatot benyújtottnak és a vámhatóságok által elfogadottnak kell tekinteni az áruk vám elé állításának időpontjában.

(2) A belépési gyűjtő árnyilatkozat vagy az azt helyettesítő árutovábbítási okmány képezi az átmeneti megőrzési eljárásra vonatkozó vám-árnyilatkozatot.

(3) A vámhatóságok az áruk birtokosától biztosíték nyújtását követelhetik meg, az esetlegesen keletkező vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének, illetve a hatályban lévő egyéb vonatkozó rendelkezések szerinti egyéb terhek megfizetésére.

(4) Ha bármely okból az áruk nem vonhatók átmeneti megőrzési eljárás alá vagy az átmeneti megőrzési eljárás keretében tovább nem tarthatók, a vámhatóságoknak késedelem nélkül minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az áruk helyzetének rendezésére. A 125–127. cikk értelemszerűen kell alkalmazni.

(5) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogadhat el e cikk végrehajtására.

152. cikk

Átmeneti megőrzésben lévő áruk

(1) Az átmeneti megőrzési eljárás alatt lévő árukat csak átmeneti megőrzés céljára engedélyezett helyeken lehet tárolni.

(2) A 91. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül, az átmeneti megőrzési eljárás alatt lévő áru csak olyan kezelésnek vethető alá, amely külseje vagy műszaki jellemzői megváltoztatása nélkül állaga megőrzéséhez szükséges.

3. szakasz

Vámraktározás

153. cikk

Tárolás vámraktárakban

(1) A vámraktározási eljárásban szerint nem közösségi áruk az erre az eljárásra a vámhatóságok által engedélyezett helyisé-

gekben vagy területeken, vagy bármilyen egyéb helyen (a továbbiakban: vámraktárak) vámfelügyelet alatt tárolhatók.

(2) A vámraktárak rendelkezésre állhatnak áruk raktározására történő használatra bármely személy számára (közvámraktár), vagy a vámraktározás engedélyese számára (magánvámraktár).

(3) A vámraktározási eljárás alá vont áru ideiglenesen kitarolható a vámraktárból. Az ilyen kitarolást, a *vis maior* eset kivételével, a vámhatóságnak előzetesen engedélyeznie kell.

154. cikk

Közösségi áruk, meghatározott célra történő felhasználás és feldolgozási tevékenységek

(1) Ha erre gazdasági igény mutatkozik és az a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan, a vámhatóságok a következőket engedélyezhetik a vámraktárban:

- a) közösségi áruk tárolása;
- b) áruk feldolgozása aktív feldolgozási vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alatt az ezen eljárásokhoz előírt feltételektől függően.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az áru nem tekinthető úgy, hogy az vámraktározási eljárás alatt van.

4. szakasz

Vámszabad területek

155. cikk

A vámszabad területek kijelölése

(1) A tagállamok a Közösség vámterületének egyes részeit vámszabad területnek jelölhetik ki.

Mindegyik vámszabad területre a tagállam állapítja meg az ahhoz tartozó területet és határozza meg a belépési és kilépési pontokat.

(2) A vámszabad területeknek körülkerítetteknek kell lenniük.

A vámszabad területek határai, illetve be- és kilépési pontjai vámfelügyelet alatt állnak.

(3) A vámszabad területre belépő vagy ezeket elhagyó személyek, áruk és szállítóeszközök vámellenőrzés alá vonhatók.

156. cikk

Épületek és tevékenységek a vámszabad területeken

(1) Vámszabad területen bármely épület építéséhez a vámhatóságok előzetes jóváhagyása szükséges.

(2) A vámjogszabályoktól függően bármely ipari, kereskedelmi vagy szolgáltatási tevékenységet engedélyezni kell a vámszabad területen. Ilyen tevékenységek végzéséről a vámhatóságokat előzetesen értesíteni kell.

(3) A vámhatóság tilalmakat vagy korlátozásokat írhat elő a (2) bekezdésben említett tevékenységekre vonatkozóan, a szóban forgó áru jellegére, vagy a vámfelügyelet követelményeire, vagy a biztonsági és védelmi követelményekre figyelemmel.

(4) A vámhatóságok azoknak a személyeknek, akik nem biztosítják a szükséges garanciákat a vámjogszabályok betartására, megtilthatja, hogy a vámszabad területen tevékenységet végezzenek.

157. cikk

Az áruk vám elé állítása és eljárás alá vonása

(1) A vámszabad területre szállított árukat vám elé kell állítani, és azokon el kell végezni az előírt vámalakiságokat a következő esetekben:

- ha a vámszabad területre közvetlenül a Közösség vámterületén kívülről szállították be ezeket;
- ha olyan vámeljárást alá vonták ezeket, amely a vámszabad területi eljárás alá vonáskor befejeződött, vagy az lezárásra kerül;
- ha azért vonták ezeket vámszabad területi eljárás alá, hogy behozatali vám visszafizetésére vagy elengedésére vonatkozó határozat előnyeiből részesüljenek;
- ha egyéb, vámjogszabálytól eltérő jogszabály írja elő az említett alakiságokat.

(2) Azokat az árukat, amelyeket a vámszabad területre nem az (1) bekezdésben foglalt körülmények között szállítottak be, nem kell vám elé állítani.

(3) A 158. cikk sérelme nélkül a vámszabad területre szállított árukat vámszabadterületi eljárás alá vontak kell tekinteni.

- a vámszabad területre való belépésük pillanatában, kivéve, ha már egy másik vámeljárást alá vonták ezeket;
- az árutovábbítási eljárás befejezésének pillanatában kivéve, ha azonnal egy következő vámeljárást alá vonták ezeket.

158. cikk

Közösségi áruk vámszabad területeken

(1) Közösségi áruk beléptethetők, tárolhatók, szállíthatók, felhasználhatók, feldolgozhatók vagy elfogyaszthatók a vámszabad területen. Az ilyen esetekben az áru nem tekinthető vámszabadterületi eljárás alatt lévőnek.

(2) Az érintett személy kérésére a vámhatóságok igazolják a következő áruk közösségi vámjogi státuszát:

- közösségi áruk, amelyek belépnek a vámszabad területre;
- közösségi áruk, amelyek feldolgozási műveleteken mentek át vámszabad területen;
- árúk, amelyeket szabad forgalomba bocsátottak egy vámszabad területen.

159. cikk

Nem közösségi áruk vámszabad területeken

(1) Nem közösségi áruk, miközben a vámszabad területen maradnak, szabad forgalomba bocsáthatók vagy aktív feldolgozási, ideiglenes behozatali vagy meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonhatók, az ezen eljárásokra megállapított feltételek szerint.

Az ilyen esetekben az áruk nem tekinthetők vámszabad területi eljárás alatt levőknek.

(2) A készletekre vagy az élelmiszer-tárolásra alkalmazandó rendelkezések sérelme nélkül, ahol az érintett eljárás így rendelkezik, e cikk (1) bekezdése nem zárja ki az olyan áru elfogyasztását vagy felhasználását, amelynek szabad forgalomba bocsátása vagy ideiglenes behozatala nem vonná maga után behozatali vám vagy a közös agrárpolitikában vagy kereskedelempolitikában meghatározott intézkedések alkalmazását.

Ilyen felhasználás vagy elfogyasztás esetén nincs szükség a szabad forgalomba bocsátási vagy az ideiglenes behozatali eljárásra vonatkozó vám-árnyilatkozat benyújtására.

Ilyen vám-árnyilatkozatot azonban meg kell követelni, ha az árura vámkontingens vagy vámplafon vonatkozik.

160. cikk

Áruk vámszabad területről való kiszállítása

A vámjogszabályoktól eltérő területekre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül a vámszabad területeken levő áruk a Közösség vámterületéről kivihetők vagy újrakivihetők, illetve a Közösség vámterületének más részére beszállíthatók.

A Közösség vámterületének más részeibe beszállított árukra értelemszerűen a 91–98. cikket kell alkalmazni.

161. cikk

Vámjogi státusz

Ha az árut vámszabad területről a Közösség vámterületének egy másik részére szállítják ki vagy vámeljárást alá vonják, azt nem közösségi árunak kell tekinteni, kivéve, ha közösségi vámjogi státuszát a 158. cikk (2) bekezdésében említett igazolás vagy a közösségi vámjogszabályban meghatározott, a vámjogi státuszt igazoló státuszt igazoló bármely más okmány bizonyítja.

A kiviteli vámok és kiviteli engedélyek vagy a közös agrárpolitika vagy a kereskedelempolitika értelmében megállapított kiviteli ellenőrzési intézkedések alkalmazása céljából azonban ezeket az árukat közösségi áruknak kell tekinteni, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ezek nem rendelkeznek közösségi vámjogi státusszal.

4. FEJEZET

Különleges felhasználás

1. szakasz

Ideiglenes behozatal

162. cikk

Alkalmazási kör

(1) Az ideiglenes behozatali eljárás lehetővé teszi az újrakivitelre szánt nem közösségi áruk felhasználását a Közösség vámterületén a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség mellett, és az alábbiak bármelyikének alkalmazása nélkül:

- a) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- b) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknek a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az ideiglenes behozatali eljárás csak akkor vehető igénybe, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az árukban a tervek szerint semmiféle változás nem következik be, kivéve a használatból eredő szokásos értékcsökkenést;
- b) biztosítható az eljárás alá vont áruk azonosíthatósága, kivéve, ha az azonosításra szolgáló intézkedések hiánya – tekintettel az áru vagy a tervezett használat jellegére – nem teremt alapot az eljárással való valamiféle visszaélésre, vagy a 142. cikkben említett esetben, amikor a helyettesítő árukra megállapított feltételeknek való megfelelés ellenőrizhető.
- c) az eljárás jogosultja a Közösség vámterületén kívül letelepedett, kivéve, ha a vámjogszabályok erről másképp rendelkeznek;
- d) a közösségi vámjogszabályokban meghatározott teljes vagy részleges vámmentességre vonatkozó követelmények teljesülnek.

163. cikk

Az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradásának időtartama

(1) A vámhatóságok határozzák meg azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenes behozatali eljárás alá vont árut újra ki kell vinni, vagy egy következő vámeljárás alá kell vonni. Ennek az időtartamnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az engedélyezett felhasználás célja megvalósulhasson.

(2) Az a maximális időtartam, amely alatt az áruk ideiglenes behozatali eljárás alatt maradhatnak ugyanazzal a céllal és ugyanazon engedélyes felelőssége mellett, 24 hónap, még akkor is, ha az eljárás az áruk egy másik különleges vámeljárás alá vonásával zárult le, és azt követően ismét ideiglenes behozatali eljárás alá vonják azokat.

(3) Ha – kivételes körülmények között – az engedélyezett felhasználás nem valósulhat meg az (1) és a (2) bekezdésben említett időtartamokon belül, a vámhatóság az engedélyes kellően indokolt kérésére ésszerű mértékben meghosszabbíthatja azt az időtartamot.

164. cikk

Helyzetek, amelyekre az ideiglenes behozatal vonatkozik

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosításra vonatkozó, azon eseteket és feltételeket meghatározó intézkedéseket, amikor az ideiglenes behozatali eljárás alkalmazható, valamint a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség adható, a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezen intézkedések elfogadásakor, figyelembe kell venni a nemzetközi megállapodásokat és az áru jellegét és felhasználását.

165. cikk

A behozatali vám összege a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal esetén

(1) A behozatali vám összegét a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá vont áruk tekintetében a behozatali vámok azon összegének 3 %-ában kell megállapítani, amelyet akkor kellett volna megfizetni érintett áruk után, ha azokat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor azt ideiglenes behozatali eljárás alá vonták.

Ez az összeg minden olyan hónapban vagy töredék hónapban fizetendő, amelynek során az áruk a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatal alatt voltak.

(2) A behozatali vám összege nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a szóban forgó árukat azon a napon bocsátották volna szabad forgalomba, amikor ideiglenes behozatali eljárás alá vonásuk történt.

2. szakasz

Meghatározott célra történő felhasználás

166. cikk

Meghatározott célra történő felhasználási eljárás

(1) A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szerint az áruk szabad forgalomba bocsáthatók nulla vagy csökkentett vámtétel mellett, különleges felhasználásukra figyelemmel. Az áruknek vámfelügyelet alatt kell maradniuk.

(2) A vámfelügyelet a meghatározott célra történő felhasználási eljárásban a következő esetekben ér véget:

- a) ha az árut felhasználták arra a célra, amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak;

b) ha az árut kivették, megsemmisítették vagy az államnak felajánlották;

c) ha az árut egy attól a céltól eltérő célra használták fel, mint amelyet a nulla vagy csökkentett vámtétel alkalmazásához meghatároztak, és a vonatkozó behozatali vámot megfizették.

(3) Amennyiben elszámolási kulcsra van szükség, a meghatározott célra történő felhasználási eljárásra értelemszerűen a 167. cikket kell alkalmazni.

5. FEJEZET

Feldolgozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

167. cikk

Elszámolási kulcs

Kivéve, ha az elszámolási kulcsot különleges tárgykörökre vonatkozó közösségi jogszabályok határozzák meg, a feldolgozási művelet elszámolási kulcsát vagy átlagos elszámolási kulcsát, vagy adott esetben annak meghatározási módszerét a vámhatóságok állapítják meg.

Az elszámolási kulcsot vagy az átlagos elszámolási kulcsot azon tényleges körülmények alapján kell meghatározni, amelyek mellett a feldolgozási műveletet végzik vagy végezni fogják. Ezt a kulcsot, ha indokolt, a 18. és 19. cikknek megfelelően ki lehet igazítani.

2. szakasz

Aktív feldolgozás

168. cikk

Alkalmazási kör

(1) A 142. cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem közösségi árukat a Közösség vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül, hogy ezekre az árukra az alábbiak bármelyike alkalmazásra kerülne:

- a) behozatali vámok;
- b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;
- c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az árukra a Közösség vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.

(2) Az aktív feldolgozási eljárás a javításon és megsemmisítéssel kívüli esetekben csak olyan esetben alkalmazható, ha – a gyártási segédanyagok felhasználását nem érintve – az eljárás alá vont áruk a feldolgozott termékekben beazonosíthatók.

A 142. cikkben említett esetben az eljárás igénybe vehető, ha a helyettesítő árukra vonatkozóan megállapított feltételeknek való megfelelés ellenőrizhető.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésen kívül az aktív feldolgozási eljárást a következő árukra is lehet alkalmazni:

- a) azok az áruk, amelyekre műveleteket szándékoznak elvégezni annak biztosítására, hogy megfeleljenek a szabad forgalomba bocsátásukhoz szükséges műszaki követelményeknek;
- b) azok az áruk, amelyeket a 141. cikknek megfelelő szokásos kezelési módoknak kell alávetni.

169. cikk

A vám eljárás lezárásának időtartama

(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást le kell zárni a 138. cikkkel összhangban.

Ez az időtartam azon a napon kezdődik, amelyen a nem közösségi árut az eljárás alá vonják, továbbá annak figyelembe kell vennie a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az eljárás lezárásához szükséges időt.

(2) A vámhatóságok az (1) bekezdés alapján meghatározott időtartamra ésszerű hosszúságú hosszabbítást adhat, amennyiben az engedélyes kellően indokolt kérelmet nyújt be.

Az engedély meghatározhatja, hogy a valamely naptári hónap, negyedév vagy félév során kezdődő időtartam a következő naptári hónap, negyedév, vagy félév utolsó napján járjon le.

(3) Az előzetes kivitel eseteiben, a 142. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban a vámhatóságok állapítják meg azt az időtartamot, amelyen belül a nem közösségi árut az eljárásra be kell jelenteni. Ez az időtartam a megfelelő helyettesítő áruból előállított feldolgozott termékekre vonatkozó kiviteli árunyilatkozat elfogadásának napjától kezdődik.

170. cikk

Ideiglenes újrakivitel további feldolgozásra

A vámhatóságok engedélytől függően, az aktív feldolgozási eljárás alá vont áruk, vagy a feldolgozott termékek egy része vagy egésze ideiglenesen újból kivihető a Közösség vámterületén kívülre további feldolgozás céljából, a passzív feldolgozási eljárásra meghatározott feltételeknek megfelelően.

3. szakasz

Passzív feldolgozás

171. cikk

Alkalmazási kör

(1) A passzív feldolgozási eljárás alatt közösségi áruk ideiglenesen kivihetők a Közösség vámterületéről annak érdekében, hogy azokat feldolgozási műveleteknek vessék alá. Az ezekből az áruból eredő feldolgozott termékek szabad forgalomba bocsáthatók a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség mellett az engedélyes vagy a Közösség vámterületén letelepedett bármely egyéb személy kérésére, feltéve, hogy e személy beszerezte az engedélyes hozzájárulását, és az engedélyezés feltételei teljesülnek.

(2) A passzív feldolgozás nem engedhető meg a következő közösségi árukra:

- a) áruk, amelyek kivitele behozatali vámok visszafizetésével vagy elengedésével jár;
- b) áruk, amelyeket a kivitel előtt nulla vagy csökkentett vámtétel mellett bocsátottak szabad forgalomba meghatározott célra történő felhasználásukra figyelemmel, mindaddig, amíg az ilyen meghatározott célra történő felhasználás céljai nem teljesültek, kivéve, ha ezeket az árukat javítási műveleteknek kell alávetni;
- c) áruk, amelyek kivitele export-visszatérítések megadását keletkezteti;
- d) áruk, amelyek vonatkozásában a c) pontban említett visszatérítéstől eltérő, a közös agrárpolitika szerinti, az említett áru kivitele alapján járó pénzügyi előny megadására kerül sor.

(3) A 172. és a 173. cikkekben nem szereplő esetekben, és amikor értékvámok felmerülnek, a behozatali vám összegét a Közösség vámterületén kívül elvégzett feldolgozási művelet költségének alapján kell kiszámítani.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az ilyen számításokhoz szükséges szabályokat, valamint a mértékvámok felmerülése esetén alkalmazandó szabályokat meghatározó intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A vámhatóság meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az ideiglenesen kivitt árukat újra be kell hozni a Közösség vámterületére feldolgozott termékek formájában, és azokat szabad forgalomba kell bocsátani, annak érdekében, hogy a behozatali vámok alóli teljes vagy részleges mentesség előnyeiben részesüljenek. Ez az időtartamot a vámhatóság az engedélyes által benyújtott, megfelelően indokolt kérelem alapján ésszerű időtartamra meghosszabbíthatja.

172. cikk

Díjmentesen megjavított áruk

(1) Amennyiben a vámhatóságok számára elfogadható módon megállapítást nyert, hogy az árut díjmentesen javították, akár a szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár gyártási vagy anyaghiba miatt, akkor azok a behozatali vámok alól teljes mentességet kapnak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a gyártási vagy anyaghibát a szóban forgó áru első szabad forgalomba bocsátásakor már figyelembe vették.

173. cikk

Szabvány csererendszer

(1) A szabvány csererendszer szerint az importtermék (a továbbiakban: helyettesítő termék) a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően a feldolgozott termék helyébe léphet.

(2) A vámhatóságok engedélyezi a szabvány csererendszer alkalmazását, ha a feldolgozási művelet a közös agrárpolitikában meghatározott intézkedések vagy mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó egyes árukra alkalmazandó különleges

rendelkezések hatálya alá tartozó áruktól eltérő hibás közösségi áruk javítását foglalja magában.

(3) A helyettesítő termékek ugyanazzal a nyolcjegyű Kombinált Nomenklatúra kóddal, azonos kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel kell rendelkeznie, mint amellyel a hibás áru rendelkezne, amennyiben az javításon ment volna keresztül.

(4) Ha a hibás áruk a kivitel előtt használtak voltak, a helyettesítő termékeknek is használtaknak kell lenniük.

A vámhatóságok azonban eltéréseket engedélyezhetnek az első albekezdésben megállapított követelmény alól, ha a helyettesítő terméket díjmentesen biztosították, akár szerződéses vagy jogszabályban foglalt garanciális kötelezettség alapján, akár anyag- vagy gyártási hiba miatt.

(5) A feldolgozott termékekre vonatkozó rendelkezések a helyettesítő termékekre is vonatkoznak.

174. cikk

A helyettesítő termékek előzetes behozatala

(1) A vámhatóságok, az általuk megállapításra kerülő feltételek mellett és az érintett személy kérésére engedélyezik a helyettesítő termékek behozatalát a hibás áru kivitele előtt.

Valamely helyettesítő termék ilyen előzetes behozatala esetén biztosítékot kell nyújtani az behozatali vám összegének fedezetére, amelyek akkor lenne fizetendő, ha a hibás árut a (2) bekezdésnek megfelelően nem vinnék ki.

(2) A hibás árukat attól a naptól számított két hónapon belül kell kivinni, amikor a vámhatóság a helyettesítő termék szabad forgalomba bocsátására vonatkozó árunyilatkozatot elfogadta.

(3) Ha – rendkívüli körülmények között – a hibás áru nem vihető ki a (2) bekezdésben említett időtartamon belül, a vámhatóság az érintett személy kellően indokolt kérésére ésszerű mértékben meghosszabbíthatja azt az időtartamot.

VIII. CÍM

AZ ÁRU INDULÁSA A KÖZÖSSÉG VÁMTERÜLETÉRŐL

1. FEJEZET

A vámterületet elhagyó áruk

175. cikk

Az indulás előtti árunyilatkozat benyújtásának kötelezettsége

(1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt árukról egy indulás előtti árunyilatkozatot kell benyújtani vagy elérhetővé tenni az illetékes vámhivatalnál, mielőtt az árukat ki szállítanák a Közösség vámterületéről.

Az első albekezdés azonban nem alkalmazható az olyan árukra, amelyeket olyan szállítóeszközön fuvaroznak, amely a Közösség vámterületének felségvizein vagy annak légtéren megállás nélkül halad át.

(2) Az indulás előtti árunyilatkozatot a következő formák valamelyikében nyújtható:

- a) amennyiben a Közösség vámterületét elhagyó árut olyan vámeljáráshoz alá vonják, amelyhez vám-árunyilatkozatot szükséges, a megfelelő vám-árunyilatkozatot;
- b) újrakiviteli értesítés a 179. cikknek megfelelően;
- c) amennyiben sem a vám-árunyilatkozatot, sem újrakiviteli értesítést nem követelnek meg, a 180. cikkben említett kilépési gyűjtő árunyilatkozatot.

(3) Az indulás előtti árunyilatkozatnak legalább a kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat tartalmaznia kell.

176. cikk

Bizonyos részletszabályokat megállapító intézkedések

(1) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok az esetek, amikor és azok a feltételek, amelyek szerint a Közösség vámterületét elhagyó áruk nem tartoznak az indulás előtti árunyilatkozat hatálya alá;
- b) azok a feltételek, amelyek szerint az indulás előtti árunyilatkozat megkövetelésétől el lehet tekinteni vagy azt ki lehet igazítani;
- c) az a határidő, ameddig az indulás előtti árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy elérhetővé kell tenni, azt megelőzően, hogy az árut kiszállítják a Közösség vámterületéről;
- d) a c) pontban említett határidő alóli esetleges kivételek és az attól való eltérések;
- e) annak az illetékes vámhivatalnak a meghatározása, ahol az indulás előtti árunyilatkozatot be kell nyújtani vagy elérhetővé kell tenni, és ahol a kockázatelemzést és a kockázatalapú kiviteli és kilépési ellenőrzéseket el kell végezni

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek az elfogadása során a következőket kell figyelembe venni:

- a) különleges körülmények;
- b) ezeknek az intézkedéseknek az alkalmazása bizonyos típusú áruforgalomra, szállítási módokra vagy gazdasági szereplőkre;
- c) különleges biztonsági szabályokat előíró nemzetközi megállapodások.

177. cikk

Vámfelügyelet és kiviteli alakítások

(1) A Közösség vámterületét elhagyó áru vámfelügyelet alatt áll és vámellenőrzés alá vonható. Adott esetben a vámhatóságok

az (5) bekezdés szerint elfogadott intézkedéseknek megfelelően meghatározhatják azt az útvonalat, amelyet használni kell, és azt a határidőt, amelyet be kell tartani, amikor az áruk a Közösség vámterületét elhagyják.

(2) A Közösség vámterületének elhagyására szánt árut a közösségi vámterület elhagyásának helye szerint illetékes vámhivatalnál vám elé kell állítani, és arra kiviteli alakításokat kell alkalmazni, amelyek – adott esetben – magukban foglalják a következőket:

- a) behozatali vámok visszafizetése vagy elengedése vagy az export-visszatérítések kifizetése;
- b) kiviteli vámok beszedése;
- c) az egyéb terhekre vonatkozó hatályos rendelkezések szerint megkövetelt alakítások;
- d) a többek között a közkerülés, a közrend vagy közbiztonság, emberek, állatok vagy növények egészségének és életének védelme, a környezet védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékkel bíró nemzeti kincsek védelme és az ipari és kereskedelmi tulajdon oltalma alapján indokolt tilalmak és korlátozások alkalmazása – beleértve a kábítószer-prekurzorokra, a bizonyos szellemi tulajdonjogokat sértő árukra és a Közösséget elhagyó készpénzre vonatkozó ellenőrzéseket –; valamint a halászati védelemmel és gazdálkodással foglalkozó intézkedések és kereskedelempolitikai intézkedések végrehajtása.

(3) A Közösség vámterületét elhagyó árut az alábbi személyek egyike állítja vám elé:

- a) az a személy, aki az árut a Közösség vámterületéről kiviszi;
- b) az a személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az árut az arról a területről kivivő személy eljár;
- c) az a személy, aki az áru fuvarozásáért a felelősséget vállalta, mielőtt azt a Közösség vámterületéről kiviszi.

(4) A kilépésre történő kiadás azzal a feltétellel történik meg, hogy a kérdéses áruk a Közösség vámterületét ugyanabban az állapotban hagyják el, mint amikor az indulás előtti árunyilatkozatot elfogadták.

(5) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el ezen cikk (1), (2) és (3) bekezdésének végrehajtására.

2. FEJEZET

Kivitel és újrakivitel

178. cikk

Közösségi áruk

(1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt közösségi árut kiviteli eljárás alá kell vonni.

- (2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő árukra:
- a) azok az áruk, amelyeket a meghatározott célra történő felhasználási vagy passzív feldolgozási eljárás alá vontak;
- b) azok az áruk, amelyeket belső árutovábbítási eljárás alá vontak, vagy amelyek a Közösség vámterületét ideiglenesen hagyják el, a 103. cikknek megfelelően.
- (3) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el, amelyek megállapítják a kiviteli eljárás, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás vagy passzív feldolgozási eljárás alá vont árukra alkalmazandó kiviteli alakiságokat.

179. cikk

Nem közösségi áruk

- (1) A Közösség vámterületének elhagyására szánt nem közösségi árura az illetékes vámhivatalnak benyújtandó újrakiviteli értesítés és a kiléptetési alakiságok vonatkoznak.
- (2) Az újrakiviteli értesítésre értelemszerűen a 104–124. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.
- (3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a következő árukra:
- a) azok az áruk, amelyeket külső árutovábbítási eljárás alá vontak, és amelyek csak áthaladnak a Közösség vámterületén;
- b) azok az áruk, amelyeket egy vámszabad területen átrakodnak, vagy amelyek közvetlenül onnan kerülnek újrakivitelre;
- c) azok az áruk, amelyek átmeneti megőrzési eljárás alatt vannak, és közvetlenül egy engedélyezett átmeneti megőrzési létesítményből kerülnek újrakivitelre.

180. cikk

Kilépési gyűjtő árunyilatkozat

- (1) Amennyiben az árukat a Közösség vámterületéről történő kiszállításra szánják, és vám-árunyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés nem szükséges, egy kilépési gyűjtő árunyilatkozatot kell benyújtani az illetékes vámhivatalnál, a 175. cikknek megfelelően.
- (2) A kilépési gyűjtő árunyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási eljárás alkalmazásával kell benyújtani. A kereskedelmi, kikötői vagy szállítási információkat fel lehet használni, feltéve, hogy azok tartalmazzák a kilépési gyűjtő árunyilatkozathoz szükséges adatokat.
- (3) Kivételes körülmények között a vámhatóságok elfogadhatnak papíralapú kilépési gyűjtő árunyilatkozatokat, feltéve, hogy azok ugyanolyan szintű kockázatkezelést alkalmaznak, mint amelyet az elektronikus adatfeldolgozási eljárás felhasználásával készült kilépési gyűjtő árunyilatkozatokra alkalmaznak, és az ilyen adatoknak más vámhivatalokkal való kicserélésének követelményei teljesíthetőek.

A vámhatóságok a kilépési gyűjtő árunyilatkozat benyújtása helyett elfogadhatják egy értesítés benyújtását és a gazdasági szereplő számítógépes rendszerében a gyűjtő árunyilatkozat adataihoz való hozzáférést.

- (4) A kilépési gyűjtő árunyilatkozatot a következő személyek valamelyikének kell benyújtania:
- a) az a személy, aki az árukat a Közösség vámterületéről kiszállítja, vagy aki az áruk fuvarozásáért a felelősséget viseli;
- b) az exportőr vagy a feladó, vagy más személy, akinek a nevében vagy akinek az érdekében az a) pontban említett személyek eljárnak;
- c) bármely személy, aki képes arra, hogy a szóban forgó árukat az illetékes vámhatóságnál vám elé állítsa vagy állíttassa.

181. cikk

A kilépési gyűjtő árunyilatkozat módosítása

A nyilatkozattevőnek – kérésére – meg kell engedni, hogy a kilépési gyűjtő árunyilatkozatnak egy vagy több adatát módosítsa annak benyújtását követően.

Nem lehetséges azonban a módosítás a következő események bármelyike után:

- a) a vámhatóságok tájékoztatták a gyűjtő árunyilatkozatot benyújtó személyt arról, hogy szándékukban áll megvizsgálni az árut;
- b) a vámhatóságok megállapították, hogy a szóban forgó adatok helytelenek;
- c) a vámhatóságok már engedélyezték az áru elszállítását.

Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó, e cikk második albekezdésének c) pontja alól kivételeket megállapító intézkedéseket a 184. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3. FEJEZET

Kivitelivám-mentesség

182. cikk

Ideiglenes kivitel

- (1) A 171. cikk sérelme nélkül közösségi áruk ideiglenes kivitelre kerülhetnek a Közösség vámterületéről és újrabehozataluk esetén kivitelivám-mentességben részesülhetnek.
- (2) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően intézkedéseket fogad el e cikk végrehajtására.

IX. CÍM

VÁMKÓDEX BIZOTTSÁG ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Vámkódex bizottság

183. cikk

További végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a 184. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a vámhatóságok közötti, a vámhatóságok és a Bizottság közötti, valamint a vámhatóságok és a gazdasági szereplők közötti elektronikus adatcserén alapuló jobb együttműködés megvalósítására a tagállamok elektronikus vámrendszereinek interoperabilitására, valamint a lényeges közösségi alkotóelemekre vonatkozó szabályokat fogad el.

(2) Az e rendelet nem lényeges elemeinek kiegészítéssel történő módosítását célzó, az alábbiakat meghatározó intézkedéseket:

- a) azok a feltételek, amelyek mellett a Bizottság olyan határozatot hozhat, amelyben kéri a tagállamokat, hogy vonják vissza vagy módosítsák a vámjogszabályok keretén belül kiadott, a 20. cikk (8) bekezdésének c) pontjában említettektől különböző olyan határozatot, amely eltér az egyéb illetékes hatóságok összehasonlítható határozataitól, és ezáltal veszélyezteti a vámjogszabályok egységes alkalmazását;
- b) szükség esetén bármely egyéb végrehajtási intézkedés, ideértve azokat az eseteket is, amikor a Közösség nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatosan olyan kötelezettségeket vállalt, amelyek szükségessé teszik a Vámkódex rendelkezéseinek kiigazítását;
- c) további esetek és feltételek, amelyek mellett e Vámkódex alkalmazása egyszerűsíthető

a 184. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

184. cikk

Vámkódex Bizottság

(1) A Bizottságot a Vámkódex Bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

185. cikk

Egyéb kérdések

A bizottság bármilyen, az elnöke által akár a Bizottság kezdeményezésére, akár valamely tagállam képviselőjének kezdeményezésére a vámjogszabályokkal kapcsolatos felvetett kérdést megvizsgálhat, és különösen a következőket:

- a) a vámjogszabályok alkalmazásából keletkező bármilyen probléma;
- b) bármely, a Közösség által a nemzetközi megállapodások által vagy azok alapján létrehozott, vámjogi kérdésekkel foglalkozó bizottságokban, munkacsoportokban vagy testületekben képviselendő álláspont.

2. FEJEZET

Záró rendelkezések

186. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 3925/91/EGK, a 2913/92/EGK, és az 1207/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő hivatkozásokat az erre a rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, a mellékletben megállapított korrelációs táblázatoknak megfelelően.

187. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

188. cikk

Alkalmazás

(1) Az alábbiakban foglalt rendelkezések (...)-tól/-től (*) alkalmazandók: 1. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 5. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 5. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 10. cikk (2) bekezdés, 11. cikk (3) bekezdés, 12. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 15. cikk (1) bekezdés, 16. cikk (5) bekezdés, 18. cikk (4) bekezdés, 19. cikk (5) bekezdés, 20. cikk (7) bekezdés, 20. cikk (8) bekezdés, 20. cikk (9) bekezdés, 24. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 25. cikk (3) bekezdés, 28. cikk (3) bekezdés, 30. cikk (2) bekezdés, 31. cikk (3) bekezdés, 33. cikk (5) bekezdés, 38. cikk, 39. cikk (3) bekezdés, 39. cikk (6) bekezdés, 43. cikk, 54. cikk, 55. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 56. cikk (9) bekezdés, 57. cikk (3) bekezdés, 58. cikk második albekezdés, 59. cikk (1) bekezdés

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontja.

második albekezdés, 62. cikk (3) bekezdés, 63. cikk (3) bekezdés, 65. cikk (3) bekezdés, 67. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés, 71. cikk, 72. cikk (3) bekezdés első albekezdés, 76. cikk, 77. cikk (3) bekezdés, 78. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 78. cikk (5) bekezdés, 85. cikk, 86. cikk (7) bekezdés, 87. cikk (3) bekezdés első albekezdés, 88. cikk (4) bekezdés második albekezdés, 89. cikk (2) bekezdés, 93. cikk (2) bekezdés, 101. cikk (2) bekezdés, 103. cikk, 105. cikk (2) bekezdés, 106. cikk (4) bekezdés első albekezdés, 107. cikk (3) bekezdés, 108. cikk (1) bekezdés második albekezdés, 108. cikk (4) bekezdés, 109. cikk (2) bekezdés, 109. cikk (3) bekezdés, 110. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés, 111. cikk (3) bekezdés, 112. cikk (4) bekezdés, 113. cikk (3) bekezdés, 114. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 115. cikk (2) bekezdés, 116. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 119. cikk (3) bekezdés, 122. cikk, 124. cikk (2) bekezdés, 128. cikk, 134. cikk, 136. cikk (2) bekezdés első albekezdés, 136. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 136. cikk (4) bekezdésnegyedik albekezdés, 137. cikk (2) bekezdés, 140. cikk (2) bekezdés, 142. cikk (1) bekezdés negyedik albekezdés, 142. cikk (2) bekezdés második

albekezdés, 142. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 143. cikk, 144. cikk (2) bekezdés, 145. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 148. cikk (2) bekezdés második albekezdés, 150. cikk (3) bekezdés, 151. cikk (5) bekezdés, 164. cikk első albekezdés, 181. cikk (3) bekezdés második albekezdés, 176. cikk (1) bekezdés, 177. cikk (5) bekezdés, 178. cikk (3) bekezdés, 181. cikk harmadik albekezdés, 182. cikk (2) bekezdés, 183. cikk (1) bekezdés, valamint 183. cikk (2) bekezdés.

(2) Valamennyi más rendelkezés alkalmazandó, mihelyt az (1) bekezdésben említett cikkeken alapuló végrehajtási rendelkezések alkalmazandók. A végrehajtási rendelkezések leghamarabb (...) -án/-én (*) lépnek életbe.

A végrehajtási rendelkezések hatálybalépése ellenére e rendelet e bekezdésben említett rendelkezéseit legkésőbb (...) -tól/-től (**) kell alkalmazni.

(3) A 30. cikk (1) bekezdését 2011. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) E rendelet hatálybalépését követően egy évvel.

(**) E rendelet hatálybalépését követően öt évvel.

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK

1. 2913/92/EGK rendelet:

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
1. cikk	4. cikk
2. cikk	1. cikk
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
4. cikk, (4a)–(4d) pontok	–
5. cikk	11. és 12. cikk
5a. cikk	13., 14. és 15. cikk
6. cikk	16. cikk
7. cikk	16. cikk
8. cikk	18. cikk
9. cikk	19. cikk
10. cikk	16. cikk
11. cikk	8. és 30. cikk
12. cikk	20. cikk
13. cikk	25. és 26. cikk
14. cikk	9. cikk
15. cikk	6. cikk
16. cikk	29. cikk
17. cikk	32. cikk
18. cikk	31. cikk
19. cikk	116. és 183. cikk
20. cikk	33. és 34. cikk
21. cikk	33. cikk
22. cikk	35. cikk
23. cikk	36. cikk
24. cikk	36. cikk
25. cikk	–
26. cikk	37. cikk
27. cikk	39. cikk
28. cikk	40. cikk
29. cikk	41. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
30. cikk	42. cikk
31. cikk	42. cikk
32. cikk	43. cikk
33. cikk	43. cikk
34. cikk	43. cikk
35. cikk	31. cikk
36. cikk	41. cikk
36a. cikk	87. cikk
36b. cikk	5., 88. és 89. cikk
36c. cikk	90. cikk
37. cikk	91. cikk
38. cikk	92. és 93. cikk
39. cikk	94. cikk
40. cikk	95. cikk
41. cikk	95. cikk
42. cikk	91. cikk
43. cikk	–
44. cikk	–
45. cikk	–
46. cikk	96. cikk
47. cikk	96. cikk
48. cikk	97. cikk
49. cikk	–
50. cikk	98. és 151. cikk
51. cikk	151. és 152. cikk
52. cikk	152. cikk
53. cikk	151. cikk
54. cikk	99. cikk
55. cikk	100. cikk
56. cikk	125. cikk
57. cikk	126. cikk
58. cikk	91. és 97. cikk
59. cikk	104. cikk
60. cikk	105. cikk
61. cikk	107. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
62. cikk	108. cikk
63. cikk	112. cikk
64. cikk	111. cikk
65. cikk	113. cikk
66. cikk	114. cikk
67. cikk	112. cikk
68. cikk	117. cikk
69. cikk	118. cikk
70. cikk	119. cikk
71. cikk	120. cikk
72. cikk	121. cikk
73. cikk	123. cikk
74. cikk	124. cikk
75. cikk	126. cikk
76. cikk	108., 109., 110 és 112. cikk
77. cikk	107. és 108. cikk
78. cikk	27. cikk
79. cikk	129. cikk
80. cikk	–
81. cikk	115. cikk
82. cikk	166. cikk
83. cikk	102. cikk
84. cikk	135. cikk
85. cikk	136. cikk
86. cikk	136. cikk
87. cikk	136. cikk
87a. cikk	–
88. cikk	136. cikk
89. cikk	138. cikk
90. cikk	139. cikk
91. cikk	140. és 144. cikk
92. cikk	146. cikk
93. cikk	147. cikk
94. cikk	62., 63., 136. és 146. cikk
95. cikk	136. és 146. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
96. cikk	146. cikk
97. cikk	143. cikk
98. cikk	143., 148. és 153. cikk
99. cikk	153. cikk
100. cikk	136. cikk
101. cikk	149. cikk
102. cikk	149. cikk
103. cikk	–
104. cikk	136. cikk
105. cikk	137. cikk
106. cikk	137. és 154. cikk
107. cikk	137. cikk
108. cikk	150. cikk
109. cikk	141. és 143. cikk
110. cikk	153. cikk
111. cikk	140. cikk
112. cikk	53. cikk
113. cikk	–
114. cikk	142. és 168. cikk
115. cikk	142. és 143. cikk
116. cikk	136. cikk
117. cikk	136. cikk
118. cikk	169. cikk
119. cikk	167. cikk
120. cikk	143. cikk
121. cikk	52. és 53. cikk
122. cikk	52. és 53. cikk
123. cikk	170. cikk
124. cikk	–
125. cikk	–
126. cikk	–
127. cikk	–
128. cikk	–
129. cikk	–
130. cikk	168. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
131. cikk	143. cikk
132. cikk	136. cikk
133. cikk	136. cikk
134. cikk	–
135. cikk	53. cikk
136. cikk	53. cikk
137. cikk	162. cikk
138. cikk	136. cikk
139. cikk	162. cikk
140. cikk	163. cikk
141. cikk	164. cikk
142. cikk	143. és 164. cikk
143. cikk	47. és 165. cikk
144. cikk	47., 52. és 53. cikk
145. cikk	48. és 171. cikk
146. cikk	143. és 171. cikk
147. cikk	136. cikk
148. cikk	136. cikk
149. cikk	171. cikk
150. cikk	171. cikk
151. cikk	171. cikk
152. cikk	172. cikk
153. cikk	171. cikk
154. cikk	173. és 174. cikk
155. cikk	173. cikk
156. cikk	173. cikk
157. cikk	174. cikk
158. cikk	–
159. cikk	–
160. cikk	–
161. cikk	176., 177. és 178. cikk
162. cikk	177. cikk
163. cikk	145. cikk
164. cikk	103. és 145. cikk
165. cikk	143. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
166. cikk	148. cikk
167. cikk	155. és 156. cikk
168. cikk	155. cikk
168a. cikk	–
169. cikk	157. és 158. cikk
170. cikk	157. és 158. cikk
171. cikk	150. cikk
172. cikk	156. cikk
173. cikk	141. és 159. cikk
174. cikk	–
175. cikk	159. cikk
176. cikk	137. cikk
177. cikk	160. cikk
178. cikk	53. cikk
179. cikk	–
180. cikk	161. cikk
181. cikk	160. cikk
182. cikk	127., 168. és 179. cikk
182a. cikk	175. cikk
182b. cikk	176. cikk
182c. cikk	176., 179. és 180. cikk
182d. cikk	5., 180. és 181. cikk
183. cikk	177. cikk
184. cikk	–
185. cikk	130. és 131. cikk
186. cikk	130. cikk
187. cikk	132. cikk
188. cikk	133. cikk
189. cikk	56. cikk
190. cikk	58. cikk
191. cikk	56. cikk
192. cikk	57. és 58. cikk
193. cikk	59. cikk
194. cikk	59. cikk
195. cikk	61. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
196. cikk	60. cikk
197. cikk	59. cikk
198. cikk	64. cikk
199. cikk	65. cikk
200. cikk	–
201. cikk	44. cikk
202. cikk	46. cikk
203. cikk	46. cikk
204. cikk	46. és 86. cikk
205. cikk	46. cikk
206. cikk	46. és 86. cikk
207. cikk	86. cikk
208. cikk	47. cikk
209. cikk	48. cikk
210. cikk	49. cikk
211. cikk	49. cikk
212. cikk	50. cikk
212a. cikk	53. cikk
213. cikk	51. cikk
214. cikk	52. és 78. cikk
215. cikk	55. és 66. cikk
216. cikk	45. cikk
217. cikk	66. és 69. cikk
218. cikk	70. cikk
219. cikk	70. cikk
220. cikk	70. és 82. cikk
221. cikk	67. és 68. cikk
222. cikk	72. cikk
223. cikk	73. cikk
224. cikk	74. cikk
225. cikk	74. cikk
226. cikk	74. cikk
227. cikk	75. cikk
228. cikk	76. cikk
229. cikk	77. cikk

2913/92/EGK rendelet	E rendelet
230. cikk	73. cikk
231. cikk	73. cikk
232. cikk	78. cikk
233. cikk	86. cikk
234. cikk	86. cikk
235. cikk	4. cikk
236. cikk	79., 80., és 84. cikk
237. cikk	79. és 84. cikk
238. cikk	79., 81. és 84. cikk
239. cikk	79., 83., 84. és 85. cikk
240. cikk	79. cikk
241. cikk	79. cikk
242. cikk	79. cikk
243. cikk	23. cikk
244. cikk	24. cikk
245. cikk	23. cikk
246. cikk	22. cikk
247. cikk	183. cikk
247a. cikk	184. cikk
248. cikk	183. cikk
248a. cikk	184. cikk
249. cikk	185. cikk
250. cikk	17., 120. és 121. cikk
251. cikk	186. cikk
252. cikk	186. cikk
253. cikk	187. cikk

2. 3925/91/EGK és 1207/2001/EK rendelet:

Hatályon kívül helyezett rendelet	E rendelet
3925/91/EGK rendelet	28. cikk
1207/2001/EK rendelet	39. cikk

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2005. december 5-én benyújtotta a fent említett javaslatot a Tanácsnak ⁽¹⁾.

Az Európai Parlament az első olvasatot követően 2006. december 12-én terjesztette elő véleményét, amelyben a javaslatához 56. módosítást fogadott el.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. július 5-én terjesztette elő véleményét.

A Tanács 2007. október 15-én az együttdöntési eljárás (az EK-Szerződés 251. cikke) keretében és a Parlament első olvasatára tekintettel elfogadta a rendelettervezetről szóló közös álláspontját.

II. CÉL

A Korszerűsített Vámkódexről szóló javasolt rendelet célja, hogy az eredetileg 1992-ben elfogadott Vámkódexet jelentős mértékben és általában felülvizsgálja. A javaslat azáltal, hogy az elektronikus vámkezelési és kereskedelmi környezetre vonatkozó követelményekkel, a vámszabályok egyszerűsítésével és a vámhatóságok által végzett feladatok változó jellegével kapcsolatos kérdésekről rendelkezik, arra törekszik, hogy mind a vámhatóságok, mind pedig a kereskedők szempontjából egyszerűsítse a jogszabályokat és az adminisztrációt, a következők révén:

- a struktúra egyszerűsítése és következetesebb terminológia kialakítása, kevesebb rendelkezés és egyszerűbb szabályok létrehozása révén,
- a behozatali és kiviteli vám eljárások radikális reformja abból a célból, hogy csökkenjen az eljárások száma, és könnyebbé váljon az áruk nyomon követése,
- a vámbiztosíték-rendszerek racionalizálása, és
- az egységes engedélyezések alkalmazásának kiterjesztése.

A javaslat magában foglalja a Tanács és a Parlament által 2005. április 13-án elfogadott rendeletben arra vonatkozóan előírt módosításokat, hogy javítani kell a közösségi határokon áthaladó áruk biztonságát ⁽²⁾.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

A Tanács közös álláspontjában teljes mértékben egyetért a javaslat céljaival, azaz azzal, hogy egyszerűsíteni kell a vámszabályokat és a vám eljárásokat, és azokat az elektronikus környezet követelményeihez kell igazítani (elektronikus vámkezelés). A javaslatnak az egymást követő elnökségek során végzett alapos vizsgálatát követően, valamint a javaslat által a vámigazgatásra és a kereskedelemre kifejtett gyakorlati hatások fényében a Tanács – miután elfogadta a parlamenti módosítások túlnyomó többségét – szintén átszerkesztette a szöveget, és azon több – elsősorban technikai jellegű – módosítást végzett. A módosítások áttekintése a 3. pontban található.

2. EP-módosítások

2.1. A Tanács által elfogadott módosítások

Az Európai Parlament 51 módosítást fogadott el a javaslatához, amelyből a Tanács közös álláspontjában 34-et teljesen vagy részben átvett. Ezek a következők: 1., 2., 3. (részben), 4., 5., 6., 7., 8., 9. (részben), 10. (részben), 11., 12., 13., 16., 17., 18., 20., 21., 26. (részben), 31., 32., 33., 36., 37., 38., 39., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 52., 55. és 56. ⁽³⁾.

⁽¹⁾ HL ...

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. április 13-i, 648/2005/EK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.).

⁽³⁾ Megjegyzendő, hogy a Tanács nem fogadta el a Parlament 19., 24., 27., 34. és 35. módosítását.

Különös figyelmet kell fordítani a komitológiával kapcsolatos 11. és 13. módosításra. A Parlament 28 olyan rendelkezést sorolt fel, amelyre az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást kell alkalmazni, amelyet a Tanács 44 rendelkezésén belül 49 esetre terjesztett ki: 1., 5., 10., 11., 12., 15., 16., 20., 30., 54., 55., 56., 58., 59., 71., 72., 76., 78., 87., 89., 93., 101., 102., 106., 109., 110., 111., 113., 114., 116., 128., 134., 136., 137., 142., 144., 145., 148., 150., 164., 171., 176., 181. és 183. cikk.

A Tanács a komitológiai eljárások fajtájával kapcsolatos álláspontját a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i tanácsi határozatban, különösen annak 5a. cikkében foglalt jogi követelményekre és kritériumokra alapozta.

2.2. A Tanács által nem elfogadott módosítások

3. módosítás

A Tanács ezt a módosítást csak részlegesen fogadta el. A Tanács véleménye szerint az engedélyezett gazdálkodói státuszt csak azoknak a gazdasági szereplőknek – köztük vámjogi képviselőknek – kell megadni, amelyek megfelelnek a 14. cikkben meghatározott kritériumoknak.

9. módosítás

A Tanács a közös álláspontja 4. cikkének (6) bekezdésében foglalt, pontosabb fogalommeghatározást támogatja.

14. módosítás

A vámjogi képviselőket illetően a Tanács a belső piac elveivel összhangban álló megközelítést fogadott el, amely szerint a vámjogi képviselők jogosultak a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban működni, feltéve, hogy megfelelnek a 14. cikk a)–d) pontjában foglalt kritériumoknak.

15. módosítás

A javaslat 13. cikkét törölték, mivel a Tanács véleménye szerint ezt a rendelkezést már magában foglalja a Vámkódexnek az engedélyezett gazdálkodóra vonatkozó szakasza.

22. módosítás

A Tanács véleménye szerint a szűrőpróbaszerű ellenőrzések lényegüknél fogva nem alapulhatnak kockázatelemzésen.

23. módosítás

A Tanács véleménye szerint a vámhatóságok által kivetett díjak felszámítását azokra az esetekre kell korlátozni, amikor a vámjogszabályokat – beleértve a vámelővizsgálatok elvégzését – az illetékes vámhivatalok hivatalos nyitvatartási idejéről eltérő időben kell alkalmazni.

26. módosítás

A Tanács nem fogadta el e módosítás egy részét, mivel véleménye szerint az érintett áruk esetében alkalmazott egyszerűsített eljárások egyes esetekben a héajogszabályok alkalmazását tekintve eltérésekhez vezethetnek.

28. módosítás

A Tanács véleménye szerint a preferenciális intézkedéseket tartalmazó megállapodásokról szóló tárgyalások folytatása az EK-Szerződés 133. cikke értelmében a Tanács előjoga, és ezért e rendelkezés hatályán kívül esik.

29. módosítás

A Tanács véleménye szerint több adós esetén az adósoknak a teljes vámtartozás megfizetéséért egyetemleges felelősséggel kell tartozniuk.

30. módosítás

A Tanács véleménye szerint ha nem készül kimerítő felsorolás a biztosítéki formák példáiról, akkor nem teremtik meg a szükséges jogbiztonságot e rendelkezéshez. Továbbá az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás keretében a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör megfelelő szintű rugalmasságot teremt.

40. és 41. módosítás

A Tanács véleménye szerint az EP módosításában említett dokumentumok nem kapcsolódnak az árutovábbításról szóló valamely nemzetközi egyezményhez, és ezért ezeket nem kellene e rendelkezés keretében felsorolni.

51. módosítás

A Tanács véleménye szerint a behozatali gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vonatkozó szabályok nem vonatkoztathatók a kiviteli gyűjtő vámáru-nyilatkozat kezelésére.

53. módosítás

A Tanács véleménye szerint a vámhatóságok és más illetékes hatóságok közötti, elektronikus adatcserére vonatkozó, a tagállamok hatáskörébe tartozó szabályok e rendelkezés hatályán kívül esnek.

54. módosítás

A javaslat 195. cikkét törölték, mivel a Tanács véleménye szerint a magyarázó megjegyzések és az iránymutatások nem kötelező jellege meggátolja azt, hogy ezekre egy jogi szövegben hivatkozzanak.

3. A Tanács által bevezetett új elemek

Ez a pont áttekintést nyújt mindazokról a leglényegesebb elemekről, amelyeket a Tanács az EP elfogadott módosításain kívül közös álláspontjába bevezetett. Ez az áttekintés nem terjed ki számos, pusztán technikai vagy stilisztikai jellegű változtatásra, ehelyett 19 különösen fontos kérdésre összpontosít. Megjegyzendő még, hogy a Tanács által bevezetett változtatások a javaslat alapvető átszerkesztését és a cikkek ebből következő újraszámozását eredményezték.

3.1. HÉA

Az EP módosításainak megfelelően a szövegből töröltek minden olyan utalást, amely a héára vagy a jövedéki adókra vonatkozott, és ezek helyébe a kontextustól függően – mint pl. az (1) preambulumbekkezdésben – az „importadók” vagy általánosabban (pl.: a 61. cikkben és a 135. cikkben) az „egyéb díjak” kifejezés lépett.

3.2. Egyszerűsítések

A Vámkódex központi elemét képezi az az elképzelés, hogy egyszerűsítéseket kell alkalmazni egyes vámalakíságokra és egyes gazdasági szereplők esetében. A Tanács, miután részlegesen elfogadta a Parlament 26. módosítását, ezt az elképzelést bevezette a (4) preambulumbekkezdésbe és az 1. cikk (3) bekezdésébe, amelyek a héával kapcsolatos jogi rendelkezések hatálya alá tartozó vámterületrészek és az e rendelkezések hatálya alá nem tartozó területrészek közötti, a Közösségen belüli árukereskedelemre vonatkoznak.

Hatályon kívül lett helyezve minden olyan nemzeti vagy helyi egyszerűsítés, amely potenciálisan torzíthatja a vámjogszabályok alkalmazását a vámterületen. Az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás révén lehetséges azonban további olyan egyszerűsítések bevezetése a vámjogszabályokban a 183. cikk alapján, amelyek a vámterület egészére vonatkoznak.

3.3. Vámjogi képviselőlet

E kulcsfontosságú kérdést tekintve a Tanács álláspontja arra törekszik, hogy összehangolja a tagállamoknak a vámjogi képviselőletre vonatkozó különböző megközelítéseit. A (10) preambulumbekkezdés és a 11. cikk új megfogalmazása – azáltal, hogy a 14. cikknek megfelelően közös kritériumokat vezet be a vámjogi képviselőletnek a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban való szolgáltatásnyújtására vonatkozóan – a Szerződésnek és a belső piac elveinek megfelelően egyenlő feltételeket teremt, ugyanakkor biztosítja a jó minőségű vámjogi képviselőlet szolgáltatásokat.

3.4. Fogalommeghatározások

A Tanács a 4. cikk szövegének egyszerűsítése és koherenciájának javítása céljából módosított néhány fogalommeghatározást, és szükség esetén a szöveget fontos fogalmak meghatározásával egészítette ki. Ez az alábbi új fogalommeghatározásokat érinti:

- *vámjogi képviselő*, másként megfogalmazva azonban, mint az EP 9. módosításában,
- *nyilatkozattevő*, az EP 10. módosításának megfelelően,
- *vámtartozás*, tekintve e fogalom jelentőségét, amelyről a teljes III. cím szól, továbbá az *adós fogalma*,
- és végül a *vámjogi helyzet*, a *visszatérítés* és *elengedés*, valamint az *(elektronikus) üzenet fogalma*.

3.5. Engedélyezett gazdálkodó

A Tanács közös álláspontjában elfogadta az EP-nek a kétféle engedélyezésre („egyszerűsített vámeljárás” és „biztonság”) vonatkozó 16. módosítását, amely a gazdasági szereplők lehetséges különböző igényeinek kielégítését célzó megoldást jelent.

Továbbá, a Tanács véleménye szerint az engedélyezett gazdálkodói státusz kérelmezését a gazdasági szereplőkre kell korlátozni, és az ilyen státusz folyamatos figyelemmel kísérésének megfelelőbb garanciákat kell nyújtania, mint az időszakos felülvizsgálatnak.

Az EP 17. módosításának megfelelően visszavonták a kérelmező számára biztosított azon lehetőséget, hogy az engedélyezett gazdálkodói státuszt egy vagy több konkrét tagállamra kérje korlátozni.

3.6. Határozatok

A Tanács négy hónapra módosította azt a határidőt, amelyen belül a vámhatóságnak meg kell hoznia a vámjogszabályok alkalmazásához kapcsolódó határozatot, mivel a nemzeti vámigazgatások általában ezt az időtartamot alkalmazzák (16. cikk). Nem változott az az elv, amely alapján a vámhatóságoknak az érintett személlyel közölniük kell a címzettet esetlegesen érintő, általuk meghozni kívánt döntés okait.

A 20. cikket illetően a Tanács egyértelműbben meghatározta azokat az eseteket, amikor a vámhatóságok elutasíthatják a kötelező érvényű felvilágosítással kapcsolatos határozatra vonatkozó kérelmet.

3.7. Szankciók

A 21. cikk az EP 21. módosításának megfelelően módosult, így a büntetőjogi szankciókra való valamennyi utalást törölték a szövegből. A szöveg új harmadik bekezdéssel egészült ki, amely kötelezettséget teremt a tagállamok számára, hogy értesíteniük kell a Bizottságot a szankciókkal kapcsolatos nemzeti rendelkezéseikről.

3.8. A hatóságok együttműködése

A közös álláspont 26. cikke pontosan meghatározza a vámhatóságok szerepét abban az esetben, ha más hatóságokkal együttműködve végeznek ellenőrzéseket.

3.9. Közösségen belüli légi járatok és tengeri utazások

A Tanács lényegesen átfogalmazta a 28. cikket, amelyben visszaállítja azt a szabályt, hogy a vámellenőrzéseket és a vámalakításokat akkor kell elvégezni, ha ezt a vámjogszabályok előírják, továbbá a szabályozási bizottsági eljárás értelmében hatáskört ruház a Bizottságra e rendelkezés végrehajtását illetően.

3.10. Az áruk vámértéke

A Tanács jelentős mértékben egyszerűsítette a vámérték megállapítására vonatkozó fejezetet, e kérdésre vonatkozóan néhány technikai szabály kidolgozását téve szükségessé a szabályozási bizottsági eljárás keretei között (például a vevő és az eladó közötti kapcsolatot, a számított érték meghatározásához használt elemeket, valamint a másodlagos módszert illetően).

3.11. Vámtartozás és biztosítékok

A Tanács az 51. cikkben visszaállította azt a szabályt, amely szerint több adós esetén az adósok a vámtartozás megfizetéséért egyetemleges felelősséggel tartoznak, mivel véleménye szerint ez a szabály nagyobb biztonságot teremt a vámhatóságok számára, hogy a tartozást ténylegesen be tudják hajtani.

Továbbá a közös álláspont több egyszerűsítést vezetett be vagy erősített meg. Többek között az 56. cikk átfogalmazására került sor abból a célból, hogy a biztosíték bizonyos feltételek mellett felhasználható legyen az áruk forgalomba bocsátását követő ellenőrzés után fizetendő összegekhez. A keretbiztosíték alkalmazását valamennyi gazdasági szereplő számára lehetővé tették, feltéve, hogy megfelelnek néhány kritériumnak, köztük az igazolt fizetőképesség kritériumának. A 73. cikk új (3) bekezdéssel egészült ki, amely lehetővé teszi az adós számára, hogy a határidő lejártát megelőzően kifizesse a vám egészét vagy egy részét.

3.12. A vámtartozás megszűnése

A Tanács átfogalmazta a 86. cikket, hangsúlyozva, hogy az áruk az elkobzása (és nem pedig a lefoglalása) vonja magával bizonyos feltételek mellett a vámtartozás megszűnését. Egyértelművé tették a „helyrehozhatatlan károsodás” fogalmát.

3.13. Központi vámkezelés

A Tanács a szöveget új 106. cikkel egészítette ki, mivel véleménye szerint logikusabb és átláthatóbb a központi vámkezelés fogalmához kapcsolódó valamennyi rendelkezést egyetlen cikkbe vonni össze a Vámkódexben. Az új megfogalmazás szerint a központi vámkezelést valamennyi személy számára lehetővé lehet tenni, alkalmazását azonban bizonyos esetekben azokra a kérelmezőkre kell korlátozni, akik megfelelnek az engedélyezett gazdálkodó státuszának megadására vonatkozó kritériumoknak.

3.14. Vámáru-nyilatkozat

A Tanács módosításokat vezetett be a vámáru-nyilatkozatokra vonatkozóan. A 107. cikkben meghatározott azon elvnek megfelelően, amely szerint a vámáru-nyilatkozatot elektronikus adatfeldolgozási technika alkalmazásával kell elkészíteni, a közös álláspont bizonyos feltételekkel lehetővé teszi, hogy a nyilatkozat a nyilatkozattevő nyilvántartásaiban történő bejegyzés formájában készüljön el. A 109. cikkben az egyszerűsített nyilatkozat most már nem korlátozódik az engedélyezett gazdálkodókra. A 111. cikk kiegészült két kivétellel az alól a szabály alól, amely szerint a nyilatkozattevőnek a Közösség területén letelepedett személynek kell lennie.

3.15. Önálló vámösszeg-megállapítás

A 66. cikkben bevezetett önálló vámösszeg-megállapítás fogalmát, amely szerint a nyilatkozattevő maga állapítja meg a fizetendő vám összegét, a 116. cikkben kiterjesztették egyes vámalakíságokra és a vámfelügyelet keretében végzett egyes ellenőrzésekre.

3.16. Különleges eljárások

A különleges eljárások alkalmazási körét a 135. cikkben pontosabban meghatározták, és hozzáigazították a VIII. cím szerkezetéhez. A 146. cikk tartalmazza az árutovábbítási eljárás véget érésével kapcsolatos szabályokat, amelyek most már nem keverednek az eljárás lezárására vonatkozó, jelenleg a 138. cikkben foglalt szabályokkal. A 150. cikkben a Tanács gyakorlati okokból kivételeket sorolt fel a megőrzési eljárás alá vont árukat érintő határidő hiányára vonatkozó szabály alól.

3.17. Alakiságok és vámfelügyelet

A Tanács közös álláspontjában alapvetően átszerkesztette a 177. cikket, amelyet kiegészített néhány példával a tilalmakat és korlátozásokat illetően – például a kábítószer-prekurzorokra vonatkozóan –, és meghatározta azokat a személyeket, akiknek a Közösség vámterületét elhagyó árukat vám elé kell állítaniuk.

3.18. Végrehajtási intézkedések

A Tanács a 183. cikket egy mindent lefedő rendelkezéssel egészítette ki, ami hozzájárul a Vízumkódex lehetséges további egyszerűsítéséhez.

3.19. Záró rendelkezések

A 186. cikkben és a (39) preambulumbekzdésben a hatályon kívül helyezett rendeletek listájából törölték a 918/83/EGK és a 82/2001/EK tanácsi rendeletet.

Abból a célból, hogy a javasolt rendelet alkalmazása zökkenőmentes legyen, valamint tekintettel a végrehajtási rendelkezések ezzel kapcsolatos jelentőségére, a 187. és a 188. cikkben különbséget tettek a javasolt rendelet hatályba lépése és alkalmazása között. A 188. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek a Bizottságra végrehajtási hatáskört ruháznak, a Vízumkódex hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni. A többi rendelkezés akkortól kezdve alkalmazandó, amikortól a végrehajtási rendelkezéseket alkalmazni kell. Végül, a végrehajtási rendelkezések legkorábban egy évvel a Vízumkódex hatálybalépését követően lépnek hatályba. A Vízumkódex valamennyi rendelkezését legkésőbb öt évvel a kódex hatálybalépését követően mindenképpen alkalmazni kell.

IV. ÖSSZEGRZÉS

A Tanács véleménye szerint a javaslatnak az egymást követő elnökségek általi alapos vizsgálatát követően született, általa elfogadott és a Bizottság által teljes mértékben támogatott közös álláspont teljes mértékben megfelel a javaslat céljainak, azaz annak, hogy a Vízumkódexet az elektronikus vámkezelési és kereskedelmi környezet követelményeihez igazítsák, a vámeljáráásokat korszerűsítsék és a vámjogszabályokat egyszerűsítsék, hozzájárulva ezzel a lisszaboni célok eléréséhez.

A közös álláspont nemcsak a Parlament módosításainak túlnyomó többségét veszi át, hanem megerősíti az újonnan bevezetett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárást is.

A Tanács által beillesztett új elemek azt az igényt tükrözik, hogy a szöveget hozzá kell igazítani a gyakorlati és technikai valósághoz, azonos feltételeket kell teremteni a gazdasági szereplők számára, továbbá megfelelőbb egyensúlyt kell kialakítani a vámhatóságok követelményei és a kereskedelmi könnyítések között.
